

ພຣະທັມ 2 ຊາມູເອນ

- [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
- [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
- [21](#) [22](#) [23](#) [24](#)

ຊາມູເອນ ສະບັບທີສອງ

1. ດາວິດຮູ້ຂ່າວການຕາຍຂອງຊາອູນ

- 1 ໃນເວລາທີ່ຊາອູນເສັງຊີວິດນັ້ນ ພໍດີດາວິດຜູ້ຮັບຊະນະພວກອາມາເລກໄດ້ກັບມາເມືອງຊິກລາກ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງວັນ
- 2 ເຂົາໄດ້ຈິກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະເອົາດິນໃສ່ຫົວ ເພາະຄວາມເສັງໃຈ ເມື່ອມາຮອດເຂົາຈຶ່ງພົບດາວິດ ແລະກັມຂາບລົງດ້ວຍຄວາມນັບຖື
- 3 ດາວິດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໜີມາຈາກຄ້າຍທະຫານອິສຣາເອນ”
- 4 ດາວິດຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ບອກຂ້ອຍເບິ່ງດູວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?” ເຂົາເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ທະຫານຂອງພວກເຮົາໄດ້ປົບໜີຈາກສະຫນາມຮົບ ເພາະເຫັນວ່າຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າ ຮວມທັງຊາອູນແລະໂຢນາທານລູກຊາຍຂອງພຣະອົງດ້ວຍ”
- 5 ດາວິດຖາມເຂົາອີກວ່າ, “ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າກະສັດຊາອູນ ແລະໂຢນາທານຕາຍແລ້ວ?”
- 6 ຊາຍຫນຸ່ມຄົນນັ້ນກໍຕອບວ່າ, “ພໍດີໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ເທິງພູກິນໂບອາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກະສັດຊາອູນກຳລັງຍືນຄໍ້າຫອກຂອງພຣະອົງຢູ່ ໃນເວລານັ້ນທະຫານຣົດຮົບ ແລະທະຫານມ້າຂອງສັດຕູກຳລັງແລ່ນເຂົ້າມາໃກ້ພຣະອົງ
- 7 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຫັນມາເຫັນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງໃສ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກໍທູນຕອບວ່າ “ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍ”
- 8 ພຣະອົງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?” ຂ້າພະເຈົ້າບອກພຣະອົງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນອາມາເລກ
- 9 ພຣະອົງກໍກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ ເຮົາໄດ້ຮັບບາດເຈັບຢ່າງສາຫັດ ເຮົາໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ ເຈົ້າມາພີ້ແດ່ ແລະຂ້າເຮົາຖິ້ມເສັງ
- 10 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນໄປຫາພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງລົ້ມລົງນັ້ນ ພຣະອົງກໍຈະຕ້ອງຕາຍ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປົດເອົາກະໂຈມອອກຈາກຫົວຂອງພຣະອົງ ແລະຖອດເອົາສາຍແຂນຂອງພຣະອົງ ນຳມາມອບໃຫ້ທ່ານນີ້ແຫລະ”
- 11 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ດາວິດຈຶ່ງຈິກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມເສັງໃຈ ແລະທະຫານຂອງທ່ານທຸກຄົນກໍກະທຳເຊັ່ນດຽວກັນ

- 12 ພວກເຂົາໄດ້ອົດອາຫານເພື່ອໄວ້ທຸກໃຫ້ແກ່ຊາອູນ ແລະໂຢນາທານຈົນເຖິງຄໍ່າ ແລະເພື່ອຊາວອິສຣາເອນ ຊຶ່ງເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຢູ່ໃນສະຫນາມຮົບ
- 13 ດາວິດໄດ້ຖາມຊາຍໜຸ່ມທີ່ນຳຂ່າວມາບອກທ່ານນັ້ນວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນຊາດໃດ” ເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນອາມາເລກ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນປະເທດຂອງທ່ານ”
- 14 ດາວິດໄດ້ຖາມອີກວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງກ້າຂ້າກະສັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້?”
- 15 ແລ້ວດາວິດກໍເອີ້ນເອົາທະຫານຂອງທ່ານຜູ້ນຶ່ງອອກມາ ແລະບອກວ່າ, “ຈົ່ງຂ້າມັນຖິ້ມເສັ້ງ” ທະຫານຄົນນັ້ນ ກໍໃຊ້ດາບຟັນຊາຍໜຸ່ມອາມາເລກຄົນນັ້ນໃຫ້ຕາຍ
- 16 ແລ້ວດາວິດໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຊາຍໜຸ່ມເອີຍ ໂທດນີ້ເຈົ້າໄດ້ນຳມາສູ່ໂຕເຈົ້າເອງ ເມື່ອເຈົ້າຍອມວ່າເຈົ້າໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ເປັນກະສັດນັ້ນ ເຈົ້າກໍຈະມີໂທດແລ້ວ”

ດາວິດໂສກເສົ້າເສັ້ງໃຈ ຍ້ອນຊາອູນແລະໂຢນາທານ

- 17 ດາວິດໄດ້ຮ້ອງເພງໂສກເສົ້ານີ້ເພື່ອໄວ້ອາລັຍ ຊາອູນແລະໂຢນາທານ
- 18 (ທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສອນເພງນີ້ແກ່ຊາວຢູດາ ເພາະນີ້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຂອງ ຢາຊາ) ວ່າ,
- 19 “ຜູ້ນຳທີ່ຍອດຢັ້ງມຂອງພວກເຮົາໄດ້ຕາຍຢູ່ເທິງພູນ້ອຍ ອິສຣາເອນ ທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ລົ້ມລົງ
- 20 ຢ່າບອກເຮືອງນີ້ແກ່ຊາວເມືອງກາດ ຫລືຕາມຖນົນຫົນທາງໃນເມືອງອັສເກໂລນ ຢ່າທຳໃຫ້ຜູ້ຍິງເມືອງຟິລິສຕິນດີໃຈ ຢ່າໃຫ້ພວກລູກສາວຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 21 ຂໍຢ່າໃຫ້ຝົນ ຫລືນ້ຳຫມອກຕົກລົງໃສ່ພູນ້ອຍກິນໂບອາ ຂໍໃຫ້ທັງນາທີ່ນັ້ນແຫ້ງແລ້ງຢູ່ເລື້ອຍໆ ຜູ້ກ້າຫານໄດ້ປະຖິ້ມແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທາຍຂອງຕົນໄວ້ ໃນບ່ອນນັ້ນຢ່າງຫນ້າລະອາຍ ແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານຂອງຊາອູນ ກໍເຂົ້າຂີ້ຫມັ້ງ
- 22 ຄັນທະນູຂອງໂຢນາທານເປັນຫນ້າຍ້ານຫລາຍ ດາບຂອງຊາອູນບໍ່ມີຄວາມເມດຕາປານີ ໄດ້ຂ້າສັດຕູຜູ້ເກັ່ງກ້າ
- 23 ຊາອູນ ແລະໂຢນາທານເປັນຄົນປະເສີດ ແລະຫນ້າຮັກຫລາຍ ພຣະອົງຊົງຢູ່ດ້ວຍກັນແລະຕາຍດ້ວຍກັນ ເປັນຄົນວ່ອງໄວເຫມືອນນົກອິນຊີ ແລະແຂງແຮງເຫມືອນສິງ
- 24 ຍິງຊາວອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງພາກັນໄວ້ທຸກໃຫ້ຊາອູນ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້ານຸ່ງທີ່ເສື້ອຍາວສີແດງເຂັ້ມທັງໃຫ້ປະດັບເພັດພອຍແລະຄຳໃສ່ຕົວຂອງເຈົ້າ
- 25 ທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າກໍເສັ້ງໄຊ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂ້າໃນສະຫນາມຮົບ ສ່ວນໂຢນາທານກໍນອນຕາຍຢູ່ເທິງພູນ້ອຍ
- 26 ໂຢນາທານອ້າຍຂອງເຮົາເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ທຸກແກ່ທ່ານ ຄວາມຮັກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຕໍ່ທ່ານນັ້ນຫລວງຫລາຍ ຄວາມຮັກທີ່ທ່ານມີຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍປະເສີດຫລາຍເຫມືອກວ່າຄວາມຮັກຂອງພວກຜູ້ຍິງ
- 27 ທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າໄດ້ເສັ້ງໄຊ ອາວຸດຂອງພວກເຂົາໃຊ້ການຫຍັງບໍ່ໄດ້

2. ຕັ້ງດາວິດເປັນກະສັດເຫນືອຢູດາ

- 1 ຄັນເຮືອງນີ້ສິ້ນສຸດລົງໄປແລ້ວ ດາວິດຈຶ່ງທູນຖາມພຣະເຈົ້າວ່າ, “ສົມຄວນທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະຂຶ້ນໄປຍັງຫົວເມືອງນຶ່ງເມືອງໃດໃນຢູດາຫລືບໍ່?” ແລະພຣະຜູ້ເປັນນາເຈົ້າຊົງຕອບທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເຖິງ” ດາວິດທູນຖາມວ່າ, “ຄວນທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະຂຶ້ນໄປທີ່ໃດ?” ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ເມືອງເຮໂບຣນ”
- 2 ດາວິດຈຶ່ງຂຶ້ນໄປທີ່ນັ້ນພ້ອມກັບພັຣຍາທັງສອງຂອງທ່ານດ້ວຍຄື ອາຣີໂນອາມ ຊາວຢິສເຣເອນ ແລະອາບິກາອິນແມ່ຫມ້າຍຂອງນາບານ ຊາວກາຣ໌ເມ
- 3 ດາວິດກໍນຳຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານຂຶ້ນໄປທຸກຄົນພາຄອບຄົວໄປນຳ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຢູ່ໃນຫົວເມືອງຂອງເຮໂບຣນ
- 4 ຄົນຢູດາກໍພາກັນມາເຈີມຕັ້ງດາວິດໄວ້ເປັນພຣະຣາຊາເຫນືອເຊື້ອສາຍຢູດາ ເມື່ອມີຄົນມາທູນດາວິດວ່າ, “ຊາວຢາເບສກິເລອາດເປັນຜູ້ທີ່ຝັງພຣະສົບຊາອູນໄວ້”
- 5 ດາວິດກໍມີຮັບສັ່ງໃຫ້ຜູ້ນຳຂ່າວໄປຫາຊາວຢາເບສກິເລອາດນັ້ນ ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍໃນການທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ສຳແດງຄວາມຈິ່ງຮັກພັກດີຢ່າງນີ້ຕໍ່ຊາອູນເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ ແລະໄດ້ຝັງສົບພຣະອົງໄວ້
- 6 ບັດນີ້ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສຳແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງ ແລະຄວາມທ່ຽງທັມແກ່ທ່ານ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະກະທຳຄວາມດີຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍເພາະທ່ານໄດ້ກະທຳການນີ້
- 7 ເພາະສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ມີຂອງທ່ານທັງຫລາຍເຂັ້ມແຂງ ແລະຂໍໃຫ້ທ່ານກ້າຫານເຖິງ ເພາະວ່າຊາອູນເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານສິ້ນພຣະຊົນເສັງແລ້ວ ແລະເຊື້ອສາຍຢູດາໄດ້ເຈີມຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເປັນກະສັດເຫນືອເຂົາທັງຫລາຍ

ອິສໂບເຊທຂຶ້ນເປັນກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ

- 8 ຝ່າຍອັບເນີບຸດເນີແມ່ທັບຂອງກອງທັບຊາອູນໄດ້ພາອິສໂບເຊທ ບຸດຊາຍຂອງຊາອູນຂ້າມໄປທີ່ເມືອງມາຣານາອິມ
- 9 ແລະໄດ້ສະຖາປະນາທ່ານໃຫ້ເປັນກະສັດເຫນືອເມືອງກິເລອາດ ແລະຄົນອາຊູຣ໌ ແລະຄົນຢິສເຣເອນ ແລະຄົນເອຟຣາອິມ ແລະຄົນເປັນຢາມິນ ແລະຄົນອິສຣາເອນທັງຫມົດ
- 10 ເມື່ອອິສໂບເຊທບຸດຊາຍຂອງຊາອູນເລີ້ມປົກຄອງເຫນືອອິສຣາເອນນັ້ນມີພຣະຊົນຢູ່ສີ່ສິບປີ ຊົງປົກຄອງຢູ່ສອງປີ ແຕ່ເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາກໍຕິດຕາມດາວິດ
- 11 ເວລາທີ່ດາວິດຊົງເປັນກະສັດເຫນືອເຊື້ອສາຍຢູດາໃນເຮໂບຣນນັ້ນເປັນຈຳນວນເຈັດປີກັບທຶກເດືອນ

ເສີກລະຫວ່າງອິສຣາເອນແລະຢູດາ

- 12 ອັບເນີ ບຸດເນີ ແລະພວກຂ້າຣາຊາການທະຫານຂອງອິສໂບເຊທ ບຸດຊາຍຂອງຊາອູນໄດ້ອອກຈາກມາຣານາອິມໄປຍັງເມືອງກິເບໂອນ

- 13 ແລະໂຢອາບ ບຸດນາງເຊຣູຢາກັບພວກຂ້າຮາຊການທະຫານຂອງດາວິດກໍອອກໄປພົບກັບເຂົາທີ່ສະນ້ຳ ເມືອງກິເບໂອນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍນັ່ງຢູ່ທີ່ຂອບສະ ພວກນຶ່ງຢູ່ທີ່ຂອບສະຂ້າງນີ້ ອີກພວກນຶ່ງຢູ່ຂອບສະ ຂ້າງນັ້ນ
- 14 ອັບເນີ ຈຶ່ງເວົ້າກັບໂຢອາບວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພວກຄົນໜຸ່ມລຸກຂຶ້ນຮົບຫລິ້ນກັນໃຫ້ເຮົາເບິ່ງເຖິດ” ແລະໂຢອາບ ຕອບວ່າ, “ໃຫ້ເຂົາລຸກຂຶ້ນຫລິ້ນໂລດ”
- 15 ເຂົາກໍລຸກຂຶ້ນໄປຕາມທີ່ນັບໄວ້ ຝ່າຍເປັນຢາມິນ ແລະຝ່າຍອິສໂບເຊທ ບຸດຊາຍຂອງຊາອູນມີສິບສອງຄົນ ແລະຂ້າຮາຊການທະຫານຂອງດາວິດກໍມີສິບສອງຄົນ
- 16 ຕ່າງກໍຈັບຫົວຄູ່ຕໍ່ສູ້ ແລະປັກດາບເຂົ້າທີ່ສີຂ້າງຂອງຄູ່ຕໍ່ສູ້ ລົ້ມຕາຍດ້ວຍກັນຫມົດ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນທີ່ນັ້ນວ່າ “ເຮນກາດຮັສຊູຣິມ” ຊຶ່ງຢູ່ໃນກິເບໂອນ
- 17 ການສູ້ຮົບໃນວັນນັ້ນດູເດືອດ ອັບເນີແລະພວກຄົນອິສຣາເອນກໍຜ່າຍແພ້ຕໍ່ຂ້າຮາຊການທະຫານຂອງດາວິດ
- 18 ບຸດທັງສາມຂອງນາງເຊຣູຢາກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນຄື ໂຢອາບ ອາບິຊັຍ ແລະອາຊາເຮນ ຝ່າຍອາຊາເຮນນັ້ນມີ ຕີນໄວຢ່າງກັບເຍືອງ
- 19 ແລະອາຊາເຮນກໍໄລ່ຕິດຕາມອັບເນີໄປ ເມື່ອຕາມໄປນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ລ້ຽວທາງຂວາມື ຫລືທາງຊ້າຍມືຈາກການ ໄລ່ຕາມອັບເນີ
- 20 ອັບເນີຫລຽວມາເບິ່ງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ນັ້ນອາຊາເຮນແມ່ນບໍ່?” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຂ້າເອງ”
- 21 ອັບເນີຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽວໄປທາງຂວາ ຫລືທາງຊ້າຍ ແລະຈັບເອົາຄົນໜຸ່ມຄົນໃດຄົນນຶ່ງ ແລ້ວກໍ ຍຶດເອົາສິ່ງຂອງຂອງເຂົາໄປ” ແຕ່ອາຊາເຮນບໍ່ລ້ຽວຈາກໄລ່ຕາມອັບເນີ
- 22 ອັບເນີຈຶ່ງບອກອາຊາເຮນອີກຄັ້ງນຶ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຫັນກັບຈາກການຕາມຂ້າເສັ້ງເຖິດ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢາກໃຫ້ຂ້າ ຟາດເຈົ້າລົງດິນ ແລ້ວຂ້າຈະເງິຍໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງໂຢອາບອ້າຍຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?”
- 23 ແຕ່ເຂົາກໍປະຕິເສດບໍ່ຍອມຫັນກັບ ເພາະສະນັ້ນ ອັບເນີກໍເອົາໂຄນຫອກແທງທ້ອງອາຊາເຮນ ຫອກກໍທະລຸ ອອກຂ້າງຫລັງຂອງເຂົາ ເຂົາກໍລົ້ມລົງຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະທຸກຄົນຊຶ່ງມາເຫັນບ່ອນທີ່ອາຊາເຮນລົ້ມຕາຍຢູ່ກໍ ຢືນນຶ່ງ
- 24 ແຕ່ໂຢອາບກັບອາບິຊັຍໄລ່ຕາມອັບເນີໄປ ດວງຕາເວັນກໍຕົກເມື່ອເຂົາມາເຖິງເນີນເຂົາອັມມາ ຊຶ່ງຢູ່ຊິກິຢາ ຕາມທາງທີ່ຈະໄປຖິ່ນກັນດານເມືອງກິເບໂອນ
- 25 ແລະຄົນເປັນຢາມິນກໍຮວມກັນຕາມອັບເນີໄປເປັນກຸ່ມດຽວກັນຕັ້ງຢູ່ທີ່ຍອດພູແຫ່ງນຶ່ງ
- 26 ແລ້ວອັບເນີຮ້ອງຖາມໂຢອາບວ່າ, “ຈະໃຫ້ດາບກິນເລື້ອຍໄປຫລື ທ່ານບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຕອນປາຍມືກໍຂົມ ອີກເທິງ ປານໃດທ່ານຈຶ່ງຈະສັ່ງຄົນຂອງທ່ານໃຫ້ຢຸດໄລ່ຕາມພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາ
- 27 ແລະໂຢອາບຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ ຖ້າທ່ານບໍ່ເວົ້າຂຶ້ນພວກທະຫານກໍຈະເລິກ ໄລ່ຕາມພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາມື້ອື່ນເຊົ້າ”
- 28 ໂຢອາບຈຶ່ງເປົ່າເຂົາສັດຂຶ້ນ ຄົນທັງປວງກໍຢຸດ ບໍ່ໄລ່ຕາມອິສຣາເອນອີກ ແລະບໍ່ສູ້ຮົບກັນອີກ

- 29 ອັບເນີກັບຄົນຂອງທ່ານກໍເດີນທາງຕລອດຄົນນັ້ນໃນອາຮາບາ ເຂົາຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະເດີນໄປຕາມ ຫຸບເຂົາກໍມາເຖິງມາຮານາອິມ
- 30 ໂຢອາບກໍກັບຈາກໄລ່ຕາມອັບເນີ ແລະເມື່ອທ່ານຮວບຮວມພົນເຂົ້າດ້ວຍກັນແລ້ວ ຂ້າຮາຊາການທະຫານ ຂອງດາວິດກໍຂາດໄປສືບເກົ້າຄົນບໍ່ນັບອາຊາເຮນ
- 31 ແຕ່ຂ້າຮາຊາການທະຫານຂອງດາວິດໄດ້ຂ້າຄົນເປັນຢາມິນ ແລະຄົນຂອງອັບເນີຕາຍໄປສາມຮ້ອຍຫົກສິບ ຄົນ
- 32 ເຂົາກໍຍົກສືບອາຊາເຮນໄປຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງບິດາຂອງເຂົາຊຶ່ງຢູ່ທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ໂຢອາບແລະຄົນຂອງ ທ່ານກໍເດີນທາງຕລອດຄົນໄປສວ່າງທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ

3.

- 1 ມີສິ່ງຄາມລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງຊາອູນກັບເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດຢູ່ນານ ແລະດາວິດກໍເຂັ້ມແຂງຍິ່ງຂຶ້ນ ຝ່າຍເຊື້ອສາຍຂອງຊາອູນກໍເສື່ອມກໍາລັງລົງທຸກຂນະ

ບຸດຊາຍຂອງດາວິດຜູ້ເກີດທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ

(1 ຂຄວ 3:1-4)

- 2 ດາວິດຊົງມີບຸດຊາຍເກີດຫລາຍຄົນທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ ບຸດຫົວປີຊີ້ ອັມໂນນ ບຸດອາຮີໂນອາມ ຊາວຢິສເຣ ເອນ
- 3 ຄົນທີ່ສອງຊື່ ຄິເລອາບ ບຸດນາງອາບິກາອິນແມ່ຫມ້າຍຂອງນາບານຊາວກາຣ໌ເມນ ແລະຄົນທີ່ສາມຊື່ ອັບ ຊາໂລມ ບຸດນາງມາອາກາ ຮາຊທິດາຂອງຕັນມັຍກະສັດເມືອງເກຊູຣ໌
- 4 ຄົນທີ່ສີ່ຊື່ ອາໂດນິຢາ ບຸດຂອງຮັກກິດ ຄົນທີ່ຫ້າຊື່ ເຊຟາຕິຢາບຸດນາງອາບິຕັນ
- 5 ຄົນທີ່ຫົກຊື່ ອິທເຣອາມ ບຸດນາງເອກລາ ແມ້ງຂອງດາວິດ ບຸດຊາຍເຫລົ່ານີ້ເກີດແກ່ດາວິດທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ

ອັບເນີປອງທໍາຄໍາສັນຍາກັບດາວິດ

- 6 ຢູ່ເມື່ອມີການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງຊາອູນກັບເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດນັ້ນ ອັບເນີໄດ້ກະທໍາຕົວໃຫ້ເຂັ້ມ ແຂງຍິ່ງຂຶ້ນ ໃນເຊື້ອສາຍຂອງຊາອູນ
- 7 ຝ່າຍຊາອູນນັ້ນມີນາງສນົມຄົນນຶ່ງຊື່ ຣິສປາ ບຸດຕຣີຂອງອັຍຢາ ແລະອິສໂບເຊທຈຶ່ງກ່າວກັບອັບເນີວ່າ, “ເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າຫານາງສນົມຂອງສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາ”
- 8 ຝ່າຍອັບເນີກໍຄຽດອິສໂບເຊທເພາະຖ້ອຍຄໍານີ້ຫລາຍ ຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຂ້າພະເຮົາເປັນຫົວຫມາຂອງຢູດາຫລື ທຸກມີນີ້ຂ້າພະເຮົາໄດ້ສໍາແດງຄວາມຈຶ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງຊາອູນສະເດັດພໍ່ຂອງພະເຮົາ ແລະຕໍ່ພີ່ ນ້ອງແລະຕໍ່ມິດສະຫາຍຂອງສະເດັດພໍ່ທ່ານ ບໍ່ໄດ້ມອບຂ້າພະເຮົາໄວ້ໃນມືຂອງດາວິດ ວັນນີ້ພະເຮົາຍັງ ຫາຄວາມຕໍ່ຂ້າພະເຮົາດ້ວຍເຮືອງຜູ້ຍິງຄົນນີ້

- 9 ຖ້າຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອດາວິດໃຫ້ສຳເຣັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະຕິຍານໄວ້ຕໍ່ທ່ານແລ້ວ ກໍຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດອັບເນີແລະຍິ່ງຫນັກກວ່າ
- 10 ຄືຂ້າພຣະອົງຈະຍ້າຍຣາຊອານາຈັກຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຊາອູນ ແລະສະຖາປະນາບັນລັງຂອງດາວິດເໜືອອິສຣາເອນ ແລະເໜືອຢູດາ ຕັ້ງແຕ່ດານເຖິງເບເອີເຊບາ”
- 11 ແລະອິສໂບເຊທກໍບໍ່ຊົງສາມາດຕອບອັບເນີຈັກຄຳດຽວ ເພາະພຣະອົງຊົງຍ້ານກົວອັບເນີ
- 12 ອັບເນີກໍສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວແທນຕົນໄປຍັງດາວິດທີ່ເຮໂບຣນທູນວ່າ, “ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຂອງຜູ້ໃດ?” ແລະທູນອີກວ່າ, “ຂໍຊົງທຳຄຳສັນຍາກັບຂ້າພຣະອົງ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຂອງຂ້າພຣະອົງຈະຢູ່ຝ່າຍພຣະອົງ ແລະນຳອິສຣາເອນທັງສິ້ນມາມອບແດ່ພຣະອົງ”
- 13 ດາວິດກ່າວວ່າ, “ດີແລ້ວ ເຮົາຈະກະທຳຄຳສັນຍາກັບທ່ານ ແຕ່ເຮົາຂໍຈາກທ່ານຈັກຢ່າງນຶ່ງຄືວ່າ ເມື່ອທ່ານຈະມາເຫັນຫນ້າເຮົາອີກຂໍທ່ານນຳມີຄານ ບຸດຕຣີຂອງຊາອູນມາໃຫ້ເຮົາກ່ອນ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຫນ້າເຮົາ”
- 14 ແລ້ວດາວິດກໍສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວໄປຍັງອິສໂບເຊທບຸດຊາຍຂອງຊາອູນວ່າ, “ຂໍມອບມີຄານເມັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຊົງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫມັ້ນໄວ້ດ້ວຍຫນັງປາຍອະວັຍວະຂອງຄົນຟິລິສຕິນນຶ່ງຮ້ອຍອັນ”
- 15 ອິສໂບເຊທຈຶ່ງຊົງໃຫ້ຄົນໄປພາມີຄານມາຈາກຜົວຂອງນາງ ຄືບັນຕີເອນບຸດຊາຍຂອງລາອິສ
- 16 ແຕ່ຜົວຂອງນາງກໍຢ່າງທັງຮ້ອງໄຫ້ໄປກັບນາງຈົນເຖິງບາຮູຣິມ ແລ້ວອັບເນີຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ, “ກັບໄປເສັງເຖິດ” ແລະເຂົາກໍກັບໄປ
- 17 ອັບເນີຈຶ່ງປຶກສາກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງອິສຣາເອນວ່າ, “ເມື່ອກ່ອນນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຢາກໃຫ້ດາວິດເປັນກະສັດເໜືອທ່ານ
- 18 ບັດນີ້ຈຶ່ງໃຫ້ເປັນຈິງເຖິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາໄວ້ກັບດາວິດວ່າ “ເຮົາຈະຊ່ອຍອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາດ້ວຍມືຂອງດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຄົນຟິລິສຕິນ ແລະໃຫ້ພົ້ນຈາກມືສັດຕູທັງສິ້ນຂອງເຂົາ”
- 19 ອັບເນີກໍເວົ້າກັບຄົນເປັນຢາມິນນຳ ແລະອັບເນີກໍໄປທູນດາວິດທີ່ເມືອງເຮໂບຣນເຖິງບັນດາສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ອິສຣາເອນແລະເຊື້ອສາຍທັງສິ້ນຂອງເປັນຢາມິນເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະກະທຳ
- 20 ອັບເນີຈຶ່ງມາເຝົ້າດາວິດທີ່ເມືອງເຮໂບຣນພ້ອມກັບຄົນອີກຊາວຄົນ ດາວິດຊົງຈັດການລ້ຽງອັບເນີກັບຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ
- 21 ແລະອັບເນີທູນດາວິດວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນກັບໄປ ແລະຈະຮວບຮວມຄົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນມາຍັງພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະກະທຳຄຳສັນຍາກັບພຣະອົງ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງປຶກສອງໃຫ້ກວ້າງຂວາງຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ” ດາວິດກໍຊົງສົ່ງອັບເນີກັບໄປ ແລະເຂົາກໍໄປໂດຍສະວັດດີພາບ

ໂຢອາບຂ້າອັບເນີ

- 22 ຂນະນັ້ນຂ້າຣາຊການທະຫານຂອງດາວິດກັບໂຢອາບກັບມາຈາກການໄປບຸ້ນແລະນຳສິ່ງຂອງທີ່ຍຶດໄດ້ ຫລວງຫລາຍນັ້ນມາດ້ວຍ ແຕ່ອັບເນີບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບດາວິດທີ່ເຮໂບຣນແລ້ວ ເພາະພຣະອົງຊົງສົ່ງທ່ານກັບໄປ ແລະທ່ານກໍໄປໂດຍສະວັດດີພາບ
- 23 ເມື່ອໂຢອາບກັບກອງທັບທັງສິ້ນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານມາເຖິງ ກໍມີຄົນບອກໂຢອາບວ່າ, “ອັບເນີບຸດເນີມາເຝົ້າພຣະ ຣາຊາ ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ເຂົາກັບໄປ ເຂົາກໍກັບໄປໂດຍສະວັດດີພາບ”
- 24 ແລ້ວໂຢອາບເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດທູນວ່າ, “ເປັນຫຍັງພຣະອົງຊົງກະທຳເຊັ່ນນີ້ ເບິ່ງແມ່, ອັບເນີມາເຝົ້າພຣະ ອົງ ເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປ່ອຍເຂົາໄປ ເຂົາກໍຫລຸດມືໄປແລ້ວ
- 25 ພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວວ່າອັບເນີ ບຸດເນີມາເພື່ອລ້ລວງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຊາບເຖິງການສະເດັດເຂົ້າອອກ ຂອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຊາບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳ
- 26 ເມື່ອໂຢອາບອອກມາຈາກການເຂົ້າເຝົ້າດາວິດ ຈຶ່ງສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວໄປຕາມອັບເນີ ເຂົາທັງຫລາຍກໍນຳທ່ານກັບ ມາຈາກທີ່ຍັງນ້ຳຊີຊີຣາ ແຕ່ດາວິດບໍ່ໄດ້ຊົງຊາບໃນເຣື່ອງນີ້
- 27 ເມື່ອອັບເນີກັບມາເຖິງເຮໂບຣນແລ້ວ ໂຢອາບກໍພາທ່ານຫລົບເຂົ້າໄປທີ່ກາງປະຕູເມືອງເພື່ອຈະເວົ້າກັບທ່ານ ເປັນການລັບ ແລະໂຢອາບແທງທ້ອງຂອງທ່ານເສັງທີ່ນັ້ນ ທ່ານກໍສິ້ນຊີວິດ ໂຢອາບແກ້ແຄ້ນໂລຫິດຂອງ ອາຊາເຣນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ
- 28 ພາຍຫລັງເມື່ອດາວິດຊົງຊາບເຣື່ອງນີ້ ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຕົວເຮົາແລະຣາຊອານາຈັກຂອງເຮົາປາສຈາກ ຄວາມຜິດສືບໄປເປັນນິດຕໍ່ເບື້ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍເຣື່ອງໂລຫິດຂອງອັບເນີບຸດເນີ
- 29 ຂໍໃຫ້ໂທດນັ້ນຕົກເຫນືອທົວຂອງໂຢອາບ ແລະເຫນືອເຊື້ອສາຍບິດາຂອງເຂົາທັງສິ້ນ ຂໍຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ມີສິ່ງ ໄຫລອອກ ຄົນທີ່ເປັນໂຣກເຮື້ອນ ຄົນທີ່ຖືໄມ້ເທົ້າ ຄົນທີ່ຖືກປະຫານດ້ວຍດາບ ຫລືຄົນຂາດເຂົ້າຈີ່ ຂາດ ຈາກເຊື້ອສາຍຂອງໂຢອາບ”
- 30 ນີ້ແຫລະ ໂຢອາບແລະອາບິຊັຍນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາໄດ້ຂ້າອັບເນີ ເພາະອັບເນີໄດ້ຂ້າອາຊາເຣນນ້ອງຊາຍ ເຂົາເມື່ອຮົບກັນທີ່ກິເບໂອນ
- 31 ແລ້ວດາວິດກໍກ່າວກັບໂຢອາບ ແລະປະຊາຊົນທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງຈັກເສື້ອຜ້າຂອງທ່ານທັງ ຫລາຍ ແລະເອົາຜ້າກະສອບຄາດແອວໄວ້ ແລະຈົ່ງໄວ້ທຸກໃຫ້ອັບເນີ” ແລະກະສັດດາວິດສະເດັດຕາມລົບ ອັບເນີໄປ
- 32 ເຂົາກໍຝັງສົບອັບເນີໄວ້ທີ່ເຮໂບຣນ ແລະກະສັດກໍລົງພຣະສຸຣະສຽງກັນແສງໃນທີ່ຝັງສົບຂອງອັບເນີ ແລະ ປະຊາຊົນທັງປວງກໍຮ້ອງໄຫ້
- 33 ແລະກະສັດຊົງຄຳຄວນດ້ວຍເຣື່ອງອັບເນີວ່າ, “ຄວນຫລືທີ່ອັບເນີຈະຕາຍ ຢ່າງຄົນໂງ່ຕາຍ”
- 34 ມືຂອງທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ຖືກມັດ ຕີນຂອງທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ຕິດໂຊ່ ທ່ານໄດ້ລົ້ມລົງເຫມືອນຢ່າງຄົນລົ້ມລົງຕໍ່ຫນ້າຄົນຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະປະຊາຊົນທັງປວງກໍຮ້ອງໄຫ້ເຖິງອັບເນີອີກ

- 35 ແລ້ວປະຊາຊົນທັງປວງກໍມາທູນຊວນເຊີນໃຫ້ດາວິດສະເຫວີຍພຣະກະຍາຫານເມື່ອເວລາຍັງເວັນຢູ່ ແຕ່ດາວິດຊົງປະຕິຍານວ່າ, “ຖ້າເຮົາຊົມຣົດເຂົ້າຈີ່ ຫລືສິ່ງໃດໆກ່ອນຕາເວັນຕົກ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງໂທດເຮົາ ແລະຍິ່ງຫນັກກວ່າ”
- 36 ປະຊາຊົນທັງປວງສັງເກດເຫັນເຊັ່ນນັ້ນກໍພໍໃຈ ດັ່ງທີ່ປະຊາຊົນພໍໃຈທຸກສິ່ງທີ່ກະສັດຊົງກະທຳ
- 37 ປະຊາຊົນທັງສິ້ນແລະຊົນອິສຣາເອນທັງປວງຈຶ່ງເຂົ້າໃຈໃນວັນນັ້ນວ່າ ບໍ່ແມ່ນພຣະປະສົງຂອງກະສັດທີ່ຈະໃຫ້ຂ້າອັບເນີບຸດເນີເສັງ
- 38 ກະສັດກ່າວກັບຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານບໍ່ຊາບຫລືວ່າ ວັນນີ້ເຈົ້ານາຍແລະຄົນສຳຄັນຍິ່ງຄົນນຶ່ງສິ້ນຊີວິດໃນອິສຣາເອນ
- 39 ເຖິງແມ່ນເຮົາໄດ້ຮັບການເຈີມເປັນກະສັດ ແລ້ວເຮົາກໍອ່ອນກຳລັງໃນວັນນີ້ ຊາຍເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງເປັນບຸດຂອງນາງເຊຣູຢາຫນັກແກ່ເຮົາເກີນໄປ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສນອງຜູ້ກະທຳຜິດຕາມຄວາມຜິດຂອງເຂົາເຖິດ”

4. ການຄາຕະກຳອິສໂບເຊທ

- 1 ເມື່ອອິສໂບເຊທບຸດຊາຍຂອງຊາອູນໄດ້ຊົງຊາບຂ່າວວ່າອັບເນີສິ້ນຊີວິດເສັງທີ່ເຮໂບຣນແລ້ວ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງກໍ່ອ່ອນລົງ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງກໍທໍ້ໃຈ
- 2 ຝ່າຍບຸດຊາຍຂອງຊາອູນຍັງມີອີກສອງຄົນເປັນຫົວຫນ້າຂອງກອງບຸ້ນ ຄົນນຶ່ງຊື່ບາອານາ ອີກຄົນນຶ່ງຊື່ເຮຄັບບຸດຂອງຣິມໂມນ ຄົນເປັນຢາມິນ ຊາວເມືອງເບເອີໂຢດ (ເພາະວ່າເບເອີໂຢດກໍນັບເຂົ້າເປັນຂອງເປັນຢາມິນດ້ວຍ
- 3 ຊາວເບເອີໂຢດຫນີໄປຍັງເມືອງກິດຕາອິມ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້)
- 4 ໂຢນາທານບຸດຊາຍຂອງຊາອູນ ມີບຸດຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນງ່ອຍ ເມື່ອມີຂ່າວເຮືອງຊາອູນກັບໂຢນາທານມາຈາກຍີສເຣເອນນັ້ນ ເດັກຄົນນີ້ມີອາຍຸຫ້າປີ ເອື້ອຍລ້ຽງກໍອຸ່ມລຸກຫນີໄປ ເມື່ອນາງພ້າວຫນີນັ້ນ ເດັກນັ້ນກໍຫລົ່ນລົງ ແລະເປັນງ່ອຍ ທ່ານຊີເມຟີໂບເຊທ
- 5 ຝ່າຍບຸດທັງສອງຂອງຣິມໂມນ ຊາວເບເອີໂຢດ ທີ່ຊື່ເຮຄັບ ແລະບາອານານັ້ນ ໄດ້ອອກເດີນທາງ ພໍແດດອອກຮ້ອນກໍມາເຖິງຕຳນັກຂອງອິສໂບເຊທ ຂນະເມື່ອພຣະອົງກຳລັງບັນທົມພັກທຸ່ງ
- 6 ແລະເຂົາເຂົ້າໄປກາງຕຳນັກ ເຮັດເຫມືອນຈະຂົນເຂົ້າສາລີແລະເຂົາກໍແທງພຣະອົງ ເຮຄັບແລະບາອານາອ້າຍແຫ່ງຕົນກໍຫນີໄປ
- 7 ເມື່ອເຂົາທັງສອງເຂົ້າໄປໃນຕຳນັກນັ້ນ ພຣະອົງບັນທົມຫລັບຢູ່ເທິງປ່ອນ ເຂົາກໍທຸບຕີພຣະອົງແລະປະທານພຣະອົງເສັງ ນຳພຣະສຽນນັ້ນເດີນທາງໄປທາງອາຣາບາທັງກາງຄືນ
- 8 ເຂົານຳພຣະສຽນຂອງອິສໂບເຊທໄປຖວາຍດາວິດທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ ເຂົາທັງສອງກາບທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ນີ້ຫົວຂອງອິສໂບເຊທບຸດຂອງຊາອູນສັດຕູຂອງພຣະອົງ ຜູ້ສແວງຫາຊີວິດຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງແກ້ແຄ້ນແທນພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະອົງໃນວັນນີ້ເຫນືອຊາອູນ ແລະພິດພັນຂອງຊາອູນ”

- 9 ແຕ່ດາວິດກ່າວຕອບເຮັດແລະບາອານາອ້າຍແຫ່ງຕົນ ບຸດຂອງຮິມໂມນຊາວເບເອໂຢດວ່າ,
“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ ຄືພຣະອົງຜູ້ຊົງໄຖ່ຊີວິດຂອງເຮົາຈາກບັນດາຄວາມທຸກຍາກ
- 10 ເມື່ອຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດບອກເຮົາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຊາອູນສິ້ນຊີວິດແລ້ວ” ແລະຄິດວ່າຕົນນຳຂ່າວດີມາ ເຮົາກໍຈັບຄົນ
ນັ້ນຂ້າເສັງທີ່ຊິກລາກ ຊຶ່ງເປັນຮາງວັນທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ເຂົາສຳລັບຂ່າວນັ້ນ
- 11 ນອກຈາກນີ້ເທົ່າໃດເມື່ອຄົນອະທັມໄດ້ຂ້າຄົນຊອບທັມທີ່ໃນບ້ານ ແລະເທິງບ່ອນນອນຂອງຄົນຊອບທັມນັ້ນ
ເຮົາຈະບໍ່ລົງໂທດເຈົ້າທັງສອງເພາະຄວາມຕາຍຂອງເຂົາຫລື ແລະທຳລາຍເຈົ້າເສັງຈາກພິພິບ”
- 12 ດາວິດກໍຊົງສັ່ງຄົນຫນຸ່ມຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍພາກເຂົາທັງສອງໄປຂ້າເສັງ ຕັດມືຕັດຕີນອອກ
ແຂວນສົບນັ້ນໄວ້ທີ່ຂ້າງສະທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ ແຕ່ເຂົານຳພຣະສຽນຂອງອິສໂບເຊທໄປຝັງໄວ້ໃນທີ່ຝັງສົບ
ຂອງອັບເນີໃນເມືອງເຮໂບຣນ

5. ດາວິດເປັນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ

(1 ຂຄວ 11:1-3)

- 1 ຕໍ່ມາອີກ ພວກຕະກູນອິສຣາເອນ ໄດ້ມາຫາດາວິດທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ ແລະທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ພວກຂ້າ
ພຣະອົງເປັນເພື່ອນຮ່ວມຊາດດຽວກັນກັບພຣະອົງ
- 2 ໃນຄາວກ່ອນເມື່ອຊາອູນເປັນເຈົ້າຊີວິດ ແມ່ນພຣະອົງນີ້ແຫລະໄດ້ນຳຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນຢູ່ໃນສະ
ຫນາມຮົບ ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງບອກໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ນຳຫນ້າ ແລະປົກຄອງໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະອົງ
- 3 ດ້ວຍເຫດນີ້ ພວກຂ້າພຣະອົງຜູ້ນຳຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນ ຈຶ່ງເຂົ້າເຝົ້າພຣະອົງທີ່ເມືອງເຮໂບຣນນີ້” ຝ່າຍ
ດາວິດກໍໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາກັບພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາກໍເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງພຣະອົງໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີ
ວິດຂອງຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນ
- 4 ເວລາທີ່ດາວິດໄດ້ຂຶ້ນສະເຫວີຍຣາຊນັ້ນ ພຣະອົງມີອາຍຸສາມສິບປີ ແລະພຣະອົງປົກຄອງເປັນເວລາສີ່ສິບປີ
- 5 ຄືປົກຄອງຊາວຢູດາທີ່ເຮໂບຣນເປັນເວລາເຈັດປີກັບທິກເດືອນ ແລະໄດ້ປົກຄອງທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມທົ່ວທັງ
ອິສຣາເອນແລະຢູດາ ເປັນເວລາສາມສິບປີ
- 6 ຕໍ່ມາກະສັດດາວິດ ແລະທະຫານຂອງພຣະອົງ ໄດ້ໄປສູ້ຮົບທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຊາວເຢບູສທີ່ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ
ຄິດວ່າດາວິດບໍ່ສາມາດຈະຕີເອົາເມືອງນີ້ໄດ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງຈະເຂົ້າມາໃນບ່ອນນີ້
ບໍ່ໄດ້ດອກ ແມ່ນແຕ່ຄົນຕາບອດ ແລະຄົນເສັງອົງຄະກໍຈະສາມາດປ້ອງກັນເມືອງນີ້ໄວ້ໄດ້”
- 7 ແຕ່ດາວິດກໍໄດ້ຍຶດເອົາປ້ອມຍາມເມືອງຊີໂອນ ແລະບ່ອນນີ້ກໍກາຍເປັນເມືອງຂອງດາວິດ
- 8 ໃນວັນນັ້ນ ດາວິດເວົ້າກັບທະຫານຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຜູ້ໃດຈະໂຈມຕີຄົນເຢບູສ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນໄປຕາມທາງ
ນ້ຳໄຫລໄປສູ່ຄົນຫງ່ອຍ ແລະຄົນຕາບອດຜູ້ຊຶ່ງຈິດໃຈຂອງດາວິດກຽດຊຶ່ງ” ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຂົາຈຶ່ງວ່າກັນວ່າ,
“ຢ່າໃຫ້ຄົນຕາບອດ ແລະຄົນຫງ່ອຍເຂົ້າມາໃນພຣະວິຫານ”

- 9 ສ່ວນດາວິດກໍຢູ່ໃນເມືອງທີ່ມີປ້ອມຍາມນັ້ນ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ຊື່ວ່າ “ເມືອງຂອງດາວິດ” ພຣະອົງໄດ້ສ້າງກຳແພງປ້ອງກັນອ້ອມໄວ້ ຕັ້ງແຕ່ມົນໂລຈົນເຖິງພຣະຣາຊວັງ
- 10 ດາວິດເຂັ້ມແຂງ ແລະຈະເຣີນຂຶ້ນຕລອດມາ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ

ຮີຣາມຮັບຮອງຖານະດາວິດ

- 11 ຢູ່ມາ ກະສັດຮີຣາມທີ່ເມືອງຕີເຣ ໄດ້ສົ່ງພວກຣາຊທູດມາຫາດາວິດ ພ້ອມທັງໄມ້ສົນຊ່າງໄມ້ຊ່າງກໍມາສ້າງພຣະຣາຊວັງຂອງດາວິດ
- 12 ດາວິດຈຶ່ງພິຈາຣະນາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖາປະນາຕົນໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ ແລະຊົງແຕ່ງຕັ້ງຣາຊອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ມັ່ງຄັ່ງຮຸ່ງເຮືອງ ເພື່ອເຫັນແກ່ໄພພິນຂອງພຣະອົງ

ບຸດຊາຍຂອງດາວິດຊຶ່ງເກີດທີ່ເຢຣູຊາເລັມ

- 13 ຫລັງຈາກຍ້າຍໜີຈາກເມືອງເຮໂບຣນແລ້ວ ດາວິດກໍເອົາເມັງນ້ອຍຫລາຍຄົນໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງຈຶ່ງມີບຸດຊາຍ ບຸດສາວຕື່ມອີກຫລາຍຂຶ້ນ
- 14 ບຸດທີ່ເກີດຢູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມມີຄື ຊັມມູອາ ໂຊບັບ ນາທານ ໂຊໂລໂມນ
- 15 ອິບຮາຣ໌ ເອລີຊູອາ ເນເຟກ ຢາຟີອາ
- 16 ເອລີຊາມາ ເອລີອາດາ ແລະເອລີເຟເລທ

ດາວິດຊົງຮັບຊະນະຄົນພິລິສຕິນ

(1 ຂຄວ 14:8-17)

- 17 ເມື່ອພວກພິລິສຕິນໄດ້ຍືນຂ່າວ ດາວິດໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ ພວກເຂົາກໍແຫ່ກັນມາເພື່ອຈັບເອົາຕົວດາວິດ ເມື່ອດາວິດໄດ້ຍືນຂ່າວນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ລົງໄປຢູ່ໃນປ້ອມ
- 18 ເມື່ອພວກພິລິສຕິນເຄື່ອນກຳລັງມາເຖິງຮ່ອມພູເຣຟາອິມ ກໍໄດ້ຍຶດເອົາບ່ອນນັ້ນໄວ້
- 19 ດາວິດໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະຕ້ອງໄປສູ່ຮັບກັບພວກພິລິສຕິນຫລືບໍ່ ພຣະອົງຈະຊົງປະທານໄຊຊະນະໃຫ້ຂ້າພຣະອົງບໍ່” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງໄປເທິນ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຊະນະ”
- 20 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດຈຶ່ງມຸ່ງໜ້າໄປເມືອງບາອານເປຣາຊິມ ແລະກໍຊະນະພວກພິລິສຕິນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຕກແຍກກັນ ເຫມືອນດັ່ງນ້ຳໄຫລເຊາະຄູກັນນັ້ນ” ແລະບ່ອນນັ້ນກໍເອີ້ນວ່າ ບາອານເປຣາຊິມ
- 21 ພວກພິລິສຕິນໄດ້ປະຮູບພຣະຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນບ່ອນນັ້ນ ດາວິດ ແລະທະຫານຂອງພຣະອົງກໍເອົາຮູບພຣະນັ້ນອອກໜີໄປ
- 22 ແລ້ວພວກພິລິສຕິນໄດ້ກັບຄືນສູ່ຮ່ອມພູເຣຟາອິມ ແລະຍຶດເອົາບ່ອນນັ້ນໄວ້ອີກ
- 23 ດາວິດກໍກາບທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກເທື່ອນຶ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄຳຕອບວ່າ, “ຢ່າຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນນີ້ ແຕ່ໃຫ້ອ້ອມໄປຕໍ່ສູ້ທາງດ້ານຫລັງ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບຕົ້ນມອນນັ້ນ

- 24 ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຄືຄົນຢ່າງຢູ່ເທິງປາຍໄມ້ ຈຶ່ງຟ້າວອອກໄປຕໍ່ສູ້ໂລດ ເພາະການນັ້ນຫມາຍເຖິງວ່າ
ເຮົາໄດ້ອອກໄປກ່ອນຫນ້າພວກເຈົ້າແລ້ວ ເພື່ອທຳໃຫ້ກອງທັບພວກພິລິສຕິນເສັງໄຊ”
- 25 ດາວິດກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໄວ້ ພຣະອົງໄດ້ໄລ່ພວກພິລິສຕິນໄປຕລອດທາງ ແຕ່
ເມືອງເກລາຈິນເຖິງເມືອງເກເຊີ

6. ຫົບຄຳສັນຍາຖືກນຳໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

(1 ຂຄວ 13:1-14; 15:25-16:3)

- 1 ດາວິດໄດ້ເອີ້ນເອົາທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າທີ່ສຸດໃນອິສຣາເອນມາໂຮມກັນອີກເທື່ອນຶ່ງ ຊຶ່ງມີຈຳນວນຢູ່ສາມສິບພັນ
ຄົນ
- 2 ພຣະອົງໄດ້ພາພວກເຂົາໄປເມືອງບາອາເລຢູດາ ເພື່ອໄປນຳເອົາຫົບຄຳສັນຍາຊຶ່ງມີຊື່ຕາມພຣະນາມຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຜູ້ຊົງນັ່ງຢູ່ເທິງພຣະທີ່ນັ່ງລະຫວ່າງກາງເຊຣູບິມ
- 3 ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຫົບຄຳສັນຍານັ້ນໃສ່ຣົດລີ້ໃຫມໄປຈາກເຮືອນຂອງອາບິນາດາບຢູ່ເທິງພູນ້ອຍ ສ່ວນອູສຊາ
ແລະອາຮີໂອ ບຸດຊາຍຂອງອາບິນາດາບເປັນຄົນຈູຣົດລີ້
- 4 ເວລາທີ່ແກ່ຫົບຄຳສັນຍານັ້ນ ອາຮີໂອເປັນຜູ້ຢ່າງອອກຫນ້າ
- 5 ດາວິດແລະຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ພາກັນພ້ອມແລະຮ້ອງເພງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສຸດອີກສຸດ
ໃຈ ພວກເຂົາໄດ້ດົດພິນ ຕົກກອງ ຕົບແຊ່ງ ແລະຫລິ້ນເຄື່ອງດົນຕີອື່ນໆອີກປະກອບ
- 6 ເມື່ອພວກເຂົາມາຮອດລານຟາດເຂົ້າຂອງນາໂກນ ງົວກໍຕຳສະດຸດ ອູສຊາຢ້ານວ່າຫົບຄຳສັນຍານັ້ນຈະຕົກ
ຈາກກວຽນ ຈຶ່ງເດີມີໄປຈັບໄວ້
- 7 ໃນທັນໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງພຣະພິໂຣດອູສຊາ ເພາະເຂົາຂາດຄວາມເຄົາລົບ ອູສຊາຈຶ່ງຕາຍຢູ່ຂ້າງ
ຫົບຄຳສັນຍາໃນບ່ອນນັ້ນ
- 8 ສ່ວນດາວິດກໍໃຈຮ້າຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດອູສຊາດ້ວຍຄວາມພິໂຣດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນບ່ອນນັ້ນ
ວ່າ “ເປເຣສອູສຊາ” ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 9 ດາວິດຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ບັດນີ້ ຂ້ອຍຈະຫາມຫົບຄຳສັນຍາໄປໄດ້ຢ່າງໃດ?”
- 10 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ຍອມທີ່ຈະນຳຫົບຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງດາວິດໃຫ້ຢູ່ກັບຕົນ ແຕ່ດາ
ວິດໄດ້ນຳເອົາໄປເຮືອນຂອງ ໂອເບດເອໂດມ ຊາວກິດຕີ
- 11 ຫົບຄຳສັນຍາຈຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສາມເດືອນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງອວຍພອນໂອເບດເອໂດມ ແລະ
ຄົວເຮືອນຂອງເຂົາທັງສິ້ນ

ຊົງນຳຫົບຄຳສັນຍາມາສູ່ເຢຣູຊາເລັມ

- 12 ມີຄົນໄປກາບທູນກະສັດດາວິດວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ຄົວເຮືອນຂອງໂອເບດເອໂດມ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາມີຍ້ອນທິບຄຳສັນຍາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຂົາ ດາວິດຈຶ່ງເອົາທິບນັ້ນອອກຈາກເຮືອນຂອງໂອເບດເອໂດມ ແລະໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພ້ອມທັງທຳພິທີສອງກັນຢ່າງໃຫຍ່ໂຕມະໂຫລານ
- 13 ເມື່ອພວກທີ່ມາຫາມທິບຄຳສັນຍາຢ່າງອອກໄປໄດ້ທົກກ້າວແລ້ວ ດາວິດກໍເອົາງົວເຖິກ ແລະແບ້ໂຕຕຸ້ຍພິຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 14 ດາວິດນຸ່ງແຕ່ຜ້າພ້ອນຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈ
- 15 ແລ້ວພຣະອົງກັບຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນ ກໍນຳທິບຄຳສັນຍາຂຶ້ນໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍສຽງໂຮ່ຮ້ອງຍິນດີ ແລະທັງສຽງເປົ່າແກດ້ວຍ
- 16 ເມື່ອທິບຄຳສັນຍາເຂົ້າມາຮອດເມືອງ ມີຄານຣາຊທິດາຂອງຊາອູນ ຜູ້ເປັນມະເຫສີໄດ້ຫລຽວອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມ ກໍເຫັນກະສັດດາວິດກຳລັງພ້ອນ ແລະກະໂດດເຕັ້ນຊ້ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນາງກໍຄິດດູກູກດາວິດໃນໃຈ
- 17 ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາທິບຄຳສັນຍາມາວາງໄວ້ໃນຕູບຜ້າເຕັ້ນບ່ອນທີ່ດາວິດປຸກຕຽມໄວ້ ແລ້ວດາວິດກໍຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 18 ເມື່ອການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຜ່ານໄປແລ້ວ ພຣະອົງກໍອວຍພອນແກ່ປະຊາຊົນ ໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ
- 19 ແລ້ວພຣະອົງກໍເອົາເຂົ້າຈີ່ ຊີ້ນປີ້ງ ແລະຫມາກອະງຸ່ນ ຢ່າຍໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍ ແລະພວກຜູ້ຍິງຊາວອິສຣາເອນກິນຫມົດທຸກຄົນ ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ກັບເມືອເຮືອນ
- 20 ສ່ວນດາວິດກໍກັບເມືອເຮືອນ ເພື່ອອວຍໄຊໃຫ້ພອນແກ່ຄອບຄົວຂອງຕົນ ມີຄານບຸດສາວຂອງຊາອູນກໍອອກມາພົບພຣະອົງ ນາງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ວັນນີ້ ກະສັດອິສຣາເອນໄດ້ສ້າງຊື່ສຽງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບຕົນເອງ ພຣະອົງໄດ້ທຳດັ່ງຄົນຜີບ້າຕໍ່ສາຍຕາພວກສາວໃຊ້ ຂອງບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງຕົນ”
- 21 ດາວິດກໍຕອບວ່າ, “ເຮົາພ້ອນຖວາຍກຽດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເລືອກເອົາເຮົາໃຫ້ເປັນຜູ້ເຫນືອກວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ນຳອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແລະເຮົາຈະພ້ອນຖວາຍກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 22 ແລ້ວຈະພຍາຍາມຖ່ອມຕົວລົງຫລາຍກວ່ານີ້ອີກ ເຈົ້າອາດຄິດວ່າເຮົາບໍ່ມີຄວາມຫມາຍຫຍັງຫມົດ ແຕ່ສາວໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນອາດຈະຄິດໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົາກໍໄດ້”
- 23 ນາງມີຄານບຸດສາວຂອງຊາອູນ ກໍບໍ່ມີບຸດຈົນເຖິງວັນສິ້ນຊີວິດ

7. ນາທານນຳຂ່າວມາໃຫ້ດາວິດ

(1 ຂຄວ 17:1-15)

- 1 ເມື່ອກະສັດດາວິດປະທັບຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງອວຍພອນໃຫ້ດາວິດ ໄດ້ຮັບຄວາມປອດພັຍຈາກສັດຕູທັງຫລາຍ
- 2 ແລ້ວກະສັດດາວິດເວົ້າຕໍ່ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ທີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາໄວ້ໃນຕູບຜ້າເຕັນ”
- 3 ນາທານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຈົ່ງທຳຕາມສິ່ງທີ່ພຣະອົງພໍພຣະທັຍເທີນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳພຣະອົງ”
- 4 ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ນາທານວ່າ,
- 5 “ຈົ່ງໄປບອກດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ວ່າ “ພຣະເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະສ້າງວິຫານໃຫ້ເຮົາຢູ່
- 6 ນັບຕັ້ງແຕ່ເຮົາໄດ້ນຳເອົາຊາວອິສຣາເອນອອກມາຈາກເອຢິບຈົນເທົ່າເຖິງທຸກວັນນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນວິຫານເລີຍ
- 7 ເຮົາໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປມານຳພວກເຈົ້າຕລອດທີ່ເຮົາເດີນທາງໄປມານຳປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖາມພວກຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລໄພ່ພົນຂອງເຮົາເລີຍວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສ້າງວິຫານດ້ວຍໄມ້ສົນໃຫ້ເຮົາຢູ່
- 8 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງບອກແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ ເຈົ້າເປັນຄົນລ້ຽງແກະຢູ່ຕາມທົ່ງນາ
- 9 ເຮົາໄດ້ນຳເຈົ້າໃນທຸກທີ່ທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ ແລະໄດ້ທຳໃຫ້ສັດຕູທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າຜ່າຍແພ້ ເຮົາໄດ້ສ້າງເຈົ້າໃຫ້ຍິ່ງໃຫຍ່ເທົ່າກັບຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນໂລກນີ້
- 10 ເຮົາຈະເລືອກບ່ອນສຳລັບຊາວອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ແລະຈະໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນ ໂດຍປາສຈາກການຮົບກວນທຸກໆຢ່າງ
- 11 ນັບຕັ້ງແຕ່ພວກເຂົາເຂົ້າມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ພວກເຂົາຖືກພວກທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າມາສູ້ຮົບ ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ຈະບໍ່ມີເຫດການຢ່າງໃດເກີດຂຶ້ນອີກ ເຮົາຂໍສັນຍາວ່າເຮົາຈະຮັກສາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍສືບຕໍ່ກັນໄປ
- 12 ເມື່ອເຈົ້າຕາຍໄປ ແລະຖືກຝັງໄວ້ກັບພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ນຶ່ງຈາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດ ແລະຈະໃຫ້ຮາຊອນາຈັກຂອງຜູ້ນັ້ນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
- 13 ເຮົາຂໍບອກຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຈະປົກຄອງຕລອດໄປ ແລະເຂົາກໍຈະສ້າງວິຫານໃຫ້ແກ່ເຮົາ
- 14 ເຮົາຈະເປັນພໍ່ຂອງເຂົາ ແລະເຂົາຈະເປັນລູກຊາຍຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາທຳຜິດ ເຮົາຈະລົງໂທດເຫມືອນດັ່ງພໍ່ລົງໂທດລູກ
- 15 ແຕ່ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ເຊົາຮັກເຂົາ ເຫມືອນດັ່ງເຮົາເຊົາຮັກຊາອູນ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ປົດຕຳແໜ່ງນັ້ນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະເປັນກະສັດ

16 ເຈົ້າຈະມີເຊື້ອສາຍຢູ່ຕລອດໄປ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຮາຊອານາຈັກຂອງເຈົ້າຄົງຢູ່ຊົ່ວນິຣັນດອນ ຕໍາແໜ່ງຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ”

17 ນາທານໄດ້ບອກດາວິດທຸກສິ່ງ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບອກ

ດາວິດອ້ອນວອນຂອບພຣະຄຸນ

(1 ຂຄວ 17:16-27)

18 ຕໍ່ມາກະສັດດາວິດໄດ້ເຂົ້າໄປອ້ອນວອນຢູ່ໃນຫໍເຕັ້ນສັກສິດວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງ ແລະຄອບຄົວບໍ່ມີຄຸນຄ່າຢ່າງໃດຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຕໍ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ

19 ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງກໍຍັງຊົງກະທຳຕໍ່ຂ້າພຣະອົງຕື່ມອີກ ຄືຊົງສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພຣະອົງໄດ້ສືບບັນລັງຢູ່ຕໍ່ໄປ ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຜູ້ເປັນມະນຸດຮູ້ຈັກເຮືອງນີ້ໄດ້

20 ຂ້າພຣະອົງຈະເວົ້າຢ່າງໃດຕໍ່ພຣະອົງອີກ ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກຂ້າພຣະອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແລ້ວ

21 ມັນເປັນນ້ຳພຣະທັຍ ແລະພຣະຮາຊປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ເຮັດການນີ້ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຮູ້ຈັກສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດ

22 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຕາມທີ່ພວກຂ້າພຣະອົງເອງໄດ້ຍິນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫມືອນດັ່ງພຣະອົງ ແລະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງອື່ນນອກຈາກພຣະອົງ

23 ໃນໂລກນີ້ ບໍ່ມີຊົນຊາດອື່ນໃດເຫມືອນດັ່ງອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນພວກທີ່ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຊີວິດໄວ້ ແລະຊົງໃຫ້ເປັນພວກຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງທຳໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະໃຫ້ກະທຳການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະອັດສະຈັນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຊົນຊາດຕ່າງໆ ແລະພຣະຂອງເຂົາອອກໄປຕໍ່ຫນ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນພວກທີ່ພຣະອົງຊົງໄຖ່ເຂົາອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ແລະຊົງໃຫ້ເປັນພວກຂອງພຣະອົງ

24 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງທຳໃຫ້ໄພ່ພົນອິສຣາເອນເປັນພວກຂອງພຣະອົງຕລອດໄປ ແລະພຣະອົງກໍຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ

25 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດຽວນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງປະຕິບັດຕາມຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງມີໄວ້ກັບຂ້າພຣະອົງ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງຂ້າພຣະອົງຕລອດໄປ ແລະຂໍຊົງກະທຳຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້

26 ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ຕລອດໄປ ແລະປະຊາຊົນກໍຈະເວົ້າວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານຊົງເປັນພຣະເຈົ້າປົກຄອງພວກອິສຣາເອນ ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ຄຳຫມັ້ນໃຈວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພຣະອົງຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດຕລອດໄປ

27 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ ດ້ວຍວ່າພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຮູ້ຈັກການນີ້ ໂດຍໄດ້ບອກໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຮູ້ຈັກກ່ອນວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພຣະອົງເປັນເຈົ້າຊີວິດ ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງກ້າອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງ

- 28 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງຊົງເປັນຈິງ ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄຳສັນຍາຢ່າງອັດສະຈັນນີ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງ
- 29 ດຽວນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງອວຍພອນໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພຣະອົງເກີນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ດຳລົງໜັ້ນຄົງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຢູ່ບໍ່ຂາດ ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ຢ່າງນີ້ ຂໍໃຫ້ພຣະພອນຂອງພຣະອົງເຫລືອຢູ່ໃນເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພຣະອົງຕລອດໄປເທິນ”

8. ດາວິດຊົງຂະຫຍາຍຮາຊອນາຈັກຂອງພຣະອົງ

(1 ຂຄວ 18:1-13)

- 1 ຢູ່ມາພາຍຫລັງ ດາວິດຊົງໂຈມຕີພວກຟິລິສຕິນ ແລະປາບປາມໄດ້ ແລະດາວິດຊົງຍິດເມືອງເມເທກອາມມາ ໄດ້ຈາກມິຄິນຟິລິສຕິນ
- 2 ພຣະອົງຊົງຊະນະໂມອາບ ຊົງວັດເຂົາດ້ວຍເຊືອກວັດ ຄືບັງຄັບໃຫ້ຮຽງຕົວເຂົ້າແຖວນອນລົງທີ່ພື້ນດິນຊົງວັດເບິ່ງແລ້ວໃຫ້ປະທານເສັງສອງແຖວ ແລະໄວ້ຊີວິດເຕັມນຶ່ງແຖວ ຄົນໂມອາບກໍຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງດາວິດ ແລະໄດ້ນຳເຄື່ອງບັນນາການມາຖວາຍ
- 3 ດາວິດຊົງຮົບຊະນະຮາດາເດເຊີ ບຸດເຣໂຮບ ກະສັດເມືອງໂຊບາ ເມື່ອສະເດັດໄປພື້ນອຳນາດຂອງພຣະອົງທີ່ແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ
- 4 ດາວິດຊົງຍິດພົນມ້ານຶ່ງພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ ທະຫານຮາບສອງຫມື່ອຄົນ ແລະດາວິດຮັບສັ່ງໃຫ້ຕັດເອັນຂາມ້າຣົດຮົບເສັງໃຫ້ໝົດ ເຫລືອໄວ້ໃຫ້ພໍແກ່ຣົດຮົບນຶ່ງຮ້ອຍຄົນ
- 5 ແລະເມື່ອຄົນຊີເຣັງ (ອາຣາມ) ຊາວເມືອງດາມັສກັສມາຊ່ອຍຮາດາເດເຊີກະສັດເມືອງໂຊບາດາວິດຊົງປະທານຄົນຊີເຣັງເສັງສອງຫມື່ນສອງພັນຄົນ
- 6 ແລ້ວດາວິດຊົງຕັ້ງທະຫານປະຈຳປ້ອມໄວ້ເຫນືອຄົນຊີເຣັງຊາວເມືອງດາມັສກັສຫລາຍກອງ ແລະຄົນຊີເຣັງກໍຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງດາວິດ ແລະນຳເຄື່ອງບັນນາການໄປຖວາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໄຊຊະນະແກ່ດາວິດບໍ່ວ່າຈະໄປຮົບທີ່ໃດໆ
- 7 ແລະດາວິດຊົງນຳໂລ່ທອງຄຳທີ່ຂ້າຮາຊການຂອງຮາດາເດເຊີຖືນັ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 8 ກະສັດດາວິດຊົງຍິດທອງສຳຣິດເປັນຈຳນວນຫລາຍໄປຈາກເມືອງເບຕາ ແລະເມືອງເບໂຣທັຍທົວເມືອງຂອງຮາດາເດເຊີ
- 9 ເມື່ອໂຕອີກະສັດເມືອງຮາມັທຊາບວ່າດາວິດຮົບຊະນະກອງທັບທັງສິ້ນຂອງຮາດາເດເຊີ
- 10 ໂຕອີກໍສົ່ງໂຢຣາມບຸດຊາຍຂອງຕົນໄປເຝົ້າກະສັດດາວິດ ຖວາຍພຣະພອນແລະສະແດງຄວາມຍິນດີທີ່ດາວິດຊົງຮົບຊະນະຮາດາເດເຊີ ເພາະວ່າຮາດາເດເຊີເຄີຍທຳລົງຄາມກັບໂຕອີ ແລະໂຢຣາມໄດ້ນຳເຄື່ອງເງິນເຄື່ອງທອງຄຳ ແລະເຄື່ອງທອງສຳຣິດໄປຖວາຍ

- 11 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ກະສັດດາວິດຊົງນຳມອບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມກັບບັນດາເງິນແລະທອງຄຳ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໄດ້ມາຈາກບັນດາປະຊາຊາດທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບຊະນະແລະຍິດຄອງ ແລະຊົງນຳມາມອບຖວາຍຄືໄດ້ມາຈາກເອໂດມ ໂມອາບ ຄົນອັມໂມນ ຄົນຟິລິສຕິນ ອາມາເລກ ແລະຈາກຂອງທີ່ຍິດມາຈາກຮາດາເດເຊີບຸດຊາຍຂອງເຣໂຮບ ກະສັດເມືອງໂຊບາ
- 12 ເມື່ອດາວິດສະເດັດກັບຈາກການປະທານ ຄົນເອໂດມເສັງໃນທຸບເຂົາເກືອນື່ງຫມື່ນແປດພັນຄົນ
- 13 ພຣະອົງຊົງຕັ້ງທະຫານປະຈຳປ້ອມຂຶ້ນເໜືອເມືອງເອໂດມ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງທະຫານປະຈຳປ້ອມໃນເອໂດມທົ່ວໄປຫມົດ ແລະຄົນເອໂດມທັງສິ້ນຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງດາວິດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໄຊຊະນະແກ່ດາວິດ ບໍ່ວ່າຈະສະເດັດໄປຮັບໃນທີ່ໃດ
- 14 ດັ່ງນັ້ນດາວິດຈຶ່ງຊົງປົກຄອງເໜືອອິສຣາເອນທັງສິ້ນ ແລະດາວິດຊົງໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທັມແລະຄວາມທ່ຽງທັມແກ່ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງທັງສິ້ນ
- 15 ໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາເປັນແມ່ທັບແລະເຍໂຮຊາຟັດ ບຸດອາຮີລຸດເປັນຜູ້ກຳກັບເອກກະສານ
- 16 ຊາໂດກ ບຸດອາຮີຕຸບ ແລະອາຮີເມເລກ ບຸດອາບີອາທາເປັນປະໂຮທິດ ແລະເຊຣັຍຢາເປັນຮາຊເລຂາ
- 17 ເບນັຍຢາ ບຸດເຢຣິວອາດາເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຄົນເຄເຣທິ ແລະຄົນເປເລທ ແລະບັນດາບຸດຊາຍຂອງດາວິດເປັນປະໂຮທິດ

9. ດາວິດ ແລະເມຟິໂບເຊທ

- 1 ດາວິດຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ໃນຄອບຄົວຂອງຊາອູນຍັງມີຄົນເຫລືອຢູ່ອີກບໍ່ ຖ້າວ່າມີຂ້າພະເຈົ້າຢາກຊ່ອຍເຫລືອເກື້ອກູນເຂົາເພື່ອເຫັນແກ່ໂຢນາທານ”
- 2 ແລ້ວຊີບາ ຄົນໃຊ້ໃນຄອບຄົວຂອງຊາອູນ ກໍໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ມາເຝົ້າດາວິດ ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າແມ່ນຊີບາບໍ່?” ເຂົາກໍທູນຕອບວ່າ, “ໂດຍ, ຂ້ານ້ອຍ”
- 3 ເຈົ້າຊີວິດຖາມເຂົາອີກວ່າ, “ຍັງມີບາງຄົນເຫລືອຢູ່ໃນຄອບຄົວຊາອູນບໍ່? ເພາະວ່າເຮົາຢາກສະແດງຄວາມເມດຕາ ແລະຊ່ອຍເຫລືອເກື້ອກູນເຂົາຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ” ຊີບາທູນຕອບວ່າ, “ຍັງມີລູກຊາຍຂອງໂຢນາທານຄົນນຶ່ງ ແຕ່ເຂົາເປັນຄົນເສັງອົງຄະ”
- 4 ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດກໍຖາມວ່າ, “ດຽວນີ້ ເຂົາຢູ່ໃສ” ຊີບາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ເຂົາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງມາຄີ ບຸດອັມມີເອນ ຢູ່ທີ່ໂລເດບາຣ໌”
- 5 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດກໍສັ່ງຄົນໄປນຳເອົາເຂົາມາຈາກເຮືອນຂອງມາຄີ ບຸດອັມມີເອນທີ່ໂລເດບາຣ໌
- 6 ເມື່ອເມຟິໂບເຊທ ບຸດຊາຍຂອງໂຢນາທານຜູ້ເປັນຫລານຊາຍຂອງຊາອູນມາຮອດ ເຂົາກໍກຶ້ມຂາບລົງສະແດງຄວາມເຄົາຮົບຕໍ່ດາວິດ ດາວິດໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເມຟິໂບເຊທ” ເມຟິໂບເຊທຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ໂດຍ, ຂ້ານ້ອຍ”

- 7 ດາວິດເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ ເພື່ອເຫັນແກ່ໂຢນາທານພໍ່ຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະເມດຕາເຈົ້າ ເຮົາຈະເອົາທີ່ດິນທັງຫມົດທີ່ເປັນຂອງຊາອູນພໍ່ຂອງເຈົ້າມອບຄືນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເຮົາຍິນດີໃຫ້ເຈົ້າມາຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບເຮົາເລື້ອຍໆ”
- 8 ເມຟີໂບເຊທກຳກົມຂາບລົງອີກເທື່ອນຶ່ງ ແລະທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ມີຄຸນຄ່າຊໍາຊາກຫມາຕາຍຊໍາ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງດີກັບຂ້າພຣະອົງຢ່າງນີ້”
- 9 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດກໍເອີ້ນຊີບາຄົນໃຊ້ຂອງຊາອູນມາ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຮົາໄດ້ມອບທຸກໆສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຊາອູນ ແລະຂອງຄອບຄົວທ່ານຄືນໃຫ້ແກ່ເມຟີໂບເຊທຫລາຍຊາຍນາຍຂອງເຈົ້າແລ້ວ
- 10 ສ່ວນເຈົ້າ ລູກຊາຍເຈົ້າພ້ອມທັງຄົນໃຊ້ເຈົ້າ ຈຶ່ງເຮັດໄຮ່ໄຮ່ຖ່ນາໃສ່ຜົນແຜ່ນດິນນີ້ ໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຊາອູນນາຍຂອງເຈົ້າ ແລະເກັບເອົາຜົນລະປູກມາໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ມີອາຫານການກິນ ສ່ວນເມຟີໂບເຊທນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນແຂກປະຈຳໂຕະອາຫານຂອງເຮົາສເມີ” ຊີບາມີບຸດຊາຍສິບຫ້າຄົນ ແລະຄົນໃຊ້ຊາວຄົນ
- 11 ຊີບາທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະເຮັດທຸກໆສິ່ງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງ” ດັ່ງນັ້ນເມຟີໂບເຊທຈຶ່ງໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຮ່ວມໂຕະກັບເຈົ້າຊີວິດເໝືອນດັ່ງເປັນຣາຊໂອວິດອົງນຶ່ງຂອງພຣະອົງ
- 12 ເມຟີໂບເຊທ ມີບຸດຊາຍຊື່ວ່າ ມິກາ ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວຊີບາກໍມາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເມຟີໂບເຊທຫມົດ
- 13 ເມຟີໂບເຊທຜູ້ທີ່ມີຕີນລ່ອຍທັງສອງເບື້ອງກໍຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະກິນເຂົ້າຮ່ວມໂຕະກັບເຈົ້າຊີວິດທຸກໆຄາບ

10. ຄົນອັມໂມນ ແລະຊີເຮັງຜ່າຍແພ້

(1 ຂຄວ 19:1-19)

- 1 ຢູ່ມາພາຍຫລັງກະສັດແຫ່ງຄົນອັມໂມນກໍສິ້ນພຣະຊົນ ແລະຮານູນບຸດຊາຍໄດ້ສະເວີຍຣາຊສົມບັດແທນ
- 2 ດາວິດຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະຊື່ສັດຕໍ່ຮານູນບຸດຊາຍຂອງນາຮັສ ດັ່ງທີ່ບິດາຂອງເຂົາຊື່ສັດຕໍ່ເຮົາ” ດາວິດຈຶ່ງສົ່ງພວກຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງໄປເລົ້າໂລມທ່ານກ່ຽວດ້ວຍເຣື່ອງຣາຊບິດາຂອງທ່ານ ແລະຂ້າຣາຊການຂອງດາວິດກໍເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນອັມໂມນ
- 3 ແຕ່ບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງຄົນອັມໂມນທູນຮານູນເຈົ້ານາຍຂອງຕົນວ່າ, “ພຣະອົງຊົງດໍາຣິວ່າ ດາວິດສົ່ງຜູ້ເລົ້າໂລມມາຫາພຣະອົງ ເພາະນັບຖືພຣະຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງເຊັ່ນນັ້ນຫລື ດາວິດບໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້າຣາຊການມາເພື່ອກວດເມືອງແລະສອດແນມເບິ່ງ ແລະເພື່ອຈະຄວໍ່າເມືອງນີ້ເສັງດອກຫລື”
- 4 ຮານູນຈຶ່ງຈັບຂ້າຣາຊການຂອງດາວິດມາໂກນຫນວດເສັງເຄິ່ງນຶ່ງ ແລະຕັດເຄື່ອງແຕ່ງກາຍເສັງທີ່ຊື່ຕອນກາງພຽງກະໂພກ ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ໄປ
- 5 ເມື່ອມີຄົນໄປກາບທູນດາວິດໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະອົງກໍຮັບສັ່ງໃຫ້ຄົນໄປຮັບຂ້າຣາຊການເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຫລາຍ ແລະພຣະຣາຊາກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງພັກຢູ່ທີ່ເມືອງເຢຣີໂກຈົນກວ່າຫນວດຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈະຂຶ້ນແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍກັບມາ”

- 6 ເມື່ອຄົນອັມໂມນເຫັນວ່າ ເຂົາທັງຫລາຍເປັນທີ່ຫນ້າກຽດຊັງແກ່ດາວິດ ຄົນອັມໂມນຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປຈ້າງຄົນຊີເຣັງຊາວເມືອງເບັດເຮໂຮບ ແລະຄົນຊີເຣັງຊາວເມືອງໂຊບາເປັນທະຫານຮາບຈຳນວນສອງຫມື່ນຄົນກັບກະສັດເມືອງມາອາກາພ້ອມກັບທະຫານນຶ່ງພັນຄົນ ແລະຊາວເມືອງໂຕບນຶ່ງຫມື່ນສອງພັນຄົນ
- 7 ເມື່ອດາວິດຊົງຊາບເຊັ່ນນັ້ນຈຶ່ງຮັບສັ່ງໂຢອາບແລະພົນໂຍທາທັງສິ້ນໃຫ້ໄປ
- 8 ຝ່າຍຄົນອັມໂມນກໍຍົກອອກມາ ແລະຈັດທັບໄວ້ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງ ຝ່າຍຄົນຊີເຣັງຊາວເມືອງໂຊບາ ແລະຊາວເມືອງເຮໂຮບກັບຄືນເມືອງໂຕບ ແລະເມືອງມາອາກາຢູ່ທີ່ຊົນນະບົດກາງແຈ້ງຕ່າງຫາກ
- 9 ເມື່ອໂຢອາບເຫັນວ່າການເສີກນັ້ນຂະຫນາຍຢູ່ທັງຂ້າງຫນ້າແລະຂ້າງຫລັງທ່ານ ຈຶ່ງຄັດເອົາຄົນອິສຣາເອນທີ່ເລືອກໄວ້ແລ້ວຈັດທັບເຂົ້າຕໍ່ສູ້ຄົນຊີເຣັງ
- 10 ທ່ານມອບຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໄວ້ໃນບັງຄັບບັນຊາຂອງອາບິຊັຍນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານ ແລະເຂົາກໍຈັດຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າຕໍ່ສູ້ກັບຄົນອັມໂມນ
- 11 ທ່ານກ່າວວ່າ, “ຖ້າກໍາລັງຄົນຊີເຣັງແຂງເຫລືອກໍາລັງຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈຶ່ງຍົກໄປຊ່ອຍເຮົາ ແຕ່ຖ້າກໍາລັງຄົນອັມໂມນແຂງເກີນກໍາລັງຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະຍົກມາຊ່ອຍເຈົ້າ
- 12 ຈຶ່ງມີຄວາມກ້າຫານເຖິດ ໃຫ້ເຮົາເປັນລູກຜູ້ຊາຍເພື່ອຊົນຊາດຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອຫົວເມືອງແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບເຖິດ”
- 13 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢອາບກັບປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານກໍຍົກເຂົ້າໃກ້ຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊີເຣັງ ຂ້າເສີກກໍແຕກຫນີໄປຕໍ່ຫນ້າເຂົາ
- 14 ເມື່ອຄົນອັມໂມນເຫັນວ່າຄົນຊີເຣັງຫນີໄປແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຫນີອາບິຊັຍເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລ້ວໂຢອາບກໍກັບຈາກການສູ້ຮົບກັບຄົນອັມໂມນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 15 ເມື່ອຄົນຊີເຣັງເຫັນວ່າຕົນຜ່າຍແພ້ຕໍ່ອິສຣາເອນແລ້ວ ຈຶ່ງຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ
- 16 ຝ່າຍຮາດາເດເຊີຊົງໃຊ້ຄົນໄປນຳຄົນຊີເຣັງຢູ່ພາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດອອກມາ ເຂົາມາຍັງເຮລາມ ມີໂຊບາກແມ່ທັບຂອງທ່ານເປັນຜູ້ນຳຫນ້າ
- 17 ເມື່ອມີຜູ້ກາບທູນດາວິດ ພຣະອົງຊົງຮວບຮວມອິສຣາເອນທັງຫມົດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນມາເຖິງເຮລາມ ແລະຄົນຊີເຣັງກໍຈັດທັບເຂົ້າຕໍ່ສູ້ດາວິດ ແລະໄດ້ຮົບກັບພຣະອົງ
- 18 ຄົນຊີເຣັງກໍຫນີຈາກອິສຣາເອນ ແລະດາວິດຊົງປະຫານຄົນຊີເຣັງຊຶ່ງເປັນປະຫານຮົບເຈັດຮ້ອຍຄົນກັບທະຫານມ້າສີ່ຫມື່ນຄົນ ແລະປະຫານໂຊບາກແມ່ທັບຂອງເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ສິ້ນຊີວິດເສັງທີ່ນັ້ນ
- 19 ເມື່ອບັນດາກະສັດຊຶ່ງຂຶ້ນກັບຮາດາເດເຊີ ເຫັນວ່າຕົນຜ່າຍແພ້ຕໍ່ອິສຣາເອນແລ້ວ ເຂົາກໍຍອມສົງບຸສຸກກັບອິສຣາເອນ ແລະຍອມເປັນເມືອງຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຄົນຊີເຣັງຈຶ່ງຍ້ານບໍ່ກ້າຊ່ອຍຄົນອັມໂມນອີກຕໍ່ໄປ

11. ດາວິດ ແລະນາງບັທເຊບາ

- 1 ໃນປີຕໍ່ມາ ພໍ່ຕີກະດູແລ້ງເປັນຣະດູທີ່ບັນດາເຈົ້າຊີວິດໄດ້ເຄີຍອອກໄປຮີບເສິກ ດາວິດກໍ່ສັ່ງໂຢອາບ ພ້ອມທັງພວກນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງ ແລະທັງກອງທັບອິສຣາເອນອອກໄປ ພວກເຂົາໄດ້ຊະນະຊາວອັມໂມນ ແລະອ້ອມເມືອງຮັບບາໄວ້ ແຕ່ດາວິດໄດ້ຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
- 2 ໃນຕອນແລງຂອງວັນນຶ່ງ ດາວິດໄດ້ຕື່ນແຕ່ນອນຂຶ້ນໄປເທິງຫລັງຄາພຽງຂອງພຣະຣາຊວັງ ພຣະອົງໄດ້ຍ່າງໄປມາເທິງຫລັງຄານັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງເຫັນຍິງຄົນນຶ່ງກຳລັງອາບນ້ຳຢູ່ ນາງເປັນຄົນງາມຫລາຍ
- 3 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດກໍ່ສົ່ງຄົນອອກໄປສືບຖາມເບິ່ງວ່ານາງແມ່ນໃຜ ແລ້ວໄດ້ຮູ້ວ່ານາງຊື່ ບັທເຊບາ ບຸດສາວຂອງເອລີອາມ ແລະເປັນເມັງຂອງອູຣີຢາຊາວຮິດຕີ
- 4 ດາວິດໄດ້ສົ່ງຄົນໄປນຳເອົານາງມາ ພວກເຂົາກໍ່ພານາງມາຫາພຣະອົງ ແລ້ວດາວິດກໍ່ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງ ຫລັງຈາກນັ້ນນາງກໍ່ກັບເມືອເຮືອນ (ໃນລະຫວ່າງນີ້ເປັນເວລາທີ່ນາງເຊົາເປັນລະດູ ແລະທຳພິທີຂຳຣະຕົນໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດແລ້ວ)
- 5 ເມື່ອນາງຮູ້ວ່ານາງມີທ້ອງ ນາງກໍ່ສົ່ງຂ່າວໄປບອກດາວິດ
- 6 ສ່ວນດາວິດກໍ່ສົ່ງຂ່າວໄປຫາໂຢອາບວ່າ, “ໃຫ້ທ່ານສົ່ງອູຣີຢາ ຄົນຮິດຕີມາຫາເຮົາແດ່” ໂຢອາບກໍ່ສົ່ງອູຣີຢາໄປຫາດາວິດ
- 7 ເມື່ອອູຣີຢາມາຮອດ ດາວິດກໍ່ຖາມເຂົາວ່າ, “ໂຢອາບ ແລະກອງທະຫານຍັງສະບາຍດີຢູ່ບໍ່ ແລະການຕໍ່ສູ້ເດເປັນຢ່າງໃດ
- 8 ແລ້ວດາວິດກໍ່ບອກອູຣີຢາວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນເມືອພັກຜ່ອນຈັກຄາວຢູ່ເຮືອນເຈົ້າສາ” ອູຣີຢາກໍ່ຈາກໄປ ດາວິດໄດ້ຈັດຂອງຂວັນນຳສົ່ງໃຫ້ເຂົາໄປເຖິງເຮືອນ
- 9 ແຕ່ວ່າແທນທີ່ອູຣີຢາຈະເມືອເຮືອນ ເຂົາກັບໄປນອນທີ່ປະຕູກຳແພງພຣະຣາຊວັງນຳທະຫານຍາມຂອງເຈົ້າຊີວິດ
- 10 ເມື່ອດາວິດຮູ້ວ່າ ອູຣີຢາບໍ່ໄດ້ເມືອເຮືອນ ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກັບຄືນເມືອເຮືອນແຕ່ດົນແລ້ວບໍ່ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ເມືອຮອດເຮືອນປານນີ້”
- 11 ອູຣີຢາທູນຕອບວ່າ, “ທະຫານອິສຣາເອນ ແລະຢູດາກໍ່ກຳລັງຢູ່ໃນສະຫນາມຮີບ ສ່ວນທີ່ບຄຳສັນຍາກໍ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລະໂຢອາບຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຂ້າພຣະອົງ ພ້ອມທັງພວກນາຍທະຫານຂອງທ່ານກໍ່ຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ທາງອອກນັ້ນ ເຫດໃດຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຈະກັບເມືອກິນເຂົ້າ ດື່ມນ້ຳ ແລະນອນນຳເມັງຢູ່ເຮືອນໄດ້ ຂ້າພຣະອົງຂໍສາບານຕໍ່ພຣະເຈົ້າອົງມີຊີວິດຢູ່ວ່າ ຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດດັ່ງນີ້ເດັດຂາດ”
- 12 ດາວິດກໍ່ເວົ້າວ່າ, “ສຳລັບມື້ນີ້ໃຫ້ເຈົ້າພັກຢູ່ນີ້ເສັງກ່ອນ ມື້ອື່ນເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າກັບຄືນເມືອ” ດັ່ງນັ້ນ ໃນວັນນັ້ນ ແລະວັນຕໍ່ມາ ອູຣີຢາຈຶ່ງພັກຢູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
- 13 ດາວິດໄດ້ເຊີນໃຫ້ເຂົາມາກິນເຂົ້ານຳ ແລະເກືອເຫລົ້າເຂົາໃຫ້ເມົາ ແຕ່ວ່າໃນຄືນນັ້ນ ອູຣີຢາກໍ່ຍັງບໍ່ກັບຄືນເມືອເຮືອນ ເຂົານອນຮົ່ມຜ້າຢູ່ໃນທ້ອງຍາມພຣະຣາຊວັງ

- 14 ເຂົ້າວັນໃຫມ່ມາ ດາວິດໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍສົ່ງນໍາອູຣິຢາໄປຫາໂຢອາບ
- 15 ພຣະອົງຂຽນວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າສົ່ງອູຣິຢາໄປແນວໜ້າບ່ອນທີ່ເຂົາສູ້ຮົບກັນຢ່າງໜັກ ແລ້ວໃຫ້ພວກເຈົ້າເອງ ຖອຍຄົນຫລັງ ເພື່ອປ່ອຍໃຫ້ອູຣິຢາຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ”
- 16 ດັ່ງນັ້ນ ໃນຂນະທີ່ໂຢອາບກໍາລັງອ້ອມເມືອງຢູ່ນັ້ນ ໂຢອາບໄດ້ສົ່ງອູຣິຢາອອກໄປໃນບ່ອນທີ່ເຂົາຮູ້ວ່າ ມີ ພວກສັດຕູເຂັ້ມແຂງຫລາຍ
- 17 ເມື່ອກອງທັບສັດຕູອອກມາຈາກເມືອງກໍໄດ້ພົບກັບກໍາລັງຂອງໂຢອາບ ແລະໄດ້ເກີດການສູ້ຮົບກັນຂຶ້ນທັນ ທີ່ ພວກນາຍທະຫານຂອງດາວິດບາງຄົນຮວມທັງອູຣິຢາກໍຖືກສັດຕູສັງຫານ
- 18 ຕໍ່ມາ ໂຢອາບກໍສົ່ງຮາຍງານການຮົບເລວໄປບອກດາວິດ
- 19 ເຂົາໄດ້ແນະນໍາຜູ້ນໍາຂ່າວນັ້ນວ່າ “ຫລັງຈາກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮາຍງານທຸກສິ່ງກ່ຽວກັບການສູ້ຮົບແກ່ເຈົ້າຊີວິດແລ້ວ ບາງທີພຣະອົງຈະໃຈຮ້າຍ ແລະອາດຖາມເຈົ້າວ່າ “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ້ຮົບກັບເຂົາຢູ່ໃກ້ເມືອງ ແທ້ ພວກເຈົ້າບໍ່ຄິດບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຍິງລູກທະນູອອກຈາກກໍາແພງເມືອງໃສ່ພວກເຈົ້າ
- 21 ພວກເຈົ້າບໍ່ຈື່ບໍ່ ເວລາທີ່ອາບິເມເລກ ບຸດເຢຣຸບບາເອນຖືກຂ້ານັ້ນວ່າເປັນຢ່າງໃດ ຄືພວກຜູ້ຍິງໃນເມືອງເທ ເບສໄດ້ແກ່ວງຫິນໄມ້ແປ້ງລົງຈາກກໍາແພງເມືອງຖືກອາບິເມເລກຕາຍ ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າໄປ ໃກ້ກໍາແພງເມືອງແທ້ ຖ້າເຈົ້າຊີວິດຖາມເຈົ້າດັ່ງນີ້ ຈົ່ງບອກທ່ານວ່າ ອູຣິຢານາຍທະຫານຂອງພຣະອົງກໍຖືກ ຂ້າເຫມືອນກັນ”
- 22 ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ນໍາຂ່າວຈຶ່ງກາບທູນດາວິດຕາມທີ່ໂຢອາບໄດ້ສົ່ງ
- 23 ເຂົາເວົ້າວ່າ, “ພວກສັດຕູມີກໍາລັງຫລາຍກວ່າພວກຂ້າພຣະອົງ ພວກເຂົາໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກຂ້າພຣະ ອົງຢູ່ນອກເມືອງ ແຕ່ພວກຂ້າພຣະອົງໄລ່ພວກເຂົາກັບຄືນໄປທາງປະຕູກໍາແພງເມືອງ
- 24 ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ຍິງລູກທະນູລົງຈາກກໍາແພງເມືອງໃສ່ພວກຂ້າພຣະອົງ ພວກນາຍທະຫານບາງຄົນຂອງ ພຣະອົງຈຶ່ງຕາຍ ອູຣິຢານາຍທະຫານຂອງພຣະອົງກໍຕາຍເຫມືອນກັນ”
- 25 ດາວິດຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຜູ້ນໍາຂ່າວນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ກໍາລັງໃຈແກ່ໂຢອາບ ແລະບອກທ່ານ ຢ່າໃຫ້ທ່ານເສັງໃຈເພາະ ໃຜກໍບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າ ແມ່ນໃຜແດ່ຈະຖືກຂ້າໃນສະໜາມຮົບ ຈົ່ງບອກໃຫ້ທ່ານປະກາດການສູ້ຮົບຄັ້ງ ຍິ່ງໃຫຍ່ກັບເມືອງນັ້ນ ແລະຍິດເອົາເມືອງນັ້ນສາ”
- 26 ເມື່ອບັທເຊບາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າຜົວຂອງຕົນຖືກຂ້າ ນາງກໍໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ເຂົາ
- 27 ຄັນການໄວ້ທຸກນັ້ນຜ່ານໄປແລ້ວ ດາວິດກໍເອົາບັທເຊບາມາຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງ ນາງກາຍເປັນເມັງຂອງພຣະ ອົງ ແລະໄດ້ບຸດຊາຍກັບພຣະອົງນຶ່ງຄົນ ແຕ່ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍກັບສິ່ງທີ່ດາວິດໄດ້ທໍານັ້ນ

12. ນາທານເຕືອນດາວິດ ແລະດາວິດໄດ້ກັບໃຈ

- 1 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົ່ງນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄປຫາດາວິດ ນາທານໄດ້ເລົ່າເຣື່ອງນຶ່ງສູ່ດາວິດຟັງ ວ່າ, “ຍັງມີຊາຍສອງຄົນຢູ່ໃນເມືອງດຽວກັນ ຜູ້ນຶ່ງເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແລະຜູ້ນຶ່ງເປັນຄົນທຸກຍາກ

- 2 ຊາຍຮັ່ງມີນັ້ນມີງົວ ແລະແກະຫລາຍໂຕ
- 3 ແຕ່ວ່າຊາຍຜູ້ທີ່ທຸກຍາກມີພຽງແຕ່ແກະນ້ອຍໂຕດຽວທີ່ເຂົາຊື້ໄວ້ ເຂົາໄດ້ລ້ຽງຮັກສາແກະນ້ອຍນັ້ນໄວ້ ໄດ້ເອົາອາຫານເກືອມັນ ແລະໃຫ້ມັນກິນນ້ຳໃນຈອກຂອງເຂົາທັງໃຫ້ນອນຢູ່ເທິງຕັກ ແກະນ້ອຍນັ້ນເປັນເຫມືອນລູກສາວຂອງເຂົາ
- 4 ມັນໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນພ້ອມໆກັນກັບລູກຂອງເຂົາ ວັນນຶ່ງມີແຂກມາຢ້ຽມຢາມເຮືອນຂອງຄົນຮັ່ງມີ ຄົນຮັ່ງມີບໍ່ຢາກຂ້າສັດຂອງຕົນໃຫ້ແຂກກິນ ເຂົາຊ້ຳໄປເອົາແກະນ້ອຍຂອງຄົນທຸກຍາກນັ້ນມາຂ້າແທນ”
- 5 ເມື່ອດາວິດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ກໍໃຈຮ້າຍຊາຍທີ່ຮັ່ງມີນັ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ເຮົາຂໍສາບານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງມີພຣະຊົນວ່າ ຊາຍທີ່ກະທຳຢ່າງນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ
- 6 ເຂົາຕ້ອງໃຊ້ຄືນສີ່ເທົ່າທີ່ເຂົາໄດ້ເອົາໄປນັ້ນ ເພາະເຂົາໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ”
- 7 ນາທານຈິ່ງເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ພຣະອົງນັ້ນແທລະເປັນຊາຍຄົນນັ້ນ ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ຄື ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ ແລະຊ່ວຍຊີວິດເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອນມືຂອງຊາອູນ
- 8 ເຮົາໄດ້ມອບຣາຊອານາຈັກຂອງຊາອູນ ແລະພວກເມັງຂອງເຂົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າເປັນເຈົ້າຊີວິດປົກຄອງຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ ຖ້າວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍເທື່ອ ເຮົາອາດຈະໃຫ້ເຈົ້າຫລາຍກວ່ານີ້ສອງເທົ່າ
- 9 ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງປມາດຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ແລະເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງທຳສິ່ງຊົ່ວຊ້າແບບນີ້ ເຈົ້າໄດ້ທຳໃຫ້ອູຣິຢາຖືກຂ້າຢູ່ໃນສະຫນາມຣິບ ເຈົ້າປ່ອຍໃຫ້ພວກອັມໂມນຂ້າເຂົາ ແລ້ວເຈົ້າກໍເອົາເມັງຂອງເຂົາ
- 10 ບັດນີ້ ໃນເຂື່ອນສາຍຂອງເຈົ້າຈະມີຜູ້ຖືກຂ້າຢ່າງໂຫດຮ້າຍທາລຸນຕລອດໄປ ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ພັງຄວາມເຮົາ ແລະໄດ້ເອົາເມັງຂອງອູຣິຢາ
- 11 ເຮົາຂໍເວົ້າຢ່າງເດັດຂາດຕໍ່ເຈົ້າວ່າ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງໃນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳເອົາຄວາມທຸກຍາກລຳບາກມາສູ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນເຫດການດັ່ງນີ້ຄື ເມື່ອເຮົາຈະເອົາພວກເມັງຂອງເຈົ້າຍົກໃຫ້ແກ່ຊາຍຄົນອື່ນ ແລະຊາຍຄົນນັ້ນຈະສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບພວກນາງຢ່າງເປີດເຜີຍ
- 12 ເຈົ້າໄດ້ທຳຜິດຢ່າງລັບລີ້ ແຕ່ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ພວກອິສຣາເອນເຫັນໃນສິ່ງທີ່ຊາຍຄົນນັ້ນທຳຢ່າງເປີດເຜີຍ”
- 13 ຝ່າຍດາວິດກໍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ນາທານຈິ່ງເວົ້າວ່າ, “ພຣະອົງຈະບໍ່ຕາຍ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຍົກໂຫດໃຫ້ພຣະອົງ
- 14 ແຕ່ວ່າ ລູກຂອງພຣະອົງຈະຕາຍ ເພາະວ່າພຣະອົງທຳຢ່າງນີ້ເປັນການດູກູກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 15 ແລ້ວນາທານກໍກັບຄືນເມືອເຮືອນ

ບຸດຊາຍດາວິດຕາຍແລະໂຊໂລໂມນເກີດ

ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳໃຫ້ບຸດຊາຍທີ່ດາວິດໄດ້ນຳເມັງຂອງອູຣິຢາໄຂ້ຫນັກ

- 16 ດາວິດໄດ້ອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂຜດຊ່ວຍໃຫ້ລູກຊາຍດີ ແລະທຸກໆຄືນດາວິດໄດ້ໄປນອນຢຽດ

ຢູ່ໃນພື້ນຫ້ອງນອນຂອງພຣະອົງ ໂດຍບໍ່ຍອມກິນເຂົ້າ

17 ພວກຂ້າຮາຊການໃນພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຂວນໃຫ້ພຣະອົງລຸກຂຶ້ນ ແຕ່ພຣະອົງກັບປະຕິເສດ ແລະບໍ່ຍອມກິນຫຍັງຫມົດ

18 ພໍ່ວັນທີ່ເຈັດ ບຸດຊາຍຂອງດາວິດກໍຕາຍ ພວກຂ້າຮາຊການຂອງພຣະອົງບໍ່ກ້ານໍາຂ່າວນັ້ນມາບອກພຣະອົງ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ, “ເມື່ອເດັກນ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ ພວກເຮົາໄດ້ຖາມພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຕອບພວກ ເຮົາເລີຍ ເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະບອກພຣະອົງໄດ້ວ່າ ລູກຂອງພຣະອົງເສັ້ງຊີວິດແລ້ວ ພຣະອົງອາດທໍາ ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີບໍ່ງາມກໍເປັນໄດ້”

19 ເມື່ອພວກເຂົາກໍາລັງຊັບກັນຢູ່ ດາວິດກໍເຂົ້າໃຈວ່າລູກຊາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ຕາຍແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງ ຖາມພວກເຂົາວ່າ, “ລູກເຮົາຕາຍແລ້ວແມ່ນບໍ່” ພວກເຂົາກໍຕອບວ່າ, “ຕາຍແລ້ວ”

20 ດາວິດກໍລຸກຂຶ້ນໄປອາບນໍ້າຫວີຜົມ ແລະປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງ ແລ້ວພຣະອົງກໍໄປນະມັສການທີ່ວິຫານຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງກັບຄືນມາສູ່ພຣະຣາຊວັງ ພຣະອົງກໍໄດ້ຖາມຫາອາຫານ ແລະເຂົາໄດ້ຈັດແຈ້ງອາ ຫານໃຫ້ພຣະອົງສະເຫວີຍໃນທັນທີທັນໃດນັ້ນເອງ

21 ພວກຂ້າຮາຊການຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເມື່ອເດັກນ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ ພຣະອົງຊົງໂສກເສົ້າ ຮ້ອງໄຫ້ ແລະບໍ່ຍອມສະເຫວີຍອາຫານ ແຕ່ພໍເດັກນ້ອຍໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງລຸກຂຶ້ນ ແລະສະ ເຫວີຍອາຫານໄດ້ ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈເຫດການຢ່າງນີ້ເລີຍ”

22 ດາວິດຕອບວ່າ, “ເມື່ອລູກເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ເຮົາໄດ້ອົດອາຫານໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ ເພາະເຮົາຄິດວ່າພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າອາດຈະຊົງເມດຕາປະທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍນັ້ນ ແຕ່ວ່າ ດຽວນີ້ລູກໄດ້ຕາຍແລ້ວ

23 ເຮົາຈະອົດອາຫານໄປເຮັດຫຍັງ ຖ້າເຮົາອົດອາຫານຊີວິດເດັກນ້ອຍນັ້ນຈະກັບຄືນມາໄດ້ອີກບໍ່ ວັນນຶ່ງ ເຮົາ ອາດຈະໄປປ່ອນດຽວກັນກັບລູກຢູ່ ແຕ່ລູກນັ້ນຈະມາຫາເຮົາບໍ່ໄດ້”

ໂຊໂລໂມນເກີດ

24 ຕໍ່ມາ ດາວິດກໍອອຍໃຈບັທເຊບາຜູ້ເປັນເມັງ ພຣະອົງໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບນາງ ແລະນາງກໍອອກລູກເປັນຊາຍ ອີກ ດາວິດໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ວ່າ ໂຊໂລໂມນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັກເດັກນ້ອຍນີ້

25 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຊ້ນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມສິ່ງໃຫ້ດາວິດໃສ່ຊື່ເດັກນີ້ວ່າ ເຢດີດີຢາ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງຮັກເຂົາ

26 ສ່ວນໂຢອາບກໍາລັງໂຈມຕີເມືອງຮັບບາຢູ່ ຊຶ່ງເປັນເມືອງຫລວງຂອງຊາວອັມໂມນ ແລະກໍໃກ້ຈະຍຶດເອົາໄດ້ ແລ້ວ

27 ເຂົາຈຶ່ງສັ່ງຜູ້ນໍາຂ່າວໄປຮາຍງານຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງໄດ້ໂຈມຕີເມືອງຮັບບາແລະຍຶດເອົາບໍ່ນໍ້າໄດ້ ແລ້ວ

28 ດຽວນີ້ໃຫ້ພຣະອົງຮວບຮວມເອົາກໍາລັງຂອງພຣະອົງທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນມາຕໍ່ສູ້ ແລະຍຶດເອົາຕົວເມືອງດ້ວຍ ພຣະອົງເອງເທີນ ເພາະວ່າຂ້າພຣະອົງບໍ່ຢາກໄດ້ຊື່ສຽງຍ້ອນຍຶດເອົາເມືອງນີ້”

- 29 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດຈຶ່ງຮີບໂຮມເອົາກຳລັງຂອງພຣະອົງອອກໄປເມືອງຮັບບາ ແລ້ວກໍສົ່ງບຸກຍົດເອົາເມືອງນັ້ນ
- 30 ດາວິດໄດ້ເອົາກະໂຈມຮູບເຄົາຣົບຂອງພວກເຂົາມາສຸບໃສ່ຫົວພຣະອົງ ກະໂຈມນີ້ເປັນຄຳຫນັກນຶ່ງຕະລັນ (ປະມານສາມສິບຫ້າກິໂລກາມ) ແລະມີເພັດປະດັບຢູ່ເທິງກະໂຈມນີ້ ແລ້ວພຣະອົງຍັງໄດ້ເອົາຊັບສົມບັດ ຈາກເມືອງນີ້ໄປຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- 31 ສ່ວນປະຊາຊົນໃນເມືອງນັ້ນ ດາວິດໄດ້ເອົາເລື້ອຍ ຈົກ ຂວານໃຫ້ເຂົາ ແລະໃຊ້ໃຫ້ເຂົາເຮັດວຽກໃນເຕົາເຜົາ ດິນຈີ່ອີກ ພຣະອົງກໍໄດ້ເຮັດຢ່າງດຽວກັນກັບປະຊາຊົນຊາວອັມໂນນໃນທຸກໆເມືອງ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນ ສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

13. ອັມໂນນ ແລະຕາມາຣ໌

- 1 ຝ່າຍອັບຊາໂລມບຸດຊາຍຂອງດາວິດ ມີນ້ອງສາວຄົນນຶ່ງຮູບຮ່າງງາມຊື່ ຕາມາຣ໌ ຢູ່ຕໍ່ມາອັມໂນນບຸດຊາຍ ຂອງດາວິດກໍຮັກນາງ
- 2 ດ້ວຍເຫດຕາມາຣ໌ນ້ອງສາວຄົນນີ້ ຈິດໃຈຂອງອັມໂນນກໍຖືກທໍຣະມານຈົນເຖິງກັບລົ້ມປ່ວຍ ດ້ວຍເຫດວ່າ ນາງເປັນສາວພົມມະຈາຣີ ອັມໂນນຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າຈະເຮັດຫຍັງໃຫ້ນາງບໍ່ໄດ້ເລີຍ
- 3 ແຕ່ອັມໂນນມີສະຫາຍຄົນນຶ່ງຊື່ໂຢນາດາບບຸດຂອງຊີເມອານ້ອງຊາຍຂອງດາວິດ ໂຢນາດາບນັ້ນເປັນຄົນ ເຈົ້າບັນຍາ
- 4 ຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ, “ຂ້າແຕ່ຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຊົມເຊົາຢູ່ທຸກໆເຊົ້າ ຈະບໍ່ບອກ ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຮູ້ຈັກນຳຫລີ” ອັມໂນນຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາຮັກຕາມາຣ໌ນ້ອງຍິງຂອງອັບຊາໂລມ ນ້ອງ ຊາຍຂອງເຮົາ”
- 5 ໂຢນາດາບຈຶ່ງທູນທ່ານວ່າ, “ຂໍເຊີນບັນທົມເທິງພຣະແທ່ນແກ້ງກະທຳເປັນປ່ວຍ ແລະເມື່ອສະເດັດພໍ່ມາ ຍັງມພຣະອົງ ຂໍກາບທູນວ່າ “ຂໍໂຜດຮັບສັ່ງຕາມາຣ໌ນ້ອງຍິງມາໃຫ້ອາຫານແກ່ຂ້າພຣະອົງ ໃຫ້ມາຕຽມອາ ຫານຕໍ່ຫນ້າຂ້າພຣະອົງເພື່ອຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ຮັບປະທານຈາກມືຂອງນາງ”
- 6 ອັມໂນນຈຶ່ງບັນທົມແກ້ງທຳເປັນປ່ວຍ ເມື່ອພຣະຣາຊາສະເດັດມາຍັງມ ອັມໂນນກໍທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ຂໍ ໂຜດໃຫ້ຕາມາຣ໌ນ້ອງຍິງມາທຳຂະຫນົມຈັກສອງອັນຕໍ່ຫນ້າຂ້າພຣະອົງ ເພື່ອຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບປະທານ ຈາກມືຂອງນາງ”
- 7 ດາວິດຊົງໃຊ້ຄົນໄປຫາຕາມາຣ໌ທີ່ວັງ ຮັບສັ່ງວ່າ, “ຂໍຈົ່ງໄປທີ່ບ້ານຂອງອັມໂນນອ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະຕຽມອາ ຫານໃຫ້ເຂົາຮັບປະທານ”
- 8 ຕາມາຣ໌ກໍໄປຍັງວັງຂອງອັມໂນນອ້າຍຂອງນາງບ່ອນທີ່ເຂົາບັນທົມຢູ່ ນາງກໍຫຍິບແບ້ງມານວດທຳຂະຫນົມ ຕໍ່ຫນ້າອ້າຍແລ້ວປີ້ງ
- 9 ນາງກໍຍົກກະທະມາເທອອກຕໍ່ຫນ້າອ້າຍ ແຕ່ອັມໂນນກໍບໍ່ຊົງສະເຫວີຍ ກ່າວວ່າ, “ໃຫ້ທຸກຄົນອອກໄປເສັງ ໃຫ້ພົ້ນເຮົາ” ທຸກຄົນກໍອອກໄປ

- 10 ອັມໂນນກໍຮັບສັ່ງກັບຕາມາຣ໌ວ່າ, “ຈົ່ງເອົາອາຫານເຂົ້າມາໃນທ້ອງໃນ ເພື່ອອ້າຍຈະໄດ້ຮັບປະທານຈາກມືຂອງເຈົ້າ” ຕາມາຣ໌ກໍນຳຂະຫນົມທີ່ນາງທຳນັ້ນເຂົ້າໄປໃນທ້ອງເພື່ອໃຫ້ແກ່ອັມໂນນ
- 11 ແຕ່ເມື່ອນາງນຳຂະຫນົມມາໃກ້ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານ ທ່ານກໍຈັບມືນາງໄວ້ຮັບສັ່ງວ່າ, “ນ້ອງຂອງອ້າຍເຂົ້າມານອນກັບອ້າຍເຖິດ”
- 12 ນາງຈຶ່ງຕອບທ່ານວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ດອກ ຂໍຢ່າບັງຄັບຂ້ອຍເລີຍ ສິ່ງຢ່າງນີ້ເຂົາບໍ່ກະທຳກັນໃນອິສຣາເອນ ຂໍຢ່າກະທຳການອັບອາຍຢ່າງນີ້ເລີຍ
- 13 ຝ່າຍຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະເອົາຄວາມອັບອາຍໄປເຊື່ອງໄວ້ທີ່ໃດ ຝ່າຍທ່ານແດ່ ທ່ານຈະເປັນຄົນເສັຽຫນ້າໃນອິສຣາເອນ ເພາະສະນັ້ນຂໍທູນພຣະຣາຊາ ພຣະອົງຄົງຈະຫວງຂ້ອຍໄວ້ບໍ່ໃຫ້ທ່ານ”
- 14 ແຕ່ທ່ານກໍບໍ່ຟັງສຽງນາງ ດ້ວຍທ່ານມີກຳລັງຫລາຍກວ່າຈຶ່ງຂົມຂືນ ແລະນອນຮ່ວມກັບນາງ
- 15 ຕໍ່ມາອັມໂນນກໍເປື້ອຫນ່າຍ ແລະກຽດຊັງນາງ ຄວາມກຽດຊັງຄັ້ງນີ້ກໍຫລາຍຍິ່ງກວ່າຄວາມຮັກຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຮັກນາງມາກ່ອນ ແລະອັມໂນນຮັບສັ່ງກັບນາງວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂື້ນໄປ”
- 16 ແຕ່ນາງຕອບວ່າ, “ຢ່າເລີຍ ທີ່ຈະຂັບໄລ່ຂ້ອຍໄປຄັ້ງນີ້ນັ້ນກໍເປັນຄວາມຜິດໃຫຍ່ຍິ່ງກວ່າທີ່ທ່ານໄດ້ທຳກັບຂ້ອຍມາແລ້ວ” ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງນາງ
- 17 ທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນຄົນໃຊ້ທີ່ບົນນິບັດຢູ່ສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄລ່ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ໃຫ້ອອກໄປພົ້ນຫນ້າຂອງເຮົາແລ້ວປິດປະຕູໃສ່ກອນເສັຽ”
- 18 ນາງສວມເສື້ອຄຸມຍາວມີແຂນດັ່ງທີ່ຣາຊທິດາພົມມະຈາຣີຂອງພຣະຣາຊາສວມກັນ ຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານຈຶ່ງໄລ່ນາງອອກໄປແລະໃສ່ກອນປະຕູເສັຽ
- 19 ຕາມາຣ໌ກໍເອົາຂີ້ເຖົ້າໃສ່ທີ່ຫົວຂອງນາງ ແລະຈົກເສື້ອຄຸມຍາວມີແຂນທີ່ນາງສວມຢູ່ນັ້ນເສັຽ ເອົາມືກຸມຫົວເດີນໄປຮ້ອງໄຫ້ໄປ
- 20 ອັບຊາໂລມອ້າຍຂອງນາງກໍກ່າວກັບນາງວ່າ, “ອັມໂນນໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າບໍ່ ນ້ອງເອີຍ ຢ່າເປັນທຸກໃຈໃນເຣື່ອງນີ້ເລີຍ” ຝ່າຍຕາມາຣ໌ກໍຢູ່ເປົ່າປຽວໃນວັງຂອງອັບຊາໂລມ
- 21 ເມື່ອກະສັດດາວິດຊົງຊາບເຣື່ອງເຫລົ່ານີ້ທັງສິ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງກົ້ວ
- 22 ແຕ່ອັບຊາໂລມບໍ່ໄດ້ກ່າວປະການໃດກັບອັມໂນນເລີຍບໍ່ວ່າດີຫລືຮ້າຍ ເພາະອັບຊາໂລມກຽດຊັງອັມໂນນຫລາຍ ເຫດທີ່ທ່ານໄດ້ຂົມຂືນຕາມາຣ໌ນ້ອງສາວຂອງທ່ານ
- 23 ຕໍ່ມາອີກສອງປີເຕັມ ອັບຊາໂລມມີງານຕັດຂົນແກະທີ່ບ້ານບາອານຮາໂຊຣ໌ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ເອຟຣາອິມ ແລະອັບຊາໂລມໄດ້ເຊີນໂອຣົດທັງສິ້ນຂອງພຣະຣາຊາໄປໃນງານນັ້ນ
- 24 ອັບຊາໂລມໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາທູນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພຣະອົງມີງານຕັດຂົນແກະຂໍເຊີນພຣະຣາຊາແລະຄົນໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄປໃນງານນັ້ນກັບຂ້າພຣະອົງ”

- 25 ແຕ່ພຣະຣາຊກ່າວກັບອັບຊາໂລມວ່າ, “ລູກເອີຍ ຢ່າເລີຍ ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາໄປກັນຫມົດເລີຍ ຈະເປັນພາຣະແກ່ເຈົ້າ” ອັບຊາໂລມຄະຍັ້ນຄະຍໍພຣະອົງ ແຕ່ປານນັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຍອມສະເດັດ ແຕ່ຊົງອວຍພຣະພອນໃຫ້
- 26 ອັບຊາໂລມຈຶ່ງກາບທູນວ່າ, “ຖ້າບໍ່ໂຜດສະເດັດກໍຂໍໃຫ້ອະນຸຍາດອັມໂນນໄປດ້ວຍກັນເຖີດ” ແລະພຣະຣາຊາກ່າວຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຂົາຕ້ອງໄປກັບເຈົ້າດ້ວຍ
- 27 ແຕ່ອັບຊາໂລມທູນຄະຍັ້ນຄະຍໍຈົນພຣະອົງຊົງຍອມໃຫ້ອັມໂນນ ແລະຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາທັງສິ້ນໄປດ້ວຍ
- 28 ແລ້ວອັບຊາໂລມສັ່ງຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງຄອຍດູວ່າຈິດໃຈຂອງອັມໂນນເພີດເພີນດ້ວຍເຫລົ້າອະນຸ່ນເມື່ອໃດ ເມື່ອເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງຕີອັມໂນນ” ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຂ້າເຂົາເສັງ ຢ່າຢ້ານເລີຍເຮົາສັ່ງເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່ ຈົ່ງກ້າຫານແລະເປັນຄົນເກັ່ງກ້າເຖີດ”
- 29 ແລະຄົນໃຊ້ຂອງອັບຊາໂລມກໍກະທຳກັບອັມໂນນຕາມທີ່ອັບຊາໂລມໄດ້ສັ່ງໄວ້ ແລ້ວບັນດາຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊກໍພາກັນລຸກຂຶ້ນຊົງລໍ້ຂອງແຕ່ລະອົງຫນີໄປ
- 30 ຂນະເມື່ອຣາຊໂອຣົດໄດ້ດຳເນີນຢູ່ຕາມທາງ ມີຂ່າວໄປເຖີງດາວິດວ່າ, “ອັບຊາໂລມໄດ້ປະທານຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາຫມົດແລ້ວ ບໍ່ເຫລືອຢູ່ຈັກອົງດຽວ”
- 31 ພຣະຣາຊາຊົງລຸກຂຶ້ນຈົກສລອງພຣະອົງ ແລະຊົງບັນທົມເທິງພື້ນດິນ ບັນດາຂ້າຣາຊການທັງສິ້ນສວມເສື້ອຜ້າຈົກຂາດຍືນເຝົ້າຢູ່
- 32 ແຕ່ໂຢນາດາບບຸດຊີເມອານ້ອງຊາຍຂອງດາວິດກາບທູນວ່າ, “ຂໍຢ່າໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະບາດສຳຄັນຜິດໄປວ່າ ເຂົາໄດ້ປະທານຣາຊໂອຣົດຫນຸ່ມແຫນ້ນເຫລົ່ານັ້ນຫມົດແລ້ວ ເພາະວ່າອັມໂນນສິ້ນຊີວິດແຕ່ຜູ້ດຽວ ເພາະຕາມຄຳສັ່ງຂອງອັບຊາໂລມເຮື່ອງນີ້ທ່ານຕັ້ງໃຈໄວ້ແຕ່ຄັ້ງທີ່ຕາມາຣ໌ນ້ອງສາວຂອງທ່ານແລ້ວ
- 33 ສະນັ້ນ ຂໍພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະອົງຢ່າໄດ້ຮ້ອນພຣະທັຍ ດ້ວຍສຳຄັນວ່າຣາຊໂອຣົດທັງຫມົດຂອງພຣະອົງສິ້ນຊີວິດ ເພາະອັມໂນນສິ້ນຊີບແຕ່ຜູ້ດຽວ”
- 34 ແຕ່ອັບຊາໂລມໄດ້ຫນີໄປ ຝ່າຍທະຫານຍາມຫນຸ່ມເງີຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ເບິ່ງແມ່, ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫລາຍກຳລັງມາຈາກຖນົນໂຮໂຣນາອີມຂ້າງໆພູ
- 35 ໂຢນາດາບຈຶ່ງກາບທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຣາຊໂອຣົດກຳລັງດຳເນີນມາແລ້ວ ຕາມທີ່ຂ້າພຣະອົງກາບທູນກໍເປັນຈິງດັ່ງນັ້ນ”
- 36 ຢູ່ມາເມື່ອເຂົາເວົ້າຈົບລົງ ເບິ່ງແມ່, ຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາກໍມາເຖີງແລະໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ ຝ່າຍພຣະຣາຊາກໍຮ້ອງໄຫ້ ແລະບັນດາຂ້າຣາຊການກໍຮ້ອງໄຫ້ສະອົກສະອິ້ນເຫມືອນກັນ
- 37 ອັບຊາໂລມໄດ້ຫນີໄປເຂົ້າເຝົ້າຕັນມັຍ ໂອຣົດຂອງອັມມິຮູດ ພຣະຣາຊາເມືອງເກຊູຣ໌ ແຕ່ດາວິດຊົງໄວ້ທຸກໃຫ້ຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງເປັນເວລາດົນນານ

38 ດາວິດພຣະຣາຊາກໍຊົງຕອມພຣະທັຍອາລັຍເຖິງອັບຊາໂລມ ເພາະການທີ່ຊົງຄິດເຖິງອັມໂນນນັ້ນຄ່ອຍຄາຍລົງ ດ້ວຍເຂົາສິ້ນຊີວິດແລ້ວ

14. ໂຢອາບມີແຜນການໃຫ້ອັບຊາໂລມກັບຄືນ

- 1 ຝ່າຍໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາຊາບວ່າ ພຣະຣາຊາອາລັຍເຖິງອັບຊາໂລມ
- 2 ໂຢອາບຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປຍັງເມືອງເຕໂກອາພາຍິງທີ່ສລາດມາຈາກທີ່ນັ້ນຄົນນຶ່ງ ບອກນາງວ່າ, “ຂໍຈົ່ງແກ້ງທໍາເປັນຄົນໄວ້ທຸກ ສວມເສື້ອຂອງຄົນໄວ້ທຸກຢ່າຊະໂລມນໍ້າມັນ ແຕ່ແກ້ງເຮັດເຫມືອນຜູ້ຍິງທີ່ໄວ້ທຸກໃຫ້ຜູ້ຕາຍມາຫລາຍວັນແລ້ວ
- 3 ຈົ່ງເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ກາບທູນຂໍ້ຄວາມນີ້ແກ່ພຣະອົງ” ແລະໂຢອາບກໍສອນຄໍາກາບທູນໃຫ້ຍິງນັ້ນ
- 4 ເມື່ອຍິງຊາວເຕໂກອາມາເຝົ້າພຣະຣາຊາ ນາງກໍຊົບຫນ້າລົງເຖິງດິນຖວາຍບັງຄົມແລ້ວກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ຂໍພຣະກະຣຸນາຄຸນເປັນທີ່ເພິ່ງ”
- 5 ພຣາຊາກ່າວຖາມຍິງນັ້ນວ່າ, “ເຈົ້າມີເຮືອງຫຍັງ” ນາງກາບທູນວ່າ, “ອະນິຈາ ຂ້ານ້ອຍເປັນຍິງຫມ້າຍຜົວຕາຍເສັງແລ້ວ
- 6 ສາວໃຊ້ຂອງພຣະອົງມີບຸດສອງຄົນ ວິວາດກັນຢູ່ໃນທົ່ງນາ ບໍ່ມີໃຜຊ່ອຍຫ້າມປາມບຸດຄົນນຶ່ງຈຶ່ງຕີອີກຄົນນຶ່ງຕາຍ
- 7 ເບິ່ງແມ່, ຫມູ່ຍາດພາກັນມາຫາສາວໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍບອກວ່າ “ຈົ່ງມອບຜູ້ທີ່ຂ້າອ້າຍຂອງຕົນມາໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະຂ້າເຂົາເສັງ ເພື່ອແກ້ແຄ້ນແທນອ້າຍທີ່ເຂົາໄດ້ຂ້າເສັງນັ້ນ ຈະໄດ້ຂ້າຜູ້ທີ່ຮັບມໍຣະດົກເສັງດ້ວຍ” ດັ່ງວ່າຈະດັບຖ່ານໄຟຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນເສັງ ບໍ່ໃຫ້ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດມີເຊື້ອສາຍຫລືອຢູ່ເທິງນີ້ນໂລກເລີຍ”
- 8 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງຮັບສັ່ງແກ່ຍິງຄົນນັ້ນວ່າ, “ໄປບ້ານຂອງເຈົ້າເຖີດ ເຮົາຈະສັ່ງການເຮືອງເຈົ້າ”
- 9 ຍິງຊາວເຕໂກອາໄດ້ກາບທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍໃຫ້ໂທດຕົກຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະກັບເຊື້ອສາຍບິດາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແຕ່ພຣະຣາຊາແລະຣາຊບັນລັງຂອງພຣະອົງຢ່າໃຫ້ມີໂທດເລີຍ”
- 10 ພຣະຣາຊາກ່າວວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດກ່າວສິ່ງໃດແກ່ເຈົ້າ ຈົ່ງພາເຂົາມາຫາເຮົາ ຄົນນັ້ນຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງເຈົ້າອີກເລີຍ”
- 11 ນາງກໍກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍພຣະຣາຊາຊົງກະທໍາສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງເພື່ອຜູ້ອາຄາດຈະບໍ່ກະທໍາການຂ້າອີກຕໍ່ໄປ ແລະບຸດຂອງຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຕ້ອງຖືກທໍາລາຍ” ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ເສັ້ນຜົມຂອງບຸດຂອງເຈົ້າຈັກເສັ້ນດຽວຈະບໍ່ຕົວລົງເຖິງດິນ”
- 12 ແລ້ວຍິງນັ້ນກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍສາວໃຊ້ຂອງພຣະອົງກາບທູນອີກຈັກຄໍານຶ່ງແກ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ” ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ເວົ້າໄປ”

- 13 ຍິງນັ້ນຈຶ່ງກາບທູນວ່າ, “ເຫດໃດພຣະອົງຊົງດໍາລິຈະກະທໍາຢ່າງແກ່ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການທີ່ກ່າວເຊັ່ນນີ້ພຣະຣາຊາຊົງກ່າວໂທດພຣະອົງເອງ ໃນປະການທີ່ພຣະຣາຊາບໍ່ໄດ້ຊົງນໍາຜູ້ຖືກເນຣະເທດກັບສູ່ພຣະຣາຊວັງ
- 14 ຄົນເຮົາຈະຕ້ອງຕາຍຫມົດດ້ວຍກັນທຸກຄົນ ເປັນເຫມືອນນໍ້າທີ່ຫົດເທິງແຜ່ນດິນ ຈະເກັບຮວມກັບຄືນມາອີກບໍ່ໄດ້ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງທໍາລາຍຊີວິດ ແຕ່ຊົງດໍາລິທາທິນທາງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກເນຣະເທດຕ້ອງຖືກຊົງປະຖິ້ມ
- 15 ທີ່ຂ້ານ້ອຍມາກາບທູນເຮືອງນີ້ຕໍ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ເພາະປະຊາຊົນຊູ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຢ້ານແລະສາວໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄິດວ່າ “ເຮົາຈະກາບທູນພຣະຣາຊາ ຫວັງວ່າພຣະຣາຊາຈະໂຜດຕາມຄໍາຂໍຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
- 16 ດ້ວຍພຣະຣາຊາຈະຊົງສະດັບຟັງ ແລະຊົງຊ່ອຍກູ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈທໍາລາຍເຮົາ ແລະລູກຂອງເຮົາເສັງຈາກມໍຣະດົກຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 17 ແລະສາວໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄິດວ່າ “ຂໍໃຫ້ພຣະດໍາຣັດຂອງພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາເປັນທີ່ເພິ່ງ” ເພາະພຣະຣາຊາເຈົ້າຂອງເຮົາປຽບເຫມືອນທູດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການທີ່ຈະປະຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງເຖິດ”
- 18 ແລ້ວພຣະຣາຊາຊົງຕອບຍິງນັ້ນວ່າ, “ສິ່ງໃດທີ່ເຮົາຈະຖາມເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າປິດບັງ” ຜູ້ຍິງນັ້ນກາບທູນວ່າ, “ຂໍພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງກ່າວເຖິດ”
- 19 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງກ່າວຖາມວ່າ, “ໃນເຮືອງທັງສິ້ນນີ້ມີຂອງໂຢອາບກ່ຽວຂ້ອງກັບເຈົ້ານໍາຫລີບໍ” ຍິງນັ້ນທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ບໍ່ມີໃຜຫລົບຫລີກພຣະດໍາຣັດຂອງພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄປທາງຂວາຫລືທາງຊ້າຍໄດ້ ໂຢອາບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງນັ້ນແຫລະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກາບທູນ ເຂົາເປັນຜູ້ສອນຄໍາກາບທູນແກ່ຂ້ານ້ອຍສາວໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
- 20 ໂຢອາບໄດ້ກະທໍາເຊັ່ນນີ້ກໍເພື່ອຈະປ່ຽນໂສມຫນ້າຂອງເຫດການ ແຕ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຊົງມີພຣະສະຕິປັນຍາ ດັ່ງສະຕິປັນຍາແຫ່ງທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງຊາບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ເທິງພິພິບ”
- 21 ເຈົ້າຊີວິດຊົງສັ່ງໂຢອາບວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາອະນຸມັດຕາມຄໍາຂໍນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງໄປພາອັບຊາໂລມຊາຍຫນຸ່ມຄົນນັ້ນກັບມາ”
- 22 ໂຢອາບກໍຊົບຫນ້າລົງເຖິງດິນຖວາຍບັງຄົມ ແລ້ວໂມທະນາຂອບພຣະຄຸນພຣະຣາຊາ ໂຢອາບກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ວັນນີ້ຂ້ານ້ອຍຊາບວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບພຣະກະຣຸນາໃນປະການທີ່ພຣະຣາຊາຊົງອະນຸມັດຕາມຄໍາທູນຂໍຂອງຂ້ານ້ອຍຍ”
- 23 ໂຢອາບຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍັງເກຊູຣ໌ ແລະພາອັບຊາໂລມມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 24 ພຣະຣາຊາຮັບສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ເຂົາໄປຢູ່ວັງຂອງເຂົາເຖິດ ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຝົ້າເຮົາ” ອັບຊາໂລມກໍໄປຢູ່ວັງຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະຣາຊາ

ດາວິດໃຫ້ອະພັຍອັບຊາໂລມ

- 25 ໃນປັນດາອິສຣາເອນບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູບຮ່າງງາມເໝາະອັບຊາໂລມ ໃນຕົວທ່ານຕັ້ງແຕ່ຝ່າຕີນຈົນເຖິງກະໝ່ອມ
ບໍ່ມີບ່ອນຕໍາຫນິເລີຍ
- 26 ເມື່ອທ່ານຕັດຜົມ (ທ່ານເຄີຍຕັດຜົມປີລະເທື່ອເພາະຜົມຫນັກແລ້ວທ່ານກໍຕັດເສັງ) ທ່ານກໍຊົ່ງຜົມຂອງທ່ານ
ໄດ້ຫນັກສອງຮ້ອຍເຊເກລຕາມການຊົ່ງຕວງເບິ່ງທາງຮາຊາການ
- 27 ມີບຸດຊາຍສາມຄົນເກີດແກ່ອັບຊາໂລມ ແລະບຸດຕຣີຄົນນຶ່ງຊື່ ຕາມາຣ໌ ນາງເປັນຍິງທີ່ສວຍງາມ
- 28 ອັບຊາໂລມປະທັບຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ສອງປີເຕັມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະຮາຊາ
- 29 ແລ້ວອັບຊາໂລມກໍໃຫ້ໄປຕາມໂຍອາບ ຈະໃຊ້ໃຫ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຮາຊາແຕ່ໂຍອາບບໍ່ຍອມມາຫາທ່ານ
ທ່ານກໍໃຊ້ຄົນໄປຄັ້ງທີ່ສອງແຕ່ໂຍອາບກໍບໍ່ຍອມມາເໝາະອັນ
- 30 ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ນາຂອງໂຍອາບຢູ່ຖັດນາຂອງເຮົາ ເຂົາມີເຂົ້າບເລທີ່ນັ້ນ ຈຶ່ງ
ເອົາໄຟເຜົາເສັງ” ຄົນໃຊ້ຂອງອັບຊາໂລມກໍໄປເອົາໄຟເຜົານາ
- 31 ໂຍອາບກໍລຸກຂຶ້ນໄປຫາອັບຊາໂລມທີ່ວັງຂອງທ່ານຖາມທ່ານວ່າ, “ເປັນຫຍັງຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານຈຶ່ງເອົາໄຟ
ເຜົານາຂອງຂ້ານ້ອຍ”
- 32 ອັບຊາໂລມຕອບໂຍອາບວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາສັ່ງຄົນໄປບອກທ່ານທ່ານວ່າ “ມານີ້ເຖິດ ເຮົາຈະສົ່ງທ່ານໄປ
ຫາເຈົ້າຊີວິດທູນວ່າ “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມາຈາກກຸງເກຊູຣ໌ ຂ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍດີກວ່າ” ບັດນີ້ຂໍ
ໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າຕໍ່ພຣະພັກເຈົ້າຊີວິດ ຖ້າເຮົາມີຄວາມຜິດກໍຂໍພຣະອົງຊົງປະທານເຮົາເສັງ”
- 33 ໂຍອາບຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າເຈົ້າຊີວິດກາບທູນພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງເອີ້ນອັບຊາໂລມທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າເຈົ້າຊີ
ວິດໂນ້ມກາຍລົງຊົບຫນ້າລົງດິນຕໍ່ພຣະພັກເຈົ້າຊີວິດ ເຈົ້າຊີວິດກໍຊົງຈູບອັບຊາໂລມ

15. ການກະບົດຂອງອັບຊາໂລມ

- 1 ຕໍ່ມາ ອັບຊາໂລມໄດ້ຈ້າງເອົາຣົດຮົບ ແລະຝູງມ້າພ້ອມທັງທະຫານຫ້າສິບຄົນແທ່ຕີນອອກໄປ
- 2 ອັບຊາໂລມເຄີຍລຸກແຕ່ເດິກ ແລະອອກໄປຍືນຢູ່ປະຕູກຳແພງເມືອງໃກ້ທິນທາງ ເວລາໃດ ເຫັນຄົນມີເຮືອງ
ຜິດຖຽງກັນຜ່ານມາທາງນັ້ນເພື່ອຈະໄປຫາເຈົ້າຊີວິດຕັດສິນຄວາມໃຫ້ ອັບຊາໂລມກໍເອີ້ນມາ ແລະຖາມວ່າ,
“ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ” ຖ້າຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ ມາຈາກຕະກູນນີ້ ຫລືຕະກູນນັ້ນໃນອິສຣາເອນ
- 3 ອັບຊາໂລມກໍເວົ້າໂລດວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຝ່າຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍແລ້ວ ແຕ່ວ່າບໍ່ມີໃຜຈະເປັນຜູ້ຕາງຫນ້າ
ເຈົ້າຊີວິດຟັງເຮືອງຄະດີຂອງເຈົ້ານີ້ດອກ”
- 4 ອັບຊາໂລມເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຖ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນຄວາມ ຄັນມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງມີເຮືອງຜິດຖຽງກັນ ຫລືມີຄຳ
ຮ້ອງທຸກມາຫາເຮົາ ເຮົາກໍຈະໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທັມແກ່ເຂົາ”
- 5 ພໍເມື່ອມີຄົນເຂົ້າມາຫາກັມຂາບໃສ່ອັບຊາໂລມ ອັບຊາໂລມກໍອອກໄປຈັບມື ແລະກອດດ້ວຍຄວາມດີໃຈ
- 6 ທ່ານເຮັດດັ່ງນີ້ກັບຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນ ທີ່ມາຫາເຈົ້າຊີວິດຕັດສິນຄວາມໃຫ້ ແລະທ່ານກໍເອົາອີກເອົາໃຈ
ຂອງພວກເຂົາ

- 7 ຈາກນັ້ນມາໄດ້ສີ່ປີ ອັບຊາໂລມໄດ້ກາບທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຂ້າແຕ່ສະເດັດພໍ່ ຂໍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປເມືອງເຮໂບຣນແຕ່ທ້ອນ ເພາະຂ້ານ້ອຍຢາກໄປແກ້ບະທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 8 ຄືຕອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນເມືອງກູເຊຣ໌ທີ່ເຂດອາຣາມ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັນຍາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຄັນຖ້າພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກັບຄືນເມືອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຂ້ານ້ອຍຈະນະມັສການພຣະອົງທີ່ເມືອງເຮໂບຣນ
- 9 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດກໍບອກວ່າ, “ຈົ່ງໄປດີເຖີດ” ດັ່ງນັ້ນ ອັບຊາໂລມກໍມຸ່ງໜ້າໄປເມືອງເຮໂບຣນ
- 10 ແຕ່ທ່ານໄດ້ໃຊ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປບອກທຸກໆຕະກູນອິສຣາເອນວ່າ ຄັນຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງແກໃຫ້ພາກັນເວົ້າວ່າ, “ອັບຊາໂລມໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດທີ່ເມືອງເຮໂບຣນແລ້ວ”
- 11 ອັບຊາໂລມໄດ້ເຊີນເອົາຊາຍສອງຮ້ອຍຄົນຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເດີນທາງຮ່ວມໄປນຳ ພວກເຫລົ່ານີ້ໄປດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກກິນອຸບາຍແຕ່ຢ່າງໃດຫມົດ
- 12 ໃນເວລາທີ່ອັບຊາໂລມກຳລັງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຢູ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປນຳເອົາອາຣິທໂອເຟນຊາວກິໂລ ທີ່ປຶກສາຂອງກະສັດດາວິດທີ່ເມືອງກິໂລ ແຜນການກະບົດຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າຊີວິດກໍເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ພວກທີ່ຕິດຕາມອັບຊາໂລມກໍເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ

ກະສັດດາວິດປົບຫນີຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

- 13 ຜູ້ນຳຂ່າວໄດ້ມາຮາຍງານຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຕິດຕາມອັບຊາໂລມ ແລະໄດ້ສະແດງຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ເຂົາແລ້ວ”
- 14 ດາວິດຈຶ່ງເຕົ້າໂຮມພວກຂ້າຣາຊການທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະຮັບສັ່ງວ່າ, “ຖ້າພວກເຮົາຢາກລອດພົ້ນຈາກເງື່ອມມືຂອງອັບຊາໂລມ ພວກເຮົາຕ້ອງພາກັນຫນີໄປດຽວນີ້ ອີກບໍ່ດົນເຂົາກໍຈະມາບ່ອນນີ້ ພວກເຮົາຈະເສັງໄຊໃຫ້ເຂົາ ແລະເຂົາຈະຂ້າທຸກໆຄົນໃນເມືອງນີ້”
- 15 ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍພ້ອມທີ່ຈະທຳທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບສັ່ງ”
- 16 ແລ້ວກະສັດພ້ອມທັງທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ ແລະພວກຂ້າຣາຊການກໍພາກັນຫນີໄປ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພວກເມັງນ້ອຍສິບຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ເຝົ້າພຣະຣາຊວັງ
- 17 ໃນເວລາຫນີອອກຈາກເມືອງນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດແລະພວກຂ້າຣາຊການຍຸດຢູ່ທີ່ເຮືອນຫລັງສຸດທ້າຍ
- 18 ບັນດາຂ້າຣາຊການທັງຫມົດເດີນຜ່ານພຣະອົງໄປ ບັນດາຄົນເຄເຣທ ພວກເປເຣທ ແລະຄົນກາດຫີກຮ້ອຍຄົນທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງມາຈາກເມືອງກາດ ໄດ້ເດີນຜ່ານພຣະອົງໄປ
- 19 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ອິທຕັຍ ຜູ້ນຳໜ້າທະຫານນັ້ນວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງມາກັບພວກເຮົາ ເຈົ້າກັບເມືອຢູ່ກັບກະສັດອົງໃຫມ່ສາ ເຈົ້າເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະເປັນຄົນອົບພະຍົບຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນມາ
- 20 ເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ນີ້ພຽງຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ ເປັນການສົມຄວນບໍ່ ທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄປມາກັບເຮົາ ເຮົາເອງກໍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະໄປທາງໃດ ຈົ່ງກັບຄືນເມືອສາ ແລະພາເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຈົ້າໄປນຳດ້ວຍ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະຣຸນາ ແລະເປັນທີ່ເພິ່ງຂອງພວກເຈົ້າເທີນ”

- 21 ແຕ່ອີທັຍຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ
ກັບພຣະອົງຕລອດທຸກທີ່ທຸກບ່ອນເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕາຍກໍຕາມ”
- 22 ດາວິດຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ດີແລ້ວ ຈຶ່ງເດີນທາງຕໍ່ໄປ” ແລ້ວອີທັຍພ້ອມທັງທະຫານແລະລູກເມັງຂອງພວກເຂົາ
ກໍພາກັນອອກເດີນທາງ
- 23 ໃນຂນະທີ່ພວກຕິດຕາມດາວິດກຳລັງຢ່າງອອກນັ້ນ ພວກປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງດັງ ດາວິດພ້ອມ
ທັງທະຫານກໍຂ້າມຫ້ວຍກິດໂຮນໄປ ພວກເຂົາໄດ້ມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ຖິ່ນກັນດານ
- 24 ສ່ວນປະໂຫິດຊາໂດກ ພ້ອມທັງຄົນເລວີທີ່ຫາມຫີບຄຳສັນຍາອັນສັກສິດກໍຢູ່ນຳເຈົ້າຊີວິດ ພວກເຂົາບິງຫີບ
ນັ້ນໄວ້ ຝາຍອາບິອາທາກໍຂຶ້ນມາຈົນເທົ່າປະຊາຊົນໄດ້ໝາຍຈາກເມືອງໄປຫມົດ
- 25 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດໄດ້ເວົ້າກັບຊາໂດກວ່າ, “ຈຶ່ງຫາມຫີບຄຳສັນຍາກັບຄືນເມືອເມືອງ ຖ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພໍ
ພຣະທັຍກັບຂ້າພະເຈົ້າ ວັນນຶ່ງຂ້າງໜ້າ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນມາຫາບ່ອນຫີບນີ້ຢູ່ອີກ
- 26 ແຕ່ຖ້າວ່າພຣະອົງບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງກະທຳຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຕາມພຣະຣາຊປະສົງ”
- 27 ແລ້ວດາວິດກໍເວົ້າກັບຊາໂດກຕໍ່ໄປວ່າ, “ຈຶ່ງພາອາຣີມາອັສບຸດຊາຍຂອງທ່ານ ແລະໂຢນາທານບຸດຊາຍ
ຂອງອາບິອາທາກັບຄືນເມືອເມືອງດ້ວຍຄວາມເປັນສຸກເທີນ”
- 28 ໃນລະຫວ່າງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຄອຍຖ້າຢູ່ຖິ່ນກັນດານໃກ້ບ່ອນຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຂ່າວ
ຈາກທ່ານ”
- 29 ຊາໂດກ ແລະອາບິອາທາກໍນຳຫີບຄຳສັນຍາກັບຄືນເມືອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 30 ແລ້ວດາວິດກໍຂຶ້ນໄປຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ເທິງພູກົກຫມາກກອກ ພຣະອົງເອົາຜ້າຄຸມຫົວ ແລະປະຕິນເປົ່າ ທຸກຄົນທີ່
ຕິດຕາມພຣະອົງໄປກໍເອົາຜ້າຄຸມຫົວ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຄືກັນ
- 31 ຕໍ່ມາ ມີຄົນມາບອກດາວິດວ່າ, “ອາຣີໂທເຟນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນກະບົດກັບອັບຊາໂລມແລ້ວ ດາວິດຈຶ່ງອັ
ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ຄຳປຶກສາຂອງອາຣີໂທເຟນ
ເປັນໂມຄະ

ຮູຊັຍກາຍເປັນນັກສືບຂອງດາວິດ

- 32 ແລ້ວດາວິດໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູນ້ອຍ ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີບ່ອນນະມັສການ ພຣະອົງໄດ້ພົບກັບຮູຊັຍຊາວເມືອງອາຣ
ຄີ ຊຶ່ງເປັນເພື່ອນທີ່ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ ເຂົາໄດ້ຈັກເສື້ອຜ້າແລະເອົາຂີ້ດິນໃສ່ຫົວ
- 33 ດາວິດຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຖ້າວ່າເຈົ້າມາກັບເຮົາ ເຈົ້າກໍຈະຊ່ອຍຫຍັງເຮົາບໍ່ໄດ້ດອກ
- 34 ແຕ່ວ່າເຈົ້າຈະຊ່ອຍເຮົາໄດ້ແຕ່ຢ່າງດຽວ ໂດຍເຮັດໃຫ້ຄຳສເນີຂອງອາຣີໂທເຟນຫລົ້ມເຫລວໄປ ຄືໃຫ້ເຈົ້າ
ກັບຄືນເມືອເມືອງແລະເວົ້າກັບອັບຊາໂລມດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດັ່ງທີ່
ໄດ້ຮັບໃຊ້ສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງມາແລ້ວ”
- 35 ດາວິດໄດ້ບອກອີກວ່າ ປະໂຫິດຊາໂດກແລະອາບິອາທາກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຖ້າວ່າເຈົ້າໄດ້ຍິນເຣື່ອງພາຍໃນ
ພຣະຣາຊວັງຂອງເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງບອກພວກເຂົາໂລດ

36 ພວກເຂົາມີລູກຊາຍຢູ່ນຳ ຄືອາຮິມາອັສ ແລະໂຢນາທານ ໃຫ້ເຈົ້າບອກເຂົາທັງສອງນຳຂ່າວທັງໝົດທີ່ເຈົ້າ
ຮິບໂຮມໄດ້ມາໃຫ້ເຮົາ”

37 ດັ່ງນັ້ນ ຮູ້ຊັຍເພື່ອນຂອງດາວິດກຳກັບຄືນເມືອເມືອງ ພໍດີກັບເວລາທີ່ອັບຊາໂລມມາຮອດ

16. ດາວິດ ແລະຊີບາ

1 ເມື່ອດາວິດຢ່າງກາຍຍອດພູໄປຫນ້ອຍໜຶ່ງ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພຣະອົງກຳພົບກັບຊີບາຄົນໃຊ້ຂອງເມຟີໂບເຊທ ຊີ
ບາມີລໍຄູ່ໜຶ່ງທີ່ບັນທຸກເຂົ້າຈີ່ສອງຮ້ອຍກ້ອນ ຫມາກອະງຸ່ນແຫ້ງຮ້ອຍມັດ ຫມາກໄມ້ສິດຮ້ອຍມັດ ແລະຖົງນໍ້າ
ອະງຸ່ນ

2 ກະສັດດາວິດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າຈະເອົາຂອງເຫລົ່ານີ້ໄປເຮັດຫຍັງ” ຊີບາກໍຕອບວ່າ, “ລໍຄູ່ນີ້ສຳລັບໃຫ້
ຄົນໃນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງຂີ່ ສ່ວນເຂົ້າຈີ່ແລະຫມາກໄມ້ເອົາໃຫ້ທະຫານຂອງພຣະອົງກິນ ແລະນໍ້າອະງຸ່ນ
ນີ້ກໍໃຫ້ພວກທະຫານເຫມືອນກັນ ເວລາທີ່ພວກເຂົາອິດເມື່ອຍຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ”

3 ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ຖາມອີກວ່າ, “ເມຟີໂບເຊທຫລານຊາຍຂອງ ຊາອູນນາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ” ຊີບາທູນຕອບວ່າ,
“ເມຟີໂບເຊທຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເພາະທ່ານເຊື່ອວ່າ ດຽວນີ້ພວກອິສຣາເອນຈະມອບຣາຊອານາ
ຈັກຂອງຊາອູນໃຫ້ທ່ານ ເພາະທ່ານເປັນຫລານຊາຍຂອງຊາອູນ”

4 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຊີບາວ່າ, “ທຸກໆສິ່ງທີ່ໄດ້ເປັນຂອງເມຟີໂບເຊທນັ້ນກໍເປັນຂອງເຈົ້າ” ຊີບາທູນຕອບວ່າ,
“ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປານີຂ້ານ້ອຍຕລອດໄປເທີນ”

ດາວິດ ແລະຊີເມອີ

5 ເມື່ອກະສັດໄປຮອດເມືອງບາຮູຣິມ ຊີເມອີບຸດຊາຍຂອງເກຣາຫລານຊາຍຂອງຊາອູນໄດ້ມາດຳດາວິດ

6 ໃນຂນະທີ່ດາວິດຢູ່ຖ້ຳກາງພວກທະຫານແລະພວກອົງຄະຮັກຂອງພຣະອົງ ຊີເມອີໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນໄປ
ໃສ່ພຣະອົງ ແລະໃສ່ບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ

7 ຊີເມອີໄດ້ດຳພຣະອົງວ່າ, “ຜູ້ຮ້າຍຂ້າຄົນ ອາຊຍາກອນຮ້າຍ ຈົ່ງຫນີອອກໄປ

8 ເຈົ້າໄດ້ຍິດເອົາຣາຊອານາຈັກຂອງຊາອູນ ເຈົ້າໄດ້ຂ້າຫລາຍຄົນໃນຄອບຄົວຊາອູນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃສ່
ໂທດເຈົ້າ ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍົກຣາຊອານາຈັກໃຫ້ແກ່ອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແລ້ວ ສ່ວນເຈົ້າ
ເອງກໍຈະໄດ້ຮັບແຕ່ຄວາມຈິບຫາຍ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ”

9 ແລ້ວອາບິຊັຍ ບຸດຂອງເຊຣູຢາກໍທູນຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ຫມາຕົວ
ນີ້ດຳພຣະອົງ? ຂໍໃຜດອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍອອກໄປຕັດຫົວຂອງມັນຢູ່ບ່ອນນັ້ນເທີນ”

10 ເຈົ້າຊີວິດເວົ້າຕໍ່ອາບິຊັຍ ແລະໂຢອາບອ້າຍຂອງເຂົາວ່າ, “ເຮືອງນີ້ບໍ່ແມ່ນເຮືອງຂອງເຈົ້າ ຖ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາດຳເຮົາ ໃຜຈະກ້າໄປຖາມເຂົາວ່າ “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງດຳ”

- 11 ແລ້ວດາວິດກໍເວົ້າຕໍ່ອາບິຊັຍແລະພວກຂ້າຣາຊການທຸກຄົນວ່າ ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອງພຍາຍາມຈະຂ້າເຮົາຢູ່ສະນັ້ນຈະປລາດໃຈຫຍັງກັບຄົນເປັນຢາມົນຜູ້ນີ້ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາດ່າເຮົາຢູ່ຢ່າງນີ້ແຫລະ ຢ່າໄປຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຂົາເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ເຂົາທຳດັ່ງນັ້ນ
- 12 ບາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງທອດພຣະເນດເຫັນຄວາມທຸກໃຈຂອງເຮົາ ແລະຈະຊົງປະທານພອນແກ່ເຮົາແທນຄວາມດ່າຂອງເຂົາ”
- 13 ແລ້ວດາວິດແລະທະຫານຂອງພຣະອົງກໍອອກເດີນທາງຕໍ່ໄປ ສ່ວນຊິເມອີກໍຢ່າງຕິດຕາມໄປທາງເບື້ອງຂ້າງພູນ້ອຍ ເຂົາຢ່າງທັງດ່າ ທັງແກວ່ງກ້ອນຫີນແລະຫວ່ານດິນໃສ່
- 14 ເມື່ອມາເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ເຈົ້າຊິວິດແລະພວກທະຫານຂອງພຣະອົງກໍອ່ອນເພັງຫລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ພາກັນຍຸດພັກຢູ່ປ່ອນນັ້ນ

ອັບຊາໂລມຢູ່ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

- 15 ຕໍ່ມາ ອັບຊາໂລມກັບຊາວອິສຣາເອນພັກພວກຂອງເຂົາກໍເຂົ້າມານະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ສ່ວນອາຣີໂທເຟນກໍຢູ່ກັບພວກເຂົາ
- 16 ເມື່ອຮູຊັຍເພື່ອນທີ່ຊື່ສັດຂອງດາວິດພົບອັບຊາໂລມ ເຂົາກໍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊາຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊາຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 17 ອັບຊາໂລມກໍຖາມເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄປກັບເພື່ອນຂອງທ່ານ ທ່ານສະແດງຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ສະຫາຍຂອງທ່ານດ້ວຍຢ່າງນີ້ບໍ່”
- 18 ຮູຊັຍໄດ້ຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ຂ້ານ້ອຍເປັນຝ່າຍຂອງຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ເປັນຝ່າຍຂອງຜູ້ທີ່ປະຊາຊົນພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ເລືອກໄວ້ ຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 19 ອີກຢ່າງນຶ່ງ ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮັບໃຊ້ລູກຊາຍນາຍຂອງຕົນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງນັ້ນ”
- 20 ແລ້ວອັບຊາໂລມກໍຫັນໜ້າໄປເວົ້າກັບອາຣີໂທເຟນວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ພວກເຮົາແດ່ວ່າ ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດ”
- 21 ອາຣີໂທເຟນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ໃຫ້ພຣະອົງໄປສົມສູ່ຢູ່ກັບພວກເມັງນ້ອຍສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ປະໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ເຝົ້າພຣະຣາຊວັງນັ້ນແລ້ວທຸກຄົນໃນອິສຣາເອນກໍຈະຮູ້ວ່າ ພຣະອົງກັບສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງເປັນສັດຕູກັນ ແລະພວກທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງກໍຈະມີກຳລັງໃຈຫລາຍຂຶ້ນ”
- 22 ດັ່ງພວກເຂົາຈຶ່ງກາງຜ້າເຕັ້ນຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງພຣະຣາຊວັງ ໃຫ້ອັບຊາໂລມເຂົ້າໄປສົມສູ່ຢູ່ຮ່ວມກັບເມັງນ້ອຍຂອງບິດາ
- 23 ໃນເວລານັ້ນ ທຸກໆຄົນທຳຕາມຄຳແນະນຳຂອງອາຣີໂທເຟນເຫມືອນເປັນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ດາວິດແລະອັບຊາໂລມກໍທຳຕາມຄຳແນະນຳນີ້ເຫມືອນກັນ

17. ຄຳປຶກສາຂອງອາຣີໂທເຟນແພ້ຂອງຮູຊັຍ

- 1 ຕໍ່ມາ ອາຣີໂທເຟນໄດ້ເວົ້າກັບອັບຊາໂລມວ່າ, “ຂໍໃຜຕິດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເລືອກເອົາທະຫານສິບສອງພັນຄົນ ແລ້ວໃນແລງມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະອອກໄປຕິດຕາມຫາກະສັດດາວິດ
- 2 ຂ້ານ້ອຍຈະໄປຕໍ່ສູ້ໃນຂນະທີ່ດາວິດກຳລັງເມື່ອຍ ແລະທີ່ຖອຍກຳລັງໃຈ ພຣະອົງຈະຕື່ນຕົກໃຈ ແລະພວກ ທະຫານຂອງພຣະອົງກໍຈະພາກັນປົບຫນີໄປ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກໍຈະຂ້າແຕ່ດາວິດເທົ່ານັ້ນ
- 3 ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເອົາປະຊາຊົນທັງຫມົດຂອງກະສັດດາວິດມາທາພຣະອົງເຫມືອນດັ່ງເມັງກັບຄືນມາທາຜົວ ຂອງຕົນ ເພາະວ່າພຣະອົງຕ້ອງການຂ້າພຽງແຕ່ຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ປະຊາຊົນທີ່ຍັງເຫລືອຈະໄດ້ປອດພັຍ”
- 4 ຄຳສເນີນີ້ເປັນທີ່ພໍໃຈແກ່ອັບຊາໂລມ ແລະພວກເຈົ້ານາຍອິສຣາເອນທຸກຄົນ
- 5 ອັບຊາໂລມຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ບັດນີ້ຈຶ່ງໄປເອີ້ນຮູຊັຍມາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາມີຄວາມເຫັນຢ່າງໃດ”
- 6 ເມື່ອຮູຊັຍມາຮອດ ອັບຊາໂລມກໍເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ນີ້ເປັນຄຳເຫັນຂອງອາຣີໂທເຟນທີ່ສເນີຕໍ່ພວກເຮົາ ພວກ ເຮົາຈະເຫັນດີກັບຄຳສເນີນີ້ບໍ່ ຖ້າວ່າບໍ່ເຫັນດີ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າບອກກັບພວກເຮົາແດ່ ວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດ”
- 7 ຮູຊັຍຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຄຳແນະນຳທີ່ອາຣີໂທເຟນເວົ້າກັບພຣະອົງໃນເວລານີ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
- 8 ພຣະອົງກໍຊົງຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ກະສັດດາວິດສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງກັບພວກຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນນັກຮົບທີ່ເກັ່ງ ກ້າ ແລະໂຫດຮ້າຍເຫມືອນຫມື່ອຍຢູ່ໃນປ່າທີ່ຖືກຄົນລັກເອົາລູກຂອງມັນໄປ ສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງເປັນນັກ ຮົບທີ່ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ ເວລາກາງຄືນພຣະອົງຄົງຈະບໍ່ອນຢູ່ບ່ອນດຽວກັບພວກທະຫານຂອງພຣະອົງ ດອກ
- 9 ເຊື່ອແນ່ວ່າ ດຽວນີ້ກະສັດດາວິດຄົງຈະໄປລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳຫລືວ່າຢູ່ບ່ອນອື່ນແລ້ວ ຖ້າຫາກວ່າກະສັດດາວິດມາຕໍ່ສູ້ ໄດ້ມີຄົນຝ່າຍພຣະອົງລົ້ມຕາຍໃນສະຫນາມຮົບ ຜູ້ໃດໄດ້ຍິນເຣື່ອງນີ້ກໍຈະເວົ້າວ່າ “ທະຫານຂອງເຈົ້າອັບຊາ ໂລມເສັງໄຊ”
- 10 ແລ້ວຕໍ່ໄປເຖິງແມ່ນວ່າພວກທະຫານທີ່ເກັ່ງກ້າເຫມືອນດັ່ງສິ່ງກໍຈະຢ້ານກົວ ເພາະທຸກຄົນໃນອິສຣາເອນຮູ້ ແລ້ວວ່າ ສະເດັດພໍ່ຂອງພຣະອົງເປັນທະຫານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະພວກທະຫານຂອງພຣະອົງກໍເປັນນັກຮົບທີ່ ເກັ່ງກ້າ
- 11 ຕາມຄຳເຫັນຂອງຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ພຣະອົງນຳເອົາພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນທົ່ວທັງປະເທດ ເຂົ້າມາໂຮມກັນ ໃຫ້ຫລາຍເຫມືອນເມັດດິນຊາຍແຄມທະເລ ແລ້ວໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ນຳພວກເຂົາອອກສູ່ສະຫນາມຮົບ
- 12 ຖ້າເຮັດດັ່ງນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະພົບກະສັດດາວິດໄດ້ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະເຂົ້າໂຈມຕີກ່ອນທີ່ ພຣະອົງຈະຮູ້ຕົວ ກະສັດດາວິດກັບພວກຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ມີໃຜລອດຊີວິດຢູ່ໄດ້
- 13 ຖ້າວ່າກະສັດດາວິດຖອຍເຂົ້າມາໃນເມືອງໃດ ທະຫານຂອງພວກເຮົາກໍຈະໃຊ້ເຊືອກທຳລາຍເມືອງນັ້ນລົງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຫລືອແມ່ນແຕ່ຫີນກ້ອນດຽວ”

14 ອັບຊາໂລມ ແລະພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນຈຶ່ງເຫັນວ່າ, “ຄຳເຫັນຂອງຮູຊັຍຄົນອາຣ໌ຄີ ນີ້ດີກວ່າຄຳເຫັນຂອງອາຣີໂທເຟນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຄຳເຫັນຂອງອາຣີໂທເຟນເປັນໂມຄະ ເພື່ອວ່າໂຊກຮ້າຍຈະຕົກຖືກອັບຊາໂລມ

ດາວິດໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນແລະຫນີໄປ

15 ຕໍ່ມາ ຮູຊັຍໄດ້ນຳເອົາຄຳເຫັນທີ່ຕົນສເນີອັບຊາໂລມ ແລະພວກຜູ້ນຳອິສຣາເອນ ພ້ອມທັງຄຳເຫັນຂອງອາຣີໂທເຟນມາຮາຍງານຕໍ່ປະໂຣທິດຊາໂດກກັບອາບິອາທາ

16 ຮູຊັຍໄດ້ບອກຕື່ມອີກວ່າ, “ໃຫ້ສິ່ງຂ່າວໄປບອກກະສັດດາວິດໄວໆ ວ່າຢ່າໃຫ້ພຣະອົງພັກຄ້າງຄົນຢູ່ຖິ່ນກັນ ການນັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ພຣະອົງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປໂລດ ເພື່ອວ່າພຣະອົງແລະພວກຂອງພຣະອົງທຸກຄົນຈະບໍ່ຖືກຈັບແລະຖືກຂ້າ

17 ຝ່າຍໂຢນາທານ ແລະອາຣີມາອັສກຳກຳລັງນັ່ງຄອຍຖ້າຢູ່ທີ່ເອນໂຣເກນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ກ້າສ່ຽງເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແຕ່ໄດ້ມີສາວໃຊ້ຜູ້ນຶ່ງອອກມາຮາຍງານເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເປັນປະຈຳ ແລ້ວພວກເຂົາກໍນຳເອົາຂ່າວນັ້ນໄປບອກແກ່ກະສັດດາວິດ

18 ແຕ່ໃນຄັ້ງນີ້ມີເດັກນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ ແລະໄປບອກໃຫ້ອັບຊາໂລມ ດັ່ງນັ້ນໂຢນາທານ ແລະອາຣີມາອັສ ຈຶ່ງຟ້າວໄປເຮືອນຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ບ້ານບາຣູຣິມ ເຮືອນຂອງເຂົາຢູ່ໃກ້ນ້ຳສ້າງພວກເຂົາທັງສອງຈຶ່ງລົງໄປໃນນ້ຳສ້າງນັ້ນ

19 ເມັງເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ເອົາຜ້າມາປູອັດປາກສ້າງໄວ້ ແລະເອົາເມັດເຂົ້າຢາຍກະຈັດກະຈາຍໄວ້ເທິງນັ້ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໃຜຈັບພິລຸດໄດ້

20 ພວກຂ້າຣາຊການຂອງອັບຊາໂລມ ໄດ້ມາຖາມຍິງໃນເຮືອນນັ້ນວ່າ, “ອາຣີມາອັສແລະໂຢນາທານຢູ່ໃສ” ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປແລ້ວ” ເມື່ອພວກເຫລົ່ານີ້ຊອກຫາເຂົາທັງສອງບໍ່ພົບກໍພາກັນກັບຄືນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ

21 ຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນເມືອແລ້ວ ອາຣີມາອັສ ແລະໂຢນາທານກໍຂຶ້ນມາຈາກສ້າງ ແລະໄປຮາຍງານຕົວຕໍ່ກະສັດດາວິດ ພວກເຂົາໄດ້ຮາຍງານແຜນການທຸກຢ່າງທີ່ອາຣີໂທເຟນຈະຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ແລະໄດ້ບອກວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຟ້າວຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປ”

22 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດແລະພວກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງພາກັນຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພໍເຖິງມື້ເຊົ້າມາ ທຸກຄົນກໍຂ້າມໄປຫມົດ

23 ເມື່ອອາຣີໂທເຟນເຫັນວ່າ ຄຳສເນີຂອງຕົນບໍ່ເປັນຜົນສຳເຣັດ ເຂົາກໍຂຶ້ນຂີ່ລໍກັບຄືນເມືອບ້ານເມືອງຂອງຕົນ ເມື່ອຈັດແຈງຫນັງສືພິນັຍກຳໄວ້ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ເຂົາກໍຜູກຄຳຕາຍ ສົບຂອງເຂົາໄດ້ເອົາໄປໄວ້ໃນອຸບໂມງປະຈຳຄອບຄົວ

24 ພໍເມື່ອອັບຊາໂລມແລະທະຫານຂອງທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນມາ ດາວິດກໍໄປຮອດເມືອງມາຮານາອິມແລ້ວ

- 25 ອັບຊາໂລມໄດ້ໃຫ້ອາມາຊາເປັນຜູ້ບັນຊາການທະຫານແທນໂຢອາບ ອາມາຊາເປັນບຸດຂອງອິທຣາ ຊາວອີ
ຊມາເອນ ແມ່ຂອງເຂົາຊື່ ອາບິການ ລູກສາວຂອງນາຮັສ ແລະເປັນເອື້ອຍຂອງນາງເຊຣູຢາແມ່ຂອງໂຢ
ອາບ
- 26 ອັບຊາໂລມແລະພວກອິສຣາອນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ໃນແຂວງກິເລອາດ
- 27 ເມື່ອດາວິດມາຮອດເມືອງມາຮານາອິມ ພຣະອົງກໍພົບກັບໂຊບີ ບຸດຊາຍຂອງນາຮັສ ທີ່ມາຈາກເມືອງຮັບ
ບາເຂດອັມໂມນ ແລະໄດ້ພົບກັບມາຄີຣ໌ບຸດຂອງອັມມິເອນທີ່ມາຈາກໂລເດບາຣ໌ ທັງໄດ້ພົບກັບບາຣ໌ຊິນ
ລັຍທີ່ມາຈາກໂຣເກລິມເຂດກິເລອາດ
- 28 ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືເອົາບ່ອນນອນ ອ່າງນໍ້າແລະເຄື່ອງພາຊນະດິນ ເຂົ້າສາລີ ເຂົ້າບເລ ແລະແປ້ງ ເຂົ້າ
ຂົ້ວ ຖົ່ວ ຖົ່ວຢາງ ແລະຖົ່ວແດງ
- 29 ນໍ້າເຜິ້ງ ເນີຍ ແກະ ແລະເນີຍແຂງທີ່ໄດ້ມາຈາກຝູງສັດຖວາຍແກ່ດາວິດ ແລະໃຫ້ພວກພົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງ
ຮັບປະທານ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍກ່າວວ່າ, “ດາວິດແລະພວກຂອງພຣະອົງຈະຕ້ອງຫິວເຂົ້າຫິວນໍ້າ ແລະ
ອິດເມື່ອຍໃນຖິ່ນກັນດານ”

18. ອັບຊາໂລມເສັງໄຊ ແລະຖືກຂ້າ

- 1 ຢູ່ຕໍ່ມາ ກະສັດດາວິດໄດ້ທ້ອນໂຮມເອົາທະຫານທັງຫມົດຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ມີຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງພັນ
ແລະກອງຮ້ອຍ
- 2 ແລ້ວພຣະອົງກໍສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປສາມກອງພົນ ຊຶ່ງແມ່ນໂຢອາບ ອາບິຊັຍອ້າຍຂອງໂຢອາບ ແລະອິທ
ຕັຍທີ່ມາຈາກເມືອງກາດເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາດ ແລະເຈົ້າຊີວິດໄດ້ເວົ້າກັບທະຫານຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເຮົາ
ເອງກໍຈະໄປກັບພວກເຈົ້າ”
- 3 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຢ່າໄປກັບພວກຂ້ານ້ອຍເລີຍ ຖ້າວ່າພວກຂ້ານ້ອຍທຸກຄົນຖອຍຫນີຫລືວ່າ
ຖືກຂ້າເສັງເຄິ່ງນຶ່ງ ມັນກໍບໍ່ສໍາຄັນເທົ່າກັບເສັງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງມີຄ່າເຫນືອກວ່າພວກຂ້ານ້ອຍຕັ້ງສິບ
ພັນຄົນ ສະນັ້ນ ຂໍພຣະອົງຈົ່ງປະທັບຢູ່ໃນເມືອງນີ້ ເພື່ອສົ່ງກອງຫນຸນອອກໄປຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍ”
- 4 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າດີ” ໃນຂນະທີ່ພວກທະຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງອອກ
ໄປເປັນຫມວດລະພັນ ຫມວດລະຮ້ອຍຄົນນັ້ນ ກະສັດດາວິດກໍໄປຍືນຢູ່ຂ້າງປະຕູກໍາແພງເມືອງ
- 5 ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງບອກໂຢອາບ ອາບິຊັຍແລະອິທຕັຍວ່າ, “ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ຂໍຢ່າທໍາຮ້າຍຊາຍຫນຸ່ມອັບຊາ
ໂລມເດີ” ກະສັດດາວິດໄດ້ໃຫ້ຄໍາສັ່ງນີ້ແກ່ນາຍທະຫານທຸກຄົນ ພວກທະຫານທຸກກົມກອງກໍໄດ້ຍືນຫມົດ
- 6 ກອງທັບດາວິດໄດ້ອອກໄປໂຈມຕີພວກອິສຣາອນ ທີ່ນອກເມືອງແລະໄດ້ຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນປ່າເອຟຣາອິມ
- 7 ຝ່າຍພວກອິສຣາອນກໍເສັງໄຊໃຫ້ແກ່ພວກທະຫານຂອງດາວິດ ມີທະຫານຊາວພັນຖືກຂ້າໃນມື້ນັ້ນ ມັນເປັນ
ການຜ່າຍແພ້ທີ່ເຈັບແສບທີ່ສຸດ
- 8 ການສູ້ຮົບໄດ້ກະຈາຍໄປທົ່ວທຸກບ່ອນມີທະຫານຕາຍຢູ່ໃນກາງປ່າຫລາຍກວ່າຖືກຂ້າຢູ່ໃນສະຫນາມຮົບ

- 9 ອັບຊາໂລມ ໄດ້ພົບກັບທະຫານບາງຄົນຂອງດາວິດໂດຍບັງເອີນ ເມື່ອອັບຊາໂລມຂີ່ລໍ່ຢູ່ ລໍ່ໄດ້ແລ່ນເຂົ້າ
ໄປໃນໃຕ້ຕົ້ນກໍ່ໃຫຍ່ ຫົວຂອງອັບຊາໂລມໄດ້ຄາຢູ່ໃນງ່າໄມ້ ສ່ວນລໍ່ກໍ່ແລ່ນໜີໄປ ອັບຊາໂລມຈຶ່ງແຂວນຢູ່
ຕົ້ນໄມ້
- 10 ທະຫານຄົນນຶ່ງຂອງດາວິດໄດ້ມາເຫັນພຣະອົງ ຈຶ່ງໄດ້ໄປຮາຍງານຕໍ່ໂຢອາບວ່າ, “ທ່ານຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ເຫັນ
ອັບຊາໂລມກຳລັງຄາຢູ່ຕົ້ນກໍ່”
- 11 ໂຢອາບຕອບວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຂົາແທ້ບໍ່ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຂ້າເຂົາຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນໂລດ ແລ້ວຂ້ອຍເອງຈະ
ເອົາເງິນສິບຫລຽນ ແລະສາຍແອວໃຫ້ເຈົ້າ”
- 12 ແຕ່ທະຫານຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະເອົາເງິນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພັນຫລຽນ ຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ຍອມຍົກນິ້ວມື
ໄປຖືກຕົວພຣະຣາຊກຸມມານເລີຍ ພວກຂ້ານ້ອຍທຸກຄົນໄດ້ຍິນເຈົ້າຊີວິດສັ່ງທ່ານ ສັ່ງອາບິຊັຍ ແລະອິທຕັຍ
ວ່າ
- 13 “ເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາ ຂໍຢ່າທຳຮ້າຍຊາຍຫນຸ່ມອັບຊາໂລມເດີ” ແຕ່ວ່າຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຟັງຄວາມແລະຂ້າອັບຊາ
ໂລມ ແນ່ນອນທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າຊີວິດຕ້ອງຮູ້ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຮູ້ທຸກຢ່າງ ແລ້ວທ່ານຈະບໍ່ອາດປ້ອງກັນຂ້າ
ນ້ອຍໄວ້ໄດ້”
- 14 ໂຢອາບເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍອມເສັງເວລາເວົ້າກັບເຈົ້າດອກ” ໃນຂະນະທີ່ອັບຊາໂລມຍັງມີຊີວິດ ແລະ
ແຂວນຢູ່ຕົ້ນກໍ່ນັ້ນ ໂຢອາບກໍ່ຖອດຫອກຂອງຕົນສາມດວງແທງໜ້າເອິກຂອງທ່ານ
- 15 ແລະທະຫານຂອງໂຢອາບສືບຄົນກໍ່ເຂົ້າໄປຂ້າອັບຊາໂລມ
- 16 ຕໍ່ມາ ໂຢອາບກໍ່ເປົ່າແກໃຫ້ຢຸດຮົບ ຝ່າຍກອງທັບທີ່ໄລ່ຕິດຕາມພວກອິສຣາເອນໄດ້ກັບຄືນມາ
- 17 ພວກເຂົາໄດ້ຫາມເອົາສືບອັບຊາໂລມໂຍນຖິ້ມລົງຊຸມເລິກຢູ່ໃນປ່າ ແລະກອງກ້ອນຫີນອັດທັບປາກຊຸມໄວ້ເປັນ
ນກອງໃຫຍ່ໆ ພວກອິສຣາເອນທັງຫມົດຕ່າງຄົນກໍ່ໜີເມື່ອເຮືອນຂອງຕົນ
- 18 ໃນເວລາທີ່ອັບຊາໂລມຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ທ່ານໄດ້ສ້າງອະນຸສາວະລີສ່ວນຕົວໄວ້ທີ່ຮ່ອມພູພຣະຣາຊາ ເພາະ
ທ່ານບໍ່ມີບຸດຊາຍສືບຫນໍ່ແທນແນວ ດັ່ງນັ້ນ ອັບຊາໂລມຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ອະນຸສາວະລີນັ້ນຕາມຊື່ຂອງຕົນວ່າ “ອະ
ນຸສາວະລີອັບຊາໂລມ” ສືບຕໍ່ກັນມາຈົນເທົ່າທຸກມື້ນີ້

ດາວິດຍິນຂ່າວການຕາຍຂອງອັບຊາໂລມ

- 19 ຢູ່ຕໍ່ມາ ອາຣິມາອັສ ບຸດຊາຍຂອງຊາໂດກໄດ້ເວົ້າກັບໂຢອາບວ່າ, “ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍນຳຂ່າວດີນີ້ໄປ
ທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດເດີ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍໃຫ້ພຣະອົງພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພຣະອົງແລ້ວ”
- 20 ໂຢອາບຕອບວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ດອກ ໃນມື້ນີ້ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງນຳຂ່າວດີໃດໆໄປບອກພຣະອົງ ມື້ໃຫມ່ຈຶ່ງຄ່ອຍໄປ ສຳ
ລັບມື້ນີ້ບໍ່ຕ້ອງໄປດອກ ເພາະເປັນມື້ທີ່ຣາຊກຸມມານໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ”
- 21 ແລະໂຢອາບໄດ້ເວົ້າກັບຄົນກູຊຜູ້ເປັນທາດຂອງຕົນວ່າ, “ຈົ່ງໄປກາບທູນພຣະຣາຊາຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ”
ທາດຄົນນັ້ນກໍ່ກາບລົງຄຳນັບແລ້ວແລ່ນໄປ

- 22 ສ່ວນອາຮິມາອັສກຳຍິນຍັນຢູ່ຢ່າງເກົ່າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢ້ານດອກ ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍນຳຂ່າວນີ້ໄປກາບ ທູນເຫມືອນກັນເທີນ” ໂຢອາບຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ລູກເອີຍ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢາກໄປ ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ ຮາງວັນຫຍັງຫມົດໃນການໄປນີ້”
- 23 ອາຮິມາອັສເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ມັນຈະເປັນຫຍັງກໍຢ່າ ຂ້ານ້ອຍຢາກໄປ” ໂຢອາບກໍເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໄປສາ” ແລ້ວອາ ຮິມາອັສກໍແລ່ນໄປ ທາງຮ່ອມພູຈໍແດນ ແລະຜ່ານກາຍຄົນກູຊ
- 24 ສ່ວນດາວິດກໍນັ່ງຢູ່ລະຫວ່າງປະຕູທັງສອງຂອງກຳແພງເມືອງ ເມື່ອທະຫານຍາມຫລຽວອອກໄປເຫັນຊາຍ ຄົນນຶ່ງກຳລັງແລ່ນມາ ເຂົາກໍເອີ້ນລົງມາບອກເຈົ້າຊີວິດ
- 25 ພຣະອົງກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າແມ່ນເຂົາມາຄົນດຽວ ແມ່ນເຂົາກຳລັງນຳຂ່າວດີມາໃຫ້” ຊາຍຜູ້ແລ່ນມານັ້ນກໍໃກ້ ເຂົ້າມາທຸກລະຍະ
- 26 ແລ້ວຄົນຍາມຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນນຶ່ງອີກ ກຳລັງແລ່ນມາຜູ້ດຽວ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນລົງໄປໃສ່ຄົນເຝົ້າປະຕູວ່າ, “ເບິ່ງແມ່ທັນ ມີຄົນອື່ນກຳລັງແລ່ນມາອີກ” ເຈົ້າຊີວິດຕອບຂຶ້ນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ກໍນຳຂ່າວດີມາໃຫ້ຄືກັນ”
- 27 ຄົນຍາມເວົ້າຂຶ້ນວ່າ ເຂົາເປັນຄົນດີ ເຂົາກຳລັງນຳຂ່າວດີມາໃຫ້ເຮົາ
- 28 ອາຮິມາອັສຮ້ອງກາບທູນເຈົ້າຊີວິດ ພ້ອມທັງກົມຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າພຣະອົງແລະເວົ້າວ່າ, “ຂໍສັຮເສີນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພຣະອົງຊະນະພວກກະບົດ”
- 29 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຊາຍຫນຸ່ມອັບຊາໂລມສະບາຍດີບໍ” ອາຮິມາອັສທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ເມື່ອ ໂຢອາບນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງສົ່ງຂ້ານ້ອຍອອກໄປ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນການແຕກຕື່ນຕົກໃຈຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດບອກສາເຫດນີ້ໄດ້”
- 30 ເຈົ້າຊີວິດບອກເຂົາວ່າ, “ຫຍັບໄປຍືນຢູ່ຫັ້ນ” ເຂົາກໍຢ່າງກ້າວອອກໄປຍືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ
- 31 ຕໍ່ມາ ຄົນກູຊກໍມາຮອດແລະທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍມີຂ່າວດີມາກາບທູນພຣະອົງ ມື້ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງໃຫ້ພຣະອົງພົ້ນຈາກພວກກະບົດທັງຫລາຍ”
- 32 ເຈົ້າຊີວິດຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ຊາຍຫນຸ່ມອັບຊາໂລມສະບາຍດີບໍ” ຄົນກູຊກໍທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບອັບຊາໂລມ ຈົ່ງເກີດຂຶ້ນກັບສັດຕູທຸກຄົນຂອງພຣະອົງ ແລະກັບທຸກໆຄົນທີ່ກະບົດ ຕໍ່ສູ້ພຣະອົງເທີນ”

ດາວິດໂສກເສົ້າໃຫ້ແກ່ອັບຊາໂລມ

- 33 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດກໍໂສກເສົ້າເສັງໃຈ ພຣະອົງຂຶ້ນໄປຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຫ້ອງເທິງປະຕູກຳແພງເມືອງ ໃນເວລາຢ່າງຂຶ້ນໄປນັ້ນ ພຣະອົງກໍຮ້ອງໄຫ້ຈົມວ່າ, “ໂທ ອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງພໍ່ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ພໍ່ຢາກຕາຍແທນລູກ ອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງພໍ່ເອີຍ”

19. ໂຢອາບຕິຕຽນດາວິດ

- 1 ມີຄົນມາບອກໂຢອາບວ່າ, “ກະສັດດາວິດກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ແລະໄວ້ທຸກນຳອັບຊາໂລມ”

- 2 ເມື່ອພວກທະຫານໄດ້ຍິນວ່າເຈົ້າຊີວິດໄວ້ທຸກນຳບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງ ໄຊຊະນະໃນມື້ນັ້ນກໍກາຍເປັນຄວາມທຸກຂອງກອງທັບກະສັດດາວິດທັງຫມົດ
- 3 ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນກັບຄືນເມືອເມືອງດ້ວຍຄວາມງຽບເຫງົາເຫມືອນພວກທະຫານທີ່ເສຍໄຊທະນີເສີກມາ
- 4 ສ່ວນເຈົ້າຊີວິດກໍເອົາຜ້າປົກຫນ້າຮ້ອງໄຫ້ສຽງດັງວ່າ, “ໂທ ລູກຊາຍຂອງພໍ່ເອີຍ ອັບຊາໂລມ ລູກຊາຍຂອງພໍ່”
- 5 ໂຢອາບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະຣາຊວັງ ແລະທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ພວກທະຫານໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດພຣະອົງ ພ້ອມທັງລູກເມັງຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນພັຍ ແຕ່ມື້ນີ້ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມລະອາຍໃຈ
- 6 ພຣະອົງຊົ່ງຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ ແລະຮັກຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງ ພຣະອົງເຮັດຢ່າງນີ້ເປັນການປະຈັກແຈ້ງວ່າ ພວກນາຍ ແລະພົນທະຫານຂອງພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງໃດຫມົດຕໍ່ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າໃນມື້ນີ້ ຖ້າອັບຊາໂລມຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍທຸກຄົນຕາຍໄປ ພຣະອົງຄົງຈະດີໃຈບໍ່ຫນ້ອຍ
- 7 ດຽວນີ້ ຂໍເຊີນພຣະອົງສະເດັດໄປໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນແກ່ທະຫານຂອງພຣະອົງເທິນ ຖ້າວ່າພຣະອົງບໍ່ໄປ ຂ້ານ້ອຍຂໍສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ໃນມື້ອື່ນເຊົ້າຈະບໍ່ມີທະຫານຈັກຄົນຢູ່ນຳ ພຣະອົງ ມັນຈະເປັນໂຊກຮ້າຍທີ່ສຸດໃນຊົ່ວຊີວິດທີ່ພຣະອົງເຄີຍປະສົບມາ ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດກໍໄປນັ່ງຢູ່ໃກ້ປະຕູເມືອງ
- 8 ເມື່ອທະຫານຂອງພຣະອົງຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍພາກັນມາຫຸ້ມຮອບພຣະ ອົງ

ດາວິດກັບຄືນເມືອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ແຕກຫນີກັບເມືອເຮືອນຂອງຕົນ

- 5 ທຸກໆຕະກູນໃນອິສຣາເອນໄດ້ຜິດຖຽງກັນ ແລະເວົ້າໃສ່ກັນແລະກັນວ່າ, “ກະສັດດາວິດໄດ້ຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູ ແລະພົ້ນຈາກພວກຟິລິສຕິນ ແຕ່ດຽວນີ້ ພຣະອົງຊົງປົບຫນີອອກຈາກປະເທດຍ້ອນອັບຊາໂລມ
- 6 ພວກເຮົາໄດ້ເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງອັບຊາໂລມໃຫ້ເປັນກະສັດ ແຕ່ດຽວນີ້ອັບຊາໂລມກໍຖືກຂ້າໃນສະຫນາມຮົບແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ບໍ່ມີໃຜກ້າລອງໄປກາບທູນເຊີນເອົາກະສັດດາວິດກັບຄືນມາບໍ່”
- 7 ຕໍ່ມາເຮືອງທີ່ພວກອິສຣາເອນໄດ້ເວົ້າກັນນັ້ນກໍເຖິງຫຼຸດາວິດ ພຣະອົງຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ປະໂຮທິດຊາໂດກ ກັບອາບິອາທາໄປຖາມພວກຜູ້ນຳຊາວຢູດາວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງມານຳເອົາເຈົ້າຊີວິດກັບເມືອນຳຫລັງຫມູ່
- 8 ພວກທ່ານເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ເປັນເນື້ອຫນັງແລະສາຍເລືອດຂອງເຮົາ ສະນັ້ນເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງມານຳເອົາເຈົ້າຊີວິດກັບເມືອນຳຫລັງຫມູ່”
- 9 ດາວິດຍັງສັ່ງຄົນໄປບອກອາມາຊາຄືກັນວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ນັບແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບແທນໂຢອາບ ຖ້າວ່າເຮົາບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳເວົ້າ ຂໍພຣະເຈົ້າລົງໂທດເຮົາເຖິງຕາຍໂລດ”
- 10 ຄຳເວົ້າຂອງດາວິດໄດ້ຊະນະຈິດໃຈຊາວຢູດາທັງຫມົດ ພວກເຂົາກໍລົງຄົນໄປທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຂໍ

ພຣະອົງຊົງສະເດັດກັບຄືນພ້ອມກັບບັນດາຂ້າຮາຊາການຂອງພຣະອົງເທີນ”

- 11 ຕາມເສັ້ນທາງທີ່ດາວິດກັບຄືນເມື່ອນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ພົບທະຫານຊາວຍູດາທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພວກທະຫານນີ້ໄດ້ມາເມືອງກິນການ ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອເວລາພຣະອົງຂ້າມແມ່ນ້ຳ
- 12 ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ຊີເມອີຄົນເປັນຢາມິນລູກຊາຍຂອງເກຣາທີ່ມາຈາກບາຮູຣິມ ກໍພ້າວເຂົ້າມາພົບກະສັດດາວິດທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນມີທະຫານພັນຄົນຈາກຕະກູນເປັນຢາມິນມານຳເຂົາ
- 13 ຊີບາຄົນໃຊ້ຊັ້ນຈຳຂອງຊາອູນພ້ອມທັງລູກຊາຍສິບທ້າຄົນ ແລະຄົນໃຊ້ຂອງຊາອູນອີກຊາວຄົນກໍໄດ້ມາເຫມືອນກັນ ພວກເຫລົ່ານີ້ມາຮອດແມ່ນ້ຳຈໍແດນກ່ອນກະສັດດາວິດ
- 14 ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປຝັ່ງນັ້ນກ່ອນ ເພື່ອລໍຮັບຊ່ອຍຄອບຄົວທັງໝົດຂອງກະສັດຂ້າມແມ່ນ້ຳ ແລະເຮັດທຸກສິ່ງຕາມຄຳປະສົງຂອງພຣະອົງ

ຄວາມເມດຕາຂອງດາວິດຕໍ່ຊີເມອີ

ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປ ຊີເມອີ ບຸດເກຣາກໍຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າພຣະອົງ

- 15 ແລະເວົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍຊົງສົມຄວາມຜິດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນມື້ທີ່ພຣະອົງອອກຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ຂໍຢ່າໄດ້ຖືເອົາເຮືອງນັ້ນຕໍ່ສູ້ຂ້ານ້ອຍ ແລະຢ່າໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບເຮືອງນັ້ນອີກເລີຍ
- 16 ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ດີວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຜິດ ດ້ວຍຢ່າງນີ້ແຫລະ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເປັນຄົນແຮກຈາກຕະກູນໂຢເຊັບມາຮັບສະເດັດໃນມື້ນີ້”
- 17 ອາບິຊັຍ ບຸດຊາຍຂອງເຊຣູຢາກໍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ,
“ຊີເມອີສົມຄວນຕາຍ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ດຳຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ”
- 18 ແຕ່ດາວິດໄດ້ເວົ້າກັບອາບິຊັຍ ແລະໂຍອາບອ້າຍຂອງອາບິຊັຍວ່າ, “ແມ່ນໃຜຖາມຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຈາກພວກເຈົ້າ ເຈົ້າກຳລັງຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫຍຸ້ງຍາກອີກບໍ ດຽວນີ້ ເຮົາເປັນເຈົ້າຊີວິດໃນຮາຊອານາຈັກອິສຣາເອນ ແລະມື້ນີ້ຈະບໍ່ມີຄົນອິສຣາເອນຜູ້ໃດຖືກຂ້າ”
- 19 ແລ້ວດາວິດກໍເວົ້າກັບຊີເມອີວ່າ, “ເຮົາຂໍສັນຍາກັບເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຂ້າ”

ດາວິດແລະເມຟີໂບເຊທພົບກັນ

- 20 ຕໍ່ມາ ເມຟີໂບເຊທ ຫລານຊາຍຊາອູນກໍລົງມາຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເພື່ອມາຮັບເຈົ້າຊີວິດນັບຕັ້ງແຕ່ເຈົ້າຊີວິດຫນີອອກຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເມຟີໂບເຊທບໍ່ໄດ້ລ້າງຕີນ ບໍ່ໄດ້ແຖຫນວດ ບໍ່ໄດ້ຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຈົນເຖິງມື້ພຣະອົງກັບຄືນມາເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມມີໄຊ
- 21 ເຈົ້າຊີວິດ ຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເມຟີໂບເຊທ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄປກັບເຮົາ?”
- 22 ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນພິການ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກຄົນໃຊ້ໃສ່ອານລໍໃຫ້ ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຂີ່ໄປກັບພຣະອົງ ແຕ່ຄົນໃຊ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ
- 23 ມັນນຳເອົາເຮືອງຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈົງມາກາບທູນພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງເປັນເຫມືອນທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງເທີນ

- 24 ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ພຣະອົງຈະຂ້າຖິ້ມຫມົດ ແຕ່ພຣະອົງພັດຊົງອະນຸຍາດ
ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນເຂົ້າຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີສິດທີ່ຈະຂໍຄວາມກະຣຸນາຢ່າງໃດຈາກພຣະອົງເລີຍ”
- 25 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເວົ້າຫຍັງອີກເລີຍ ເຮົາໄດ້ຕັດສິນໃຈໃຫ້ເຈົ້າກັບຊີບາແບ່ງມໍຣະດົກຂອງ
ຊາອູນປັນກັນ”
- 26 ເມຟິໂບເຊທທູນຕອບວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຕົກເປັນຂອງຊີບາຫມົດສາ ການທີ່ພຣະອົງກັບຄືນມາຢ່າງປອດພັຍ ກໍພຽງ
ພໍແລ້ວສໍາລັບຂ້ານ້ອຍ”
- 27 ບາຣ໌ຊິນລັຍ ຄົນກິເລອາດ ກໍໄດ້ເດີນທາງມາຈາກໂຣເກລິມເພື່ອສົ່ງເຈົ້າຊີວິດຂ້າມແມ່ນໍ້າຈໍແດນເຫມືອນກັນ
- 28 ບາຣ໌ຊິນລັຍເປັນຄົນເຖົ້າຫລາຍ ອາຍຸໄດ້ແປດສິບປີ ທ່ານເປັນຄົນຮັ່ງມີ ເມື່ອຄາວພຣະອົງພັກຢູ່ ມາຮານາ
ອິມ ທ່ານກໍເປັນຜູ້ສົ່ງສະບຽງອາຫານໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດ
- 29 ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ບອກກັບທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງມາຢູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມກັບເຮົາ ເຮົາຈະລ້ຽງດູເຈົ້າ”
- 30 ແຕ່ບາຣ໌ຊິນລັຍທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປອີກຈັກປີ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມກັບ
ພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ
- 31 ອາຍຸຂອງຂ້ານ້ອຍກໍແປດສິບປີແລ້ວ ຄົງບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມສຸກໄດ້ອີກດອກ ເວລາຂ້າ
ນ້ອຍກິນເຂົ້າຫລືດີ່ມນໍ້າ ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ຈັກຣົດຊາດຂອງມັນຊໍ້າ ຂ້ານ້ອຍພັງສຽງຄົນຮ້ອງເພງກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ
ພຣະອົງຈະລໍາບາກຍ້ອນຂ້ານ້ອຍລ້າງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສົມຄວນຮັບຮາງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້
- 32 ສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະໄປກັບພຣະອົງຮອດແຕ່ຟາກພຸ້ນເທົ່ານັ້ນ
- 33 ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກັບເມືອຕາຍໃກ້ອຸບໂມງຄອບຄົວຂ້ານ້ອຍພຸ້ນເທີນ ຜູ້ນີ້ຄື ຄົມຮາມຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຂໍ
ພຣະອົງຮັບເອົາເຂົາໄປນໍາ ແລະໃຊ້ເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນດີ”
- 34 ເຈົ້າຊີວິດຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະເອົາເຂົາໄປນໍາ ແລະປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະປະ
ຕິບັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ເຈົ້າຮ້ອງຂໍມາ”
- 35 ແລ້ວດາວິດພ້ອມທັງພວກຂອງພຣະອົງທຸກຄົນກໍຂ້າມແມ່ນໍ້າຈໍແດນໄປ ພຣະອົງໄດ້ຈູບບາຣ໌ຊິນລັຍ ທັງອວ
ຍພອນໃຫ້ເຂົາ ແລ້ວບາຣ໌ຊິນລັຍກໍກັບຄືນເມືອ
- 36 ຫລັງຈາກດາວິດຂ້າມແມ່ນໍ້າແລ້ວ ພຣະອົງກໍໄປເມືອງກິນການ ຊຶ່ງມີທະຫານຢູ່ດາທຸກຄົນ ແລະທະຫານ
ອິສຣາເອນເຄິ່ງນຶ່ງຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ສ່ວນຄົມຮາມກໍໄປກັບພຣະອົງດ້ວຍ
- 37 ຕໍ່ມາ ທະຫານອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າກາບທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ເປັນຫຍັງພິນ້ອງຊາວຢູດາ
ຈຶ່ງອອກມາຮັບເອົາພຣະອົງ ຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ ແລະທະຫານຂອງພຣະອົງຂ້າມແມ່ນໍ້າຈໍແດນມາກ່ອນ”
- 38 ທະຫານຢູດາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາທໍາຢ່າງນີ້ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຕະກູນດຽວກັບເຮົາ ເປັນຫຍັງພວກ
ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ດີໃຈ ຫລືພວກເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຈ່າຍຄ່າອາຫານການກິນ ແລະເອົາສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດໃຫ້
ພວກເຮົາຊັ້ນບໍ່?

39 ພວກອິສຣາເອນເວົ້າອີກວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າ ກະສັດດາວິດເປັນຄົນຕະກູນດຽວກັນກັບພວກເຈົ້າ ພວກເຮົາກໍມີສ່ວນໃນພຣະອົງຫລາຍກວ່າພວກເຈົ້າເຖິງສິບເທົ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງດູກູກພວກເຮົາ ແມ່ນພວກເຮົາເປັນພວກທຳອິດທີ່ອອກປາກຢາກເອົາເຈົ້າຊີວິດກັບຄືນມາ” ຄຳເວົ້າຂອງພວກຢູດາຮຸນແຮງກວ່າຄຳເວົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ

20. ເຊບາກະບົດ

- 1 ບັງເອີນທີ່ນັ້ນມີຄົນອັນທະພານຢູ່ຄົນນຶ່ງຊື່ ເຊບາ ບຸດຂອງບິກຣີ ຄົນເປັນຢາມິນ ເຂົາໄດ້ເປົ່າເຂົາສັດຂຶ້ນກ່າວວ່າ, “ເຮົາບໍ່ມີສ່ວນໃດດາວິດ ເຮົາບໍ່ມີມືຮະດົກໃນບຸດຂອງເຈສຊີ ໂອ ອິສຣາເອນເອີຍ ໃຫ້ຕ່າງຄົນຕ່າງກັບໄປເຮືອນຂອງຕົນເຖິດ”
- 2 ດັ່ງນັ້ນພວກຄົນອິສຣາເອນທັງຫມົດຈຶ່ງຖອຍຕົວຈາກດາວິດ ແລະໄປຕາມເຊບາ ບຸດບິກຣີ ແຕ່ພວກຄົນຢູດາໄດ້ຕິດຕາມເຈົ້າຊີວິດຂອງເຂົາຢ່າງຫມັ້ນຄົງຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປເຖິງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ດາວິດສະເດັດກັບພຣະຣາຊວັງທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເຈົ້າຊີວິດກໍຮັບສັ່ງໃຫ້ນຳນາງສນົມທັງສິບຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງປະໄວ້ໃຫ້ເຜົ່າພຣະຣາຊວັງນັ້ນໄປຮວມກັນຢູ່ໃນບ້ານຫລັງນຶ່ງ ຊົງລ້ຽງດູໄວ້ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊົງສົມສູ່ຢູ່ດ້ວຍນາງເຫລົ່ານັ້ນກໍຕ້ອງຖືກກັກໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແມ່ຫມ້າຍຈົນເຖິງວັນຕາຍ
- 4 ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ສັ່ງອາມາຊາວ່າ, “ຈົ່ງຮວບຮວມພົນຢູດາໃຫ້ມາພ້ອມກັນທີ່ນີ້ພາຍໃນສາມວັນ ຕົວທ່ານຈົ່ງມາດ້ວຍ”
- 5 ອາມາຊາກໍອອກໄປຮວບຮວມຄົນຢູດາ ແຕ່ເຂົາກໍທຳງານຊ້າເກີນກຳນົດທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໄວ້
- 6 ດາວິດເວົ້າກັບອາບິຊັຍວ່າ, “ບັດນີ້ເຊບາ ບຸດຂອງບິກຣີຄົງທຳອັນຕະຣາຍແກ່ເຮົາຍິ່ງກວ່າອັບຊາໂລມ ຈົ່ງນຳຂ້າຣາຊການທະຫານຂອງເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານໄປຕິດຕາມ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະຫາເມືອງທີ່ມີປ້ອມໄດ້ ແລະຫນີພົ້ນສາຍຕາຂອງເຮົາ”
- 7 ມີຄົນຂອງໂຢອາບຕາມເຂົາໄປ ແລະຄົນເຄເຣທ ກັບຄົນເປເລທ ກັບທະຫານທີ່ແຂງແຮງທັງຫມົດ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຍົກອອກໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອໄລ່ຕາມເຊບາ ບຸດບິກຣີ
- 8 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍມາເຖິງສີລາໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງກິເບໂອນ ອາມາຊາກໍມາພົບກັບເຂົາທັງຫລາຍ ຝ່າຍໂຢອາບສວມເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທະຫານມີເຂັມຂັດຕິດດາບທີ່ຢູ່ໃນຝັກຄາດຢູ່ທີ່ບັນແອວ ເມື່ອທ່ານເດີນໄປດາບກໍຕົກລົງ
- 9 ໂຢອາບຈຶ່ງຖາມອາມາຊາວ່າ, “ອ້າຍເອີຍ ສະບາຍດີຫລື?” ແລະໂຢອາບກໍເອົາມືຂວາຈັບຫນວດອາມາຊາຈະຈູບເຂົາ
- 10 ແຕ່ອາມາຊາບໍ່ໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນດາບຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງໂຢອາບ ໂຢອາບຈຶ່ງເອົາດາບແທງທ້ອງອາມາຊາໃສ່ທະລຸເຖິງດິນ ບໍ່ຕ້ອງແທງຄັ້ງທີ່ສອງ ເຂົາກໍຕາຍເສັງແລ້ວ ແລ້ວໂຢອາບກັບອາບິຊັຍນ້ອງຊາຍກໍໄລ່ຕິດຕາມເຊບາ ບຸດບິກຣີໄປ

- 11 ທະຫານໜຸ່ມຄົນນຶ່ງຂອງໂຢອາບມາຍືນຢູ່ໃກ້ອາມາຊາເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ໃດເຫັນຊອບຝ່າຍໂຢອາບ ແລະຜູ້ໃດຢູ່ຝ່າຍດາວິດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕິດຕາມໂຢອາບໄປ”
- 12 ອາມາຊາກຳນອນເກືອກໂລຫິດຂອງຕົນຢູ່ທີ່ໃນທາງຫລວງ ເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນເຫັນປະຊາຊົນທັງສິ້ນມາຢຸດຢູ່ເຂົາກໍນຳສົບອາມາຊາໄປຖິ້ມໃນທົ່ງນາ ແລະເອົາເສື້ອຜ້າປົກໄວ້ ເພາະເມື່ອໃຜມາກໍເຂົ້າໄປເບິ່ງແລະຢຸດຢູ່
- 13 ເມື່ອເອົາສົບອາມາຊາອອກຈາກທາງຫລວງແລ້ວ ປະຊາຊົນທັງປວງກໍຕາມໂຢອາບເພື່ອຕິດຕາມເຊບາບຸດບິກຣີ
- 14 ເຊບາກໍຜ່ານຄົນອິສຣາເອນທຸກເຜົ່າໄປຈົນເຖິງອາເບນ ແລະເມືອງເບັດມາອາກາ ແລະຄົນຕະກູນບິກຣີຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍມາຮວມກັນແລະຕິດຕາມເຂົາໄປ
- 15 ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ກັບໂຢອາບກໍມາເຖິງ ແລະລ້ອມເຂົາໄວ້ໃນອາເບນແຂວງເມືອງເບັດມາອາກາ ເຂົາເຮັດຍອດເຊິ່ງຂຶ້ນທີ່ຮິມກຳແພງເມືອງ ເຂົາທະລວງກຳແພງເພື່ອຈະໃຫ້ພັງ
- 16 ມີຍິງສລາດຄົນນຶ່ງຮ້ອງອອກມາຈາກໃນເມືອງວ່າ, “ຈົ່ງຟັງເດີ ຈົ່ງຟັງເດີ ຂໍບອກໂຢອາບໃຫ້ມາທີ່ນີ້ ຂ້ອຍຢາກຈະເວົ້ານຳ”
- 17 ໂຢອາບກໍເຂົ້າມາໃກ້ຍິງນັ້ນ ນາງນັ້ນກໍເວົ້າວ່າ, “ທ່ານຄືໂຢອາບຫລື?” ເຂົາຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ” ນາງຈຶ່ງເອີ້ນທ່ານວ່າ, “ຂໍທ່ານຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງສາວໃຊ້ຂອງທ່ານແດ່” ທ່ານກໍຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍກຳລັງຟັງຢູ່ແລ້ວ”
- 18 ນາງກໍເວົ້າວ່າ, “ໃນສະໄຫມບູຮານເຂົາເວົ້າກັນວ່າ “ໃຫ້ເຂົາຂໍຄຳປົກສາທີ່ອາເບນເຖີດ” ແລ້ວເຂົາກໍຕົກລົງກັນໄດ້
- 19 ຂ້ອຍເປັນຄົນນຶ່ງທີ່ຮັກສາງົບ ແລະສັດຊີ້ໃນອິສຣາເອນ ທ່ານຫາຊ່ອງທີ່ຈະທຳລາຍເມືອງອັນເປັນເມືອງແມ່ໃນອິສຣາເອນ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຈະກືນມໍຣະດົກຂອງພຣະເຈົ້າເສັງ”
- 20 ໂຢອາບຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຊຶ່ງຂ້ອຍຈະກືນຫລືທຳລາຍນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່າງໄກຈາກຂ້ອຍ
- 21 ເຮືອງນີ້ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຈາກແດນພູເອຟຣາອິມຊີ ເຊບາບຸດບິກຣີ ໄດ້ຍົກມືຂອງເຂົາຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກະສັດ ຄືຕໍ່ສູ້ດາວິດ ຈຶ່ງມອບເຂົາມາແຕ່ຄົນດຽວ ຂ້ອຍຈະຖອຍທັບກັບຈາກເມືອງນີ້” ຍິງນັ້ນຈຶ່ງຕອບໂຢອາບວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະໂຍນຫົວຂອງເຂົາຂ້າມກຳແພງມາໃຫ້ທ່ານ”
- 22 ແລ້ວຍິງນັ້ນກໍໄປຫາປະຊາຊົນດ້ວຍປັນຍາຂອງນາງ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຕັດຫົວຂອງເຊບາບຸດບິກຣີໂຍນອອກມາໃຫ້ໂຢອາບ ໂຢອາບກໍເປົ່າເຂົາສັຕ ຕ່າງກໍແຍກກັນໄປຈາກເມືອງນັ້ນກັບໄປຍັງບ້ານເຮືອນຂອງຕົນ ໂຢອາບກໍກັບໄປເຝົ້າພຣະຮາຊາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງດາວິດ

- 23 ໂຢອາບເປັນຜູ້ບັງຄັບປັນຊາກອງທັບທັງຫມົດໃນອິສຣາເອນ ແລະເບນິຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາເປັນຜູ້ບັງຄັບປັນຊາກອງຄົນເຄເຣທ ແລະຄົນເປເລທ
- 24 ແລະອາໂດຣາມດູແລຄົນງານໂຍທາ ເຢໂຣຊາຟັດບຸດອາຮີລູດດູແລດ້ານເອກກະສານຕ່າງໆ
- 25 ເຊວາເປັນຮາຊເລຂາ ຊາໂດກ ແລະອາບິອາທາເປັນປະໂຣຫິດຂອງດາວິດຄືກັນ

21. ການແກ້ແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນກິເບໂອນ

- 1 ໃນສະໄໝຂອງດາວິດມີການອິດຢາກອາຫານຢູ່ສາມປີຕໍ່ຕໍ່ໄປ ແລະດາວິດກໍເຂົ້າເຝົ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເພາະເຂົາຂ້າຄົນກິເບໂອນ ຄວາມຜິດທີ່ເຂົາທັງຫລາຍຕ້ອງຕາຍຈິ່ງຕົກຢູ່ກັບຊາອູນ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາ”
- 2 ເຈົ້າຊີວິດຈິ່ງຊົງເອີ້ນຄົນກິເບໂອນມາເວົ້າກັບເຂົາວ່າ (ຝ່າຍຄົນກິເບໂອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ແຕ່ເປັນຄົນອາໂມຣິດທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ເຖິງແມ່ນວ່າປະຊາຊົນອິສຣາເອນຈະໄດ້ປະຕິຍານໄວ້ວ່າຈະໄວ້ຊີວິດເຂົາທັງຫລາຍ ແຕ່ຊາອູນກໍຊົງຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະຂ້າເຂົາທັງຫລາຍເສັຽ ເພາະຄວາມຮ້ອນໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຄົນອິສຣາເອນແລະຄົນຢູດາ)
- 3 ດາວິດໄດ້ຖາມຄົນກິເບໂອນວ່າ, “ເຮົາຈະເຮັດຫຍັງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານໄດ້ ເຮົາຈະທຳຢ່າງໃດຈິ່ງຈະລົບມົນທິນບາບເສັຽໄດ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນແກ່ມໍຣະດົກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້”
- 4 ຄົນກິເບໂອນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ລະຫວ່າງພວກຂ້ານ້ອຍກັບຊາອູນ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຣື່ອງເງິນຫລືທອງຄຳ ທັງບໍ່ແມ່ນເຣື່ອງຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຈະປະທານຊີວິດອິສຣາເອນຄົນນຶ່ງຄົນໃດ” ພຣະອົງຈິ່ງເວົ້າວ່າ, “ແລ້ວພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຮົາເຮັດແນວໃດແກ່ທ່ານ”
- 5 ເຂົາກາບທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຊາຍຜູ້ທີ່ເຜົາຜານພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະວາງແຜນການທຳລາຍພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍມີທີ່ຢູ່ໃນເຂດແດນອິສຣາເອນ
- 6 ຂໍຊົງມອບບຸດເຈັດຄົນຂອງເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ແຂວນເຂົາເສັຽຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກິເບໂອນແຫ່ງຊາອູນຜູ້ຖືກເລືອກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະເຈົ້າຊີວິດເວົ້າວ່າ, “ເຮົາຈະຈັດເຂົາມາໃຫ້”
- 7 ແຕ່ເຈົ້າຊີວິດຊົງໄວ້ຊີວິດເມຟິໂບເຊທ ບຸດຂອງໂຢນາທານບຸດຊາຍຂອງຊາອູນ ດ້ວຍເຫດຄຳປະຕິຍານລະຫວ່າງທັງສອງທີ່ກະທຳໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືລະຫວ່າງດາວິດກັບໂຢນາທານຣາຊໂອຣິດຂອງຊາອູນ
- 8 ແຕ່ເຈົ້າຊີວິດນຳເອົາບຸດສອງຄົນຂອງນາງຣິສປາບຸດຕຣີຂອງອັຍຢາຊິ່ງບັງເກີດກັບຊາອູນ ຊີອາຣ໌ໂມນີ ແລະເມຟິໂບເຊທ ກັບບຸດຫ້າຄົນຂອງມິຄານຣາຊທິດາຂອງຊາອູນ ຊຶ່ງພຣະນາງມີກັບອາດຣີເອນບຸດບາຣ໌ຊິນລັຍ ຊາວເມໂຣຣາ
- 9 ພຣະອົງຊົງມອບຄົນເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນມືຂອງຄົນກິເບໂອນ ເຂົາທັງຫລາຍຈິ່ງແຂວນຄົນທັງເຈັດໄວ້ເທິງພູເຂົາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທັງເຈັດຄົນກໍພິນາດໄປນຳກັນ ເຂົາຖືກຂ້າຕາຍໃນແຣກຂອງຣະດູກ່ຽວເຂົ້າໃນວັນຕົ້ນການກ່ຽວເຂົ້າບາຣ໌ລີ

- 10 ແລ້ວນາງຮິສປາບຸດຕຣີຂອງອັຍຢາກໍເອົາຜ້າກະສອບປູໄວ້ເທິງກ້ອນຫີນສໍາລັບຕົນເອງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຣະດູກ່ຽວ
ຈົນຝົນຈາກທ້ອງຟ້າຕົກເທິງເຂົາທັງຫລາຍ ກາງເວັນນາງກໍບໍ່ຍອມໃຫ້ນົກມາເກາະ ຫລືກາງຄືນບໍ່ໃຫ້ສັດປ່າ
ເຂົ້າມາໃກ້
- 11 ເມື່ອເຂົາກາບທູນດາວິດວ່ານາງຮິສປາບຸດຕຣີຂອງອັຍຢານາງສນົມຂອງຊາອູນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ
- 12 ດາວິດສະເດັດໄປນໍາກະດູກຂອງຊາອູນແລະຂອງໂຢນາທານຣາຊໂອຣົດຂຶ້ນມາຈາກເມືອງຢາເບັດກິເລອາດ
ຜູ້ທີ່ລັກລອບເອົາໄປຈາກລານເມືອງເບັດຊານທີ່ຄົນຟິລິສຕິນປະທານຊາອູນເທິງພູກິນໂບອາ
- 13 ພຣະອົງຊົງນໍາເອົາກະດູກຂອງຊາອູນທີ່ນັ້ນ ແລະຮວບຮວມກະດູກຂອງຜູ້ທີ່ຖືກແຂວນໄວ້ໃຫ້ຕາຍນັ້ນ
- 14 ແລະເຂົາກໍຝັງກະດູກຂອງຊາອູນແລະຂອງໂຢນາທານຣາຊໂອຣົດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງເບັນຢາມິນໃນເມືອງ
ເຊລາໃນອຸບໂມງຂອງຄົນຄິສບິດາຂອງພຣະອົງ ເຂົາທັງຫລາຍກໍກະທໍາຕາມທຸກຢ່າງທີ່ພຣະຣາຊາຊົງສັ່ງ
ໄວ້ ຄັນຕໍ່ມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະດັບຟັງຄໍາອະທິຖານເພື່ອແຜ່ນດິນນັ້ນ

ອາບິຊັຍຊ່ອຍດາວິດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄົນຍັກ

(1 ຂຄວ 20:4-8)

- 15 ຄົນຟິລິສຕິນໄດ້ທໍາສົງຄາມກັບຄົນອິສຣາເອນອີກ ດາວິດກໍລົງໄປພ້ອມກັບບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ
ແລະໄດ້ສູ້ຮົບກັບຄົນຟິລິສຕິນ ແລະດາວິດກໍຊົງອ່ອນເພັງ
- 16 ອິສບິເບໂນບ ຄົນນຶ່ງໃນເຊື້ອສາຍຂອງຄົນຍັກຖືຫອກທອງສໍາຣິດຫນັກສາມຮ້ອຍເຊເກລ ມີດາບໃຫມ່ຄາດ
ແອວ ຄິດຈະສັງຫານດາວິດເສັງ
- 17 ແຕ່ອາບິຊັຍບຸດນາງເຊຣູຢາເຂົ້າມາຊ່ອຍພຣະອົງໄວ້ ແລະສູ້ຮົບກັບຄົນຟິລິສຕິນຄົນນັ້ນຂ້າເຂົາເສັງ ແລ້
ວບັນດາປະຊາຊົນຂອງດາວິດກໍທູນວົງວອນ
ພຣະອົງດ້ວຍການສາບານວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຢ່າສະເດັດໄປທໍາເສີກພ້ອມກັບພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍອີກຕໍ່ໄປ
ເລີຍ ຍ້າງວ່າພຣະອົງຈະດັບຄວາມຫວັງຂອງອິສຣາເອນເສັງ”

ບັນດາຄົນຍັກທີ່ຖືກຄົນຂອງດາວິດຂ້າ

- 18 ຢູ່ມາພາຍຫລັງນີ້ ມີການຮົບກັບຄົນຟິລິສຕິນທີ່ເມືອງໂກບ ຄາວນັ້ນຊິບເບກັຍຕະກູນຮູຊາໄດ້ຂ້າຊັຟຄົນນຶ່ງ
ໃນເຊື້ອສາຍຂອງຄົນຍັກ
- 19 ແລະມີການຮົບກັບຄົນຟິລິສຕິນທີ່ເມືອງໂກບອີກ ເອນຮານານບຸດຢາອາເຣໂອເຣກິມ ຊາວເບັດເລເຮັມໄດ້
ຂ້າໂກລິອາດ ຊາວກິດຕີ ຜູ້ມີຫອກທີ່ມີດ້າມໃຫຍ່ເທົ່າກັບໄມ້ກໍາພັນຫຼຸກ
- 20 ມີການຮົບກັນອີກທີ່ເມືອງກາດ ອັນເປັນເມືອງທີ່ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຮູບຮ່າງໃຫຍ່ ມີນິ້ວມືຂ້າງລະຫົກນິ້ວ ແລະນິ້ວ
ຕີນຂອງລະຫົກນິ້ວ ຮວມກັນຊາວສີ່ນິ້ວ ເຂົາກໍສືບເນື່ອງມາຈາກພວກຄົນຍັກເຫມືອນກັນ
- 21 ເມື່ອເຂົາທ້າທາຍອິສຣາເອນ ໂຢນາທານບຸດຂອງຊິເມອິຫລານຊາຍຂອງດາວິດ ກໍສັງຫານເຂົາເສັງ
- 22 ຄົນທັງສີ່ນິ້ວສືບເນື່ອງມາຈາກຄົນຍັກໃນເມືອງກາດ ເຂົາທັງຫລາຍລົ້ມຕາຍດ້ວຍພຣະທັດຂອງດາວິດ ແລະ
ດ້ວຍມືຂອງຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ

22. ເພງໄຊຊະນະຂອງດາວິດ

(ພສສ 18:1-50)

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນບົດເພງທີ່ດາວິດໄດ້ຮ້ອງສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄາວເມື່ອພຣະອົງຊົງຊ່ອຍດາວິດໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກເງື່ອມມືຂອງຊາອູນ ແລະສັດຕູຄົນອື່ນໆຂອງພຣະອົງ
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງເປັນປ້ອມປ້ອງກັນອັນແທນນັ້ນ ຫນາ
ຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 3 ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງກໍຢູ່ນຳພຣະອົງຢ່າງປອດພັຍ
ພຣະອົງຊົງເປັນເຫມືອນແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານປ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງໄວ້ ພຣະອົງປ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງໃຫ້
ປອດພັຍ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງປ້ອງກັນແລະຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ
ຈາກການທຳລາຍອັນຮ້າຍແຮງ
- 4 ຂ້າພຣະອົງຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງກໍຊົງຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູ ຈົ່ງສັຣເສີນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 5 ຄົ້ນແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ອ້ອມຮອບຂ້າພຣະອົງຢູ່ ຄົ້ນແຫ່ງການທຳລາຍໄດ້ໄຫລຖ້ວມຂ້າພຣະອົງ
- 6 ເຊືອກແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ມັດອ້ອມຂ້າພຣະອົງໄວ້ ຄວາມຕາຍທ້າງແຮ້ວໃສ່ຂ້າພຣະອົງ
- 7 ເມື່ອຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ຂ້າພຣະອົງຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍ
ເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນສຽງຂ້າພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງຊົງຟັງສຽງຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກຂ້າພຣະອົງ
- 8 ແລະໂລກທັງໂລກກໍສັ່ນສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ ຮາກເຫງົ້າທ້ອງຟ້າສັ່ນຄອນແລະສະທ້ານສະເທືອນ ເພາະວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດ
- 9 ຄວັນໄຟໄດ້ຟຸ່ງອອກຈາກຮູດັງພຣະອົງ ແປວໄຟອັນຮ້ອນແຮງໄດ້ອອກມາຈາກປາກພຣະອົງເຫມືອນຖ່ານ
ໄຟ
- 10 ພຣະອົງຊົງທຳໃຫ້ທ້ອງຟ້າຕຳລົງ ແລະສະເດັດລົງມາພ້ອມດ້ວຍກ້ອນເມກອັນຫນາຕືບຢູ່ໃຕ້ພຣະບາດຂອງ
ພຣະອົງ
- 11 ພຣະອົງສະເດັດລົງມາເບິ່ງຫລັງເຊຣູບິມ ພຣະອົງສະເດັດລົງມາຕາມລົມຢ່າງວ່ອງໄວ
- 12 ພຣະອົງຫຸ້ມຫໍ່ພຣະອົງເອງດ້ວຍຄວາມມືດ ກ້ອນເມກອັນຫນາຕືບທີ່ເຕັມດ້ວຍນ້ຳໄດ້ອ້ອມຮອບພຣະອົງ
- 13 ແສງຖ່ານໄຟເຫມືອນຟ້າແມບເຫລື້ອມຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
- 14 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮ້ອງສຽງດັງຈາກທ້ອງຟ້າ ແລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດກໍໄດ້ຍິນທົ່ວໄປ
- 15 ພຣະອົງຊົງຍິງທະນູແລະຂັບໄລ່ສັດຕູທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ ພຣະອົງຊົງສັ່ງຟ້າ
ແມບເຫລື້ອມໄລ່ໃຫ້ເຂົາບົບຫນີ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນາບຊູ່ພວກສັດຕູຂອງພຣະອົງແລະຮ້ອງໃສ່ເຂົາ
ດ້ວຍຄວາມຄຽດຮ້າຍ

- 16 ພື້ນມະຫາສະຫມຸດກໍປາກົດອອກມາ ຮາກຖານຂອງໂລກກໍບໍ່ມີຫຍັງທຸ້ມທໍ່
- 17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢື່ນລົງມາຈາກສວັນແລະຊົງອຸ້ມຂູ່ຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງເອົາຂ້າພຣະອົງຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳເລິກ
- 18 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຊີວິດຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້າພຣະອົງ ແລະໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງທີ່ມີອຳນາດເໝືອຂ້າພຣະອົງ
- 19 ເວລາຂ້າພຣະອົງຢູ່ໃນຄວາມທຸກລຳບາກ ສັດຕູໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ຂ້າພຣະອົງ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງໄວ້
- 20 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍເຫລືອຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກອັນຕະຣາຍ ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງພໍພຣະທັຍຂ້າພຣະອົງ
- 21 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຮາງວັນແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພາະວ່າຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນຊອບທັມ ພຣະອົງຊົງອວຍພອນຂ້າພຣະອົງ ເພາະວ່າມີຂອງຂ້າພຣະອົງສະອາດບໍ່ຮິສຸດ
- 22 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ ແລະຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຫີນຫ່າງຈາກພຣະອົງເລີຍ
- 23 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ທຳຕາມກົດຂໍ້ບັນຍັດທຸກຢ່າງຂອງພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ
- 24 ພຣະອົງຊົງຮູ້ວ່າ ຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດ ແລະຮູ້ວ່າຂ້າພຣະອົງໄດ້ລະວັງຕົວບໍ່ເຮັດການຊົ່ວຮ້າຍ
- 25 ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ຮາງວັນຂ້າພຣະອົງ ເພາະວ່າຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນຊອບທັມ ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນບໍ່ຮິສຸດ
- 26 ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສະແດງຄວາມຮັກອັນຫມັ້ນຄົງຕໍ່ຜູ້ທີ່ສັດຊື່
- 27 ພຣະອົງຊົງບໍ່ຮິສຸດໃຈຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮິສຸດໃຈ ແຕ່ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນສັດຕູກັບພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍ
- 28 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍພວກທີ່ຖ່ອມຕົວໃຫ້ພົ້ນພັຍ ແຕ່ວ່າພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄົນຈອງທອງຖ່ອມຕົວລົງ
- 29 ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເປັນແສງສວ່າງຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງທຳໃຫ້ຄວາມມືດມົວຂອງຂ້າພຣະອົງສູນສລາຍໄປ
- 30 ພຣະອົງຊົງປະທານກຳລັງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຕໍ່ສູ້ພວກສັດຕູ ແລະຊົງປະທານເຫືອແຮງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໂດດຂ້າມກຳແພງປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ
- 31 ສ່ວນການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕ້ອງສົມບູນທີ່ສຸດ ຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງຊົງເປັນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ຢ່າງຍິ່ງ ພຣະອົງຊົງເໝືອນແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານ ສຳລັບທຸກຄົນທີ່ຊອກຫາຄວາມປ້ອງກັນຈາກພຣະອົງ
- 32 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີໃຜເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຮັກສາພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ນອກຈາກພຣະອົງ
- 33 ພຣະເຈົ້າເປັນເໝືອນປ້ອມຍາມແຂງແຮງຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ທຶນທາງຂອງຂ້າພຣະອົງປອດພັຍ
- 34 ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຢ່າງທ່ຽວເໝືອນກວາງ ພຣະອົງຊົງຮັກສາຂ້າພຣະອົງໃຫ້ປອດພັຍຢູ່ເທິງພູ

- 35 ພຣະອົງຊົງຝຶກແອບຂ້າພຣະອົງ ເພື່ອຕຽມເຂົ້າສະຫນາມຮົບ ເພື່ອວ່າຂ້າພຣະອົງຈະກົງທະນູອັນແຂງໄດ້
- 36 ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງປ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງ ແລະຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນໄພ ການຊ່ອຍເຫລືອຂອງພຣະອົງທຳໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີອຳນາດ
- 37 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄປໃນທາງກວ້າງ ແລະບໍ່ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເຕະສະດຸດຈັກເທື່ອເລີຍ
- 38 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ໄລ່ສັດຕູທັງຫລາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະໄດ້ທຳລາຍພວກມັນ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຍອມຢຸດຈົນກວ່າໄດ້ຊະນະມັນ
- 39 ຂ້າພຣະອົງຕີພວກມັນລົ້ມລົງ ຈົນພວກມັນລຸກຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ ພວກມັນເສັງໄຊລົ້ມລົງໃຕ້ຕີນຂ້າພຣະອົງ
- 40 ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ຂ້າພຣະອົງມີກຳລັງແຂງແຮງອອກໄປສູ່ສະຫນາມຮົບ ແລະຊົງປະທານໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຊະນະສັດຕູທັງຫລາຍ
- 41 ພຣະອົງຊົງທຳໃຫ້ສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງບົບຫນີ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍພວກທີ່ກຽດຊັງຂ້າພຣະອົງ
- 42 ພວກເຂົາຊອກຫາຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນໄດ້ ພວກເຂົາຮ້ອງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ວ່າພຣະອົງບໍ່ຊົງຕອບເຂົາ
- 43 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍເຂົາໃຫ້ຫມຸ່ນ ເຫມືອນຂີ້ຝຸ່ນດິນ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຢຽບເຂົາເຫມືອນຢຽບຂີ້ຕົມໃນຫົນທາງ
- 44 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້າພຣະອົງຜູ້ເປັນກະບົດ ແລະຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ ຊົນຊາດທີ່ຂ້າພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກກໍຮັບໃຊ້ຂ້າພຣະອົງ
- 45 ຄົນຕ່າງປະເທດໄດ້ກັມຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າຂ້າພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂ້າພຣະອົງ ພວກເຂົາກໍເຊື່ອຟັງ
- 46 ພວກເຂົາສູນເສັງຄວາມກ້າຫານ ແລະຕົວສັ່ນສາຍອອກມາຈາກປ້ອມປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ
- 47 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຂ້າພຣະອົງສັຮເສີນຜູ້ປົກຄອງຮັກສາຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍທີ່ແຂງແຮງຂອງຂ້າພຣະອົງ ຈົ່ງປະກາດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ
- 48 ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຊະນະສັດຕູທັງຫລາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງປາບປາມຊົນຊາດຕ່າງໆໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 49 ແລະພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຊີວິດຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຍົກຍໍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ຢູ່ເໜືອກວ່າສັດຕູ ແລະປ້ອງກັນຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກຄົນໂຫດຮ້າຍທາລຸນ
- 50 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ຂ້າພຣະອົງຈະສັຮເສີນພຣະອົງຖ້າມາກາງຊົນຊາດຕ່າງໆ ຂ້າພຣະອົງຈະຮ້ອງເພງສັຮເສີນແຕ່ພຣະອົງ
- 51 ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ກະສັດທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກ ພຣະອົງຊົງສະແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວຄື ແກ່ດາວິດ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດຕລອດໄປ

23. ຄຳເວົ້າສຸດທ້າຍຂອງດາວິດ

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນຄຳເວົ້າເທື່ອສຸດທ້າຍຂອງດາວິດ ດາວິດເປັນບຸດຊາຍຂອງເຈສຊີ ເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງໃຫ້ ເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ ຊົງເລືອກເອົາເປັນເຈົ້າຊີວິດ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ແຕ່ງບົດເພງຂອງຊາວອິສຣາເອນ ດາວິດໄດ້ເວົ້າວ່າ,
- 2 “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນສົບປາກຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ
- 3 ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊາວອິສຣາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຈົ້າຊີວິດ ທີ່ປົກຄອງໂດຍຊອບທັມ ແລະດ້ວຍຄວາມຍິ່ງາມເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 4 ເປັນເຫມືອນຕາເວັນສ່ອງແສງໃນເວລາເຊົ້າທີ່ບໍ່ມີເມກ ຕາເວັນນັ້ນທຳໃຫ້ຫຍ້າປົ່ງຮາກຂຶ້ນມາພາຍຫລັງຝົນ ຕົກ
- 5 ພຣະເຈົ້າຈະຊົງອວຍພອນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ຄຳຫມັ້ນ ສັນຍາໄວ້ຕລອດໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ ທຸກສິ່ງກໍໄດ້ຈັດໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ ທຸກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະເປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະ ເຈົ້າຕ້ອງການແລະຈະເປັນຄວາມພົ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງກະທຳ
- 6 ມະນຸດທີ່ອະທັມປຽບເຫມືອນຫນາມທີ່ເຂົາຕັດຖິ້ມ ຈະບໍ່ມີໃຜເດີມືອອກໄປຫຍິບເອົາມັນໄດ້
- 7 ນອກຈາກເຄື່ອງມືທີ່ທຳດ້ວຍເຫລັກຫລີດ້າມຫອກ ແລະພວກມັນຈະຖືກເຜົາເສ້ງໃຫ້ຫມົດສິ້ນ

ວິຣະບຸຣຸດຂອງດາວິດ

(1 ຂຄວ 11:10-47)

- 8 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຊື່ວິຣະບຸຣຸດທີ່ດາວິດຊົງມີຢູ່ ຄື ໂຢເຊັບບັສເຊເບທ ຕະກູນຕາເຄໂມນ ເປັນຈອມໃນຄົນທັງ ສາມນັ້ນ ເຂົາແກວ່ງຫອກເຂົ້າແທງຄົນແປດຮ້ອຍຄົນ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ວຂ້າເສ້ງໃນຄັ້ງດຽວ
- 9 ໃນຈຳນວນວິຣະບຸຣຸດສາມຄົນ ຄົນທີ່ຮອງຄົນນັ້ນມາ ຄື ເອເລອາຊາ ບຸດໂດໂດ ຜູ້ເປັນບຸດຂອງອາໂຣຣີ ທ່ານຢູ່ກັບດາວິດຕັ້ງແຕ່ຄັ້ງທີ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເວົ້າຫຍາມຄົນຟິລິສຕິນຊຶ່ງຊຸມນຸມກັນທີ່ນັ້ນເພື່ອສູ້ຮົບ ແລະ ຄົນອິສຣາເອນກໍຖອຍທັບ
- 10 ທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນຂ້າພັນພວກຟິລິສຕິນຈົນມີຂອງທ່ານເປັນເຫນັບແຂງຕິດດາບ ໃນວັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ ກະທຳໃຫ້ໄດ້ໄຊຊະນະຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ທະຫານກໍກັບຕາມທ່ານມາ ເພື່ອປົດເຂົ້າຂອງຈາກຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍ ເທົ່ານັ້ນ
- 11 ຮອງເຂົາມາ ຄື ຊັມມາ ບຸດ ອາເກ ຊາວຮາຣາ ຄົນຟິລິສຕິນມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ທີ່ເລຣີ ເປັນບ່ອນທີ່ມີພື້ນດິນ ຜືນນຶ່ງມີຫມາກຖົ່ວແດງເຕັມໄປຫມົດ ພວກພົນກຳຫນົງພວກຟິລິສຕິນໄປ
- 12 ແຕ່ທ່ານຍືນຫມັ້ນຢູ່ຖ້າມາກາງພື້ນດິນຜືນນັ້ນ ແລະປ້ອງກັນທີ່ດິນນັ້ນໄວ້ ແລະຂ້າພັນຄົນຟິລິສຕິນ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໄຊຊະນະຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ

- 13 ໃນພວກທະຫານເອກສາມສິບຄົນນັ້ນ ມີສາມຄົນທີ່ລົງມາ ແລະໄດ້ມາຫາດາວິດທີ່ຖ້ຳອາດຸນລາມໃນຣະດູກຸ່ງເຂົ້າ ມີຄົນພິລິສຕິນກອງນຶ່ງຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ໃນຮ່ອມພູເຂົາເຟຟາອິມ
- 14 ຄາວນັ້ນດາວິດປະທັບໃນທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງ ແລະທະຫານປະຈຳປ້ອມຂອງພິລິສຕິນກໍຢູ່ທີ່ເບັດເລເຮັມ
- 15 ດາວິດເວົ້າດ້ວຍຄວາມອາລັຍວ່າ, “ໃຜຫນໍ່ຈະສົ່ງນ້ຳຈາກບໍ່ທີ່ເບັດເລເຮັມຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງປະຕູເມືອງມາໃຫ້ເຮົາດື່ມໄດ້”
- 16 ທະຫານເອກທະຫານສາມຄົນນັ້ນກໍແຫກຄ້າຍຄົນພິລິສຕິນເຂົ້າໄປ ຕັກນ້ຳທີ່ບໍ່ເບັດເລເຮັມຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງປະເມືອງ ນຳມາຖວາຍແກ່ດາວິດ ແຕ່ດາວິດໄດ້ຊົງດື່ມນ້ຳນັ້ນເລີຍ ພຣະອົງຊົງເທອກຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 17 ແລະກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພຣະອົງຈະດື່ມໂລຫິດຂອງຜູ້ທີ່ຕັກມາດ້ວຍການສູ່ງຊີວິດຂອງເຂົາຫລີ” ເພາະສະນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ດື່ມ ທະຫານເອກທະຫານທັງສາມໄດ້ກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້
- 18 ຝ່າຍອາບິຊັຍນ້ອງຊາຍຂອງໂຢອາບບຸດນາງເຊຣູຢາ ເປັນຫົວຫນ້າຂອງທັງສາມສິບຄົນນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຍົກຫອກຕໍ່ສູ້ທະຫານສາມຮ້ອຍຄົນ ແລະຂ້າຕາຍລີ້ນ ແລະໄດ້ຮັບຊື່ສຽງດັ່ງວິຣະບຸຣຸດທັງສາມຄົນນັ້ນ
- 19 ທ່ານຜູ້ທີ່ມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງທີ່ສຸດໃນສາມສິບຄົນນັ້ນ ສະນັ້ນໄດ້ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງເຂົາ ແຕ່ທ່ານບໍ່ມີຍົດເທົ່າກັບສາມຄົນນັ້ນ
- 20 ເບນັຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາເປັນຄົນແຂງແຮງແຫ່ງເມືອງຄັບເຊເອນ ເປັນຄົນປະກອບດ້ວຍວິຣະກຳ ທ່ານໄດ້ຂ້າບຸດອາຣີເອນຂອງໂມອາບສອງຄົນ ທ່ານໄດ້ລົງໄປຂ້າສິ່ງທີ່ໃນບໍ່ນ້ຳໃນວັນທີ່ຫົມມະຕົກ
- 21 ທ່ານໄດ້ຂ້າຄົນເອຍິບຄົນນຶ່ງເປັນຊາຍຮູບຮ່າງງາມ ຄົນເອຍິບນັ້ນຖືຫອກຢູ່ ແຕ່ເບນັຍຢາຖືໄມ້ເທົ່າລົງໄປຫາເຂົາແລະຍາດເອົາຫອກມາຈາກມືຂອງຄົນເອຍິບຄົນນັ້ນ ແລະຂ້າເຂົາຕາຍດ້ວຍຫອກຂອງເຂົາເອງ
- 22 ເບນັຍຢາບຸດເຢຣີວອາດາໄດ້ກະທຳກິດເຫລົ່ານີ້ແລະໄດ້ຊື່ສຽງດັ່ງວິຣະບຸຣຸດສາມຄົນນັ້ນ
- 23 ທ່ານມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງກວ່າສາມສິບຄົນນັ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ມີຍົດເທົ່າກັບສາມຄົນນັ້ນ ແລະດາວິດກໍຊົງແຕ່ງທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານຮັກສາພຣະອົງ
- 24 ອາຊາເຮນນ້ອງຊາຍຂອງໂຢອາບ ເປັນຄົນນຶ່ງໃນສາມສິບຄົນນັ້ນ ເອນຮານານບຸດຊາຍຂອງໂດໂດຊາວເບັດເລເຮັມ
- 25 ຊັມມາຊາວເມືອງຮາໂຣດ ເອລິກາຊາວເມືອງຮາໂຣດ
- 26 ເຮເລສ ຕະກູນປັນຕີ ອີຣາບຸດອິກເກສຊາວເມືອງເຕໂກອາ
- 27 ອາບິເອເຊີ ຊາເມືອງອານາໂທດ ເມບຸນນັຍ ຊາວຮູຊາ
- 28 ຊັນໂມນ ຊາເມືອງອາໂຮ ມາຮາຣັຍ ຊາວເນໂທຟາ
- 29 ເຮເລບ ບຸດບາອານາ ຊາວເນໂທຟາ ອິທຕັຍບຸດຣີບັຍ ຊາວກິເບອາ ແຫ່ງຄົນເປັນຢາມິນ
- 30 ເບນັຍຢາ ຊາວປີຣາໂທນ ຮິດດັຍຊາວລຳທານກາອັສ
- 31 ອາບິອັນໂບນ ຕະກູນອາຣ໌ບັທ ອັສມາເວທຊາວບາຣູຣິມ

- 32 ເອລີຢາບາຊາວຊາອັນໂບນ ບັນພະບຸຣຸດຂອງຢາເຊນ ໂຢນາທານ
- 33 ຊັມມາຊາວຮາຣາ ອາຮີອາມບຸດຊາຣາຣ໌ ຄົນຮາຣາ
- 34 ເອລີເຟເລທບຸດອາຣັສບັຍ ຊາວມາອາກາ ເອລີອາມບຸດອາຣີໂທເຟນ ຊາວກິໂລນ
- 35 ເຮສໂຣ ຊາວກາຣ໌ເມນ ປາອາຣັຍ ຊາວອາຣັບິທ
- 36 ອີການບຸດນາທານ ຊາວໂຊບາ ບານີຄົນເຜົ່າກາດ
- 37 ເຊເລກຄົນອັມໂມນ ນາຮາຣັຍຊາວເບເອໂຣທ ຄົນຖືເຄື່ອງອາວຸດຂອງໂຢອາບ ບຸດນາງເຊຣູຢາຊາວອາຣໂມຣ໌
- 38 ອີຣາ ຊາວຮິດຕີ ກາເຣັບ ຊາວອິທຣີ
- 39 ອູຣີຢາຄົນຮິດຕີ ຮວບຮວມສາມສິບເຈັດຄົນດ້ວຍກັນ

24. ດາວິດນັບຈຳນວນປະຊາຊົນ

(1 ຂຄວ 21:1-6)

- 1 ຢູ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດຊາວອິສຣາເອນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ດາວິດນຳເອົາຄວາມຍາກລຳບາກມາໃຫ້ພວກເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ໄປນັບຄົນອິສຣາເອນ ແລະຄົນຢູດາເບິ່ງດູ”
- 2 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໂຢອາບຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານຂອງພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານເອງກັບນາຍທະຫານຂອງທ່ານ ຈົ່ງພາກັນອອກໄປໃນທົ່ວທຸກຕະກູນທົ່ວທັງປະເທດ ແລ້ວນັບເບິ່ງປະຊາຊົນ ເພາະເຮົາຢາກຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາມີຫລາຍເທົ່າໃດ”
- 3 ແຕ່ໂຢອາບກາບທູນເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງທຳໃຫ້ປະຊາຊົນອິສຣາເອນເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນກວ່າດຽວນີ້ຮ້ອຍເທົ່າ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊາຊົງພຣະຈະເຣີນຢູ່ຈົນໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກະທຳນີ້ ແຕ່ວ່າເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຢາກຮູ້ເຮືອງນີ້”
- 4 ແຕ່ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ໂຢອາບແລະພວກນາຍທະຫານປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນກາບທູນລາພຣະອົງໄປ ເພື່ອໄປນັບເບິ່ງປະຊາຊົນອິສຣາເອນ
- 5 ພວກເຂົາຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ທາງທິດໃຕ້ເມືອງອາໂຣເອີ ຊຶ່ງເປັນເມືອງນຶ່ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູໃນເຂດເມືອງກາດ ແລ້ວພວກເຂົາກໍອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປທາງທິດເໜືອຈົນເຖິງເມືອງຢາເຊີ
- 6 ແລ້ວກໍອອກໄປຍັງເມືອງກິເລອາດ ເມືອງກາເດສ ເຂດຊາວຮິດຕີ ຕໍ່ມາພວກເຂົາກໍພາກັນໄປເມືອງດານເມືອງອອກຈາກເມືອງດານກໍອ້ອມໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກເຖິງເມືອງຊີໂດນ
- 7 ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ໄປທາງທິດໃຕ້ຈົນເຖິງເມືອງຕີເຣທີ່ມີປ້ອມຍາມອັນແຫນ້ນຫນາ ແລະທົ່ວທຸກເມືອງຂອງຊາວຮີວີ ຊາວການາອານ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍເຖິງເມືອງເບເອີເຊບາ ທາງພາກໃຕ້ຂອງຢູດາ
- 8 ຫລັງຈາກໄດ້ເດີນທາງຜ່ານໄປທົ່ວທຸກທົ່ວເມືອງເປັນເວລາເກົ້າເດືອນກັບຊາວມີ້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍກັບຄືນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

9 ພວກເຂົາໄດ້ຮາຍງານຈຳນວນປະຊາຊົນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ ໃນອິສຣາເອນມີທະຫານທີ່ເກັ່ງກ້າ ແປດແສນຄົນ ແລະຢູ່ໃນຍູດາມີທ້າແສນຄົນ

ຊົງຕັດສິນຄວາມຜິດບາບຂອງດາວິດ

(1 ຂຄວ 21:7-17)

10 ແຕ່ວ່າ ພາຍຫລັງດາວິດສຳລວດສຳມະໂນຄົວປະຊາຊົນແລ້ວ ພຣະອົງກໍທຸກພຣະທັຍຈຶ່ງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງໄດ້ທຳຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງໃນການນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງອະພິຍໂທດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງດ້ວຍເພາະຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຮັດເສື້ອມເສັ້ງທີ່ສຸດ”

11 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ ກາດ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທຳນວາຍປະຈຳດາວິດວ່າ,

12 “ຈົ່ງໄປບອກດາວິດວ່າ ເຮົາຈະສເນີໃຫ້ເຂົາເລືອກເອົາຢ່າງນຶ່ງໃນສາມຢ່າງ ຖ້າເຂົາເລືອກເອົາສິ່ງໃດແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ເຮົາຈະກະທຳ”

13 ກາດຈຶ່ງເຂົ້າເຝົ້າດາວິດແລະກາບທູນພຣະອົງວ່າ, “ຈະໃຫ້ມີການອິດອາຫານເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງເປັນເວລາສາມປີບໍ່ ຫລືຈະໃຫ້ພຣະອົງປົບຫນີສັດຕູຂອງພຣະອົງເປັນເວລາສາມເດືອນບໍ່ ຫລືຈະໃຫ້ໂຮກລະບາດເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດຂອງພຣະອົງເປັນເວລາສາມມື້ບໍ່ ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຄິດເບິ່ງ ແລ້ວໃຫ້ຕອບແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຈະໄດ້ກັບຄືນໄປທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

14 ດາວິດໄດ້ຕອບວ່າ, “ເຮົາຍາກໃຈທີ່ສຸດ ແຕ່ເຮົາກໍບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມະນຸດລົງໂທດ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດພວກເຮົາເທິນ ເພາະພຣະອົງຊົງພຣະມີກະຣຸນາ”

15 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງທຳໃຫ້ໂຮກລະບາດເກີດຂຶ້ນໃນອິສຣາເອນ ຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈົນເຖິງເວລາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງກຳນົດໄວ້ ຊາວອິສຣາເອນທົ່ວປະເທດໄດ້ຕາຍເຈັດຫມື່ນຄົນ

16 ໃນຂນະທີ່ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢູ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງປ່ຽນພຣະທັຍ ບໍ່ລົງໂທດປະຊາຊົນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງແກ່ທູນສວັນທີ່ກຳລັງຂ້າພວກເຂົາຢູ່ນັ້ນວ່າ “ພໍແລ້ວ ເຊົາສາ” ທູດສວັນໄດ້ຢູ່ໃກ້ປ່ອນລານຟາດເຂົ້າຂອງອາຣູນນາ ຄົນເຢບຸສ

17 ເມື່ອດາວິດເຫັນທູດສວັນອົງທີ່ກຳລັງຂ້າປະຊາຊົນຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງກໍທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນອະທັມ ແມ່ນຂ້າພຣະອົງເອງເປັນຄົນຜິດ ຄົນທຸກຈົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດຫຍັງຫມົດ ຂໍພຣະອົງຊົງລົງໂທດຂ້າພຣະອົງ ແລະຄອບຄົວຂອງຂ້າພຣະອົງເທິນ”

ດາວິດໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາ

(1 ຂຄວ 21:18-27)

18 ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ກາດໄດ້ໄປຫາດາວິດ ແລະທູນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຂຶ້ນໄປລານຟາດເຂົ້າຂອງອາຣູນນາ ແລ້ວສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ນັ້ນ”

19 ດາວິດກໍເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຈຶ່ງເດີນທາງໄປຕາມທີ່ກາດໄດ້ທູນ

20 ເມື່ອອາຣູນນາຫລຽວລົງມາເຫັນເຈົ້າຊີວິດ ແລະພວກຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງຂຶ້ນມາຫາເຂົາ ເຂົາກໍກົມຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າກະສັດດາວິດ

- 21 ແລະທູນຖາມວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງມາຢູ່ນີ້” ດາວິດຕອບວ່າ, “ເຮົາມາຂໍຊື່ລານຟາດເຂົ້າຂອງເຈົ້າ ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ໂຮກລະບາດນີ້ຫມົດສິ້ນໄປ
- 22 ອາຣູນນາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ເຊິນພຣະອົງເອົາໂລດ ແລະຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການ ນີ້ເດ່ ງົວສຳລັບເຜົາຖວາຍບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະນີ້ແມ່ນແອກ ແລະໄມ້ຟາດເຂົ້າສຳລັບໃຊ້ເຮັດພິນ”
- 23 ອາຣູນນາໄດ້ມອບສິ່ງທັງຫມົດນີ້ໃຫ້ແກ່ກະສັດດາວິດ ແລະເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງຊົງຮັບເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງພຣະອົງນີ້”
- 24 ແຕ່ເຈົ້າຊີວິດກ່າວຕອບວ່າ, “ບໍ່ ເຮົາຈະຈ່າຍເງິນໃຫ້ເຈົ້າ ເຮົາຈະເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຊື້ມາຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ ແລ້ວດາວິດກໍຊື່ລານຟາດເຂົ້າແລະງົວເຖິກເປັນເງິນຢູ່ຫ້າສິບເຊເກລ
- 25 ພຣະອົງໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະການບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງດາວິດ ໂຮກລະບາດໃນຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນຈຶ່ງຫມົດສິ້ນໄປ